

СМЪРТТА

АНТОЛОГИЯ

Владимир Сабоурин

Няма равна на теб

Лишаваш от контракции майката
Даряваш плода с терминална асфиксия
Изпразваш магазините в края на една диктатура
Пълниш ги за гладкия мирен преход към следваща
Провъзгласяваш първия срещнат хитър свинар за цар
Подклаждаш чистия пламък да въри народа възродени
Връщаш отнети преди половин век земи в реални граници
Комасираш в мутренски латифундии и ферми във фб
Превръщаш комсомолеца в заслужил писател на капитализма
Въдворяваш поета да чака за пенсия в рушащо се читалище
Анестезираш жертвата с македонска наденица и вино от спирт
Изостряш сетивата на хищника с фром раша уит лаф и кокаин
Възправяш се като стожер катехон на православния свят избираш
За депутатки гимнастички златни момичета с акции в газпром
Ставаш ректор на академията за общ. науки и соцуправление
Изравяш от архивите на ченгетата правилната политическа поезия
Залавяш вербуваш опетняваш момчето прекосило полосата
На смъртта по време на желязната завеса via берлинската стена
Произвеждаш в активен дисидент плуващия в пуккопотока
На правилното свободно движение на услуги стоки и капитали
Отлагаш истината за фондовете до часа на пенсионирането
Шеметно ускоряваш рулетката на автоматичната търговия
Надяваш на дърта революция перхидролено руса перука
Въдворяваш закон и ред с купени млади гласове от гетата
Пееш националния химн с гласа на лейди гага рецитираш
Поезия като чернокожо момиче на президентска инаугурация
Прогонваш хората от родината им живееш от трансферите им

Държиш под контрол конкуренцията чрез архивите на дс
Пишеш литературната история на едно ново по-славно нрб
Предупреждаваш като съсухрена изпълнителна директорка
На международния валутен фонд за спекулативен балон
Пенсионните фондове активно инвестират в биткойн
Караш смъртник да разиграва театър на умиращ лебед
Лишаваш го от прозрение че театъра диз тайм е фор риъл
Продаваш монополно текстообработващи програми
Изкупуваш земеделски земи първа и втора категория ти
Най-едрия земевладелец между флорида и аляска крим и камчатка
Потапяш се в ледени води на богоявление в отвор с формата на кръст
Летуваш в дворец за сто милиарда златно руно на крайбрежието на таврида
Манипулираш вируси на прилепи при нисък протокол на сигурност
Изграждаш за десет дни инфекциозна болница за гмежта заразени
Дестилираш от късния развит социализъм нацистки възродителен процес
От късния развит неолиберализъм социалнорежов сталинизъм
Разгръщаш 360-градусов медиен бизнес коткаш свободата на словото
Стимулираш разпростирането на демокрацията върху едната шеста от света
Лишаваш прозападния активист от дадения му статут на затворник на съвестта
Издигаш момче от семейство на социални помощи до канцлер на германия
Назначаваш канцлера на германия за търговски представител на газпром
Скланяш събърбан майка да боготвори революционер милиардер
Дъщеря ѝ да я предаде с чиста съвест на федералните власти
Отваряш трето око при хели-ски спускане от глетчер в аляска
Нищо не може да се сравни с чистотата на тези вечни ловни полета
Увещаваш поета на революцията да се гръмне на 1 април по стар стил
Възлагаш организацията на погребението му на братчките от кгб
Съкрушаваш ни с липсата на милост при смяната на памперс
Караш да сме безучастни когато ни изнасят опикани осрани
Напред с краката като трупове каквито сме мръсна кучко

Осигуряваш по-дълъг оргазъм с еротична асфиксия

Водиш за ръка от малката смърт към голямата

*Пази писането като смъртта
В момичето и смъртта.*

Кръг първи на първа линия неспиращ пътничкопоток
На среднестатистически междурурортен пътен възел

Кръг втори изливането на бетон уповаващо се
На устойчиво високи цени на петрола духовността руските пенсионери

Кръг трети братска реч
На винаги вече отново големи братя и сестри откъм тенискорта

Кръг четвърти публично държавни
Ведомствени бунгала от стария режим

Кръг пети пояс гниеци ябълки дивачки
(Подкръг плътна ивица джибри ферментиращи джанки)

Кръг шести зона възвтели бели черници

Кръг седми мечо грозде врящата смола на смърчовеце

Кръг осми частна собственост
На еди кой си хотел на сина на еди кой си

Кръг девети (оловен емпиреум)
Наклоненото блюдо от бяло злато на морето

Завъртам се бавно

Около оста си

Погледнато някъде отгоре

Очертавам кръг

Няма да изляза оттук

Докато не ми проговориш.

Младенеца от жк Дружба

Видях младенеца

Пухкав мляко и кръв

Скубеше косите на майка си

Разхвърляше маратонките си

Из целия автобус тя се скланяше

Над крачетата му

Отново и отново да го обува

Той я скубеше монголоидния му

Крясък ехтеше от подуене

До цариградски комплекс

Над панелките и небостъргачите

Високо в полите на витоша.

Истината ще ни направи свободни

Събуждаш се отраз
Плувнал в пот в садомазо мазе

В секретна база на цру
За противозаконни разпити

В китайска лаборатория
За манипулация на вируси

В детска градина
Превърната в педофилски бигбрадър

В елитен бардак
На руски олигарси

В сараите
На български политик

В чудовищното ауди
На надрусана златна младеж

Вътре в черепа
На следващия бг премиер

В шведски хоспис
Под терминална карантина

В душащата хватка
На полицаи в минеаполис

В тексаски гроб заровен
От самия себе си

Истината ще ни направи свободни
Ти продължаваш да лъжеш.

Няма причина за тревога.

През май 1998 пфайзер инкорпорейтед

Обявява че шест пациента

Приемаци лекарството против импотентност

Виагра на пфайзер са умрели

От инфаркт докато са правили секс

Акциите на пфайзер веднага се сриват

Спадайки с 3,4% за един ден

На интензивна търговия

Но цената на акциите се вдига

Когато по-късно изследванията показват

Че няма причина за тревога.

Пролетен вятър

Придържа сакото

С едната ръка

Празния ръкав на другата

Пъхнат в джоба.

Защото мисля, че най-лошото предстои

Защото съм апокалиптик по цезарово сечение

Защото любовта не стига, а справедливостта е жестока

Защото бунта на робите води към ново робство без господари

Защото не може безкрай да обтягаш гузната съвест на белия човек

Защото плащането на сметките на гетата е унижение

Защото мерилин и кенеди са мъртви

Защото мъжа и бащата са излишни

Защото децата са сами в свят на безопасност и паник стаи

Защото жените не са докрай щастливи, когато унижават мъжа

Защото един човешки живот не може да е преход между два реално съществуващи социализма

Защото дъщеря ми в първи клас се радва на онлайн обучението

Защото комсомолците искат смъртта на литературата по особено мъчителен за жертвата начин

Защото америка преди тръмп и демократите рабовладелци вече не съществува

Защото имам повтарящи се детски кошмари, които се сбъдват

Защото майката и бащата на всяка надежда е

Че края е близко.

Продавачката на мартеници

Ръцете ѝ бяха похабени

Очите непокътнати

Като неусвоени планински езера

Той няма никакъв акцент

Мислеше си тя

Очите ѝ са непокътнати

Мислеше си той

Отново и отново

Като погледна този мъж –

Не е пил и

Носи старата си усмивка –

Мисля си: става по-добре.

Иде пролетта, иде хубаво време

Времето, което мина

Се връща

Любовта започва отново, скоро

Ще е като едно време.

Отново и отново

Когато поговоря с него –

Наял се е и не си тръгва

Говори с мен и

Не е сложил шапката си –

Мисля си: става добре

Обичайното време привършва

С човек

Може да се поговори, той слуша

Любовта започва отново, скоро

Всичко ще е като едно време.

Дъжда

Не се връща обратно нагоре

Когато раната

Не боли вече

Боли белега.

BB

Смъртта на една котка

Котката умряла тези дни

Не знам точно кога не бях уведомен

По свидетелството на седемгодишната Йоана s.

Котката забравена на терасата се удушила на прозореца

При опит да се прибере у дома в отсъствие

На детето и майката детето свидетелства

Също че котката се била напишкала

Нормалното при терминална асфиксия

Това е некролог на котката леа

Аз я познавах

И тя ме познаваше

Въпреки че вече не живея там

Обичам те леа.

Antigonae

Чудовищни са много неща Но нищо
По-чудовищно от работника
Няма нещо на което да не е способен
Защото той през нощта
На морето когато накъм зима вее
Южният вятър бразди
В окрилени фучащи домове
И свещеновъзвишената за небожителите земя
Непогубимата неуморима
Изтощава той с напористия плуг
Година подир година
Тласка и напъва той с конския род
И лекореещия се свят на птиците
Оплита и гони
И преминаващите стада диви животни
И на Понта соленоживия приплод
С изкусно изплетени мрежи
Вещият работник
Улавя с изкуства и звяра
Дето ношува и броди в дебрите
И на грубогривия кон той мята връз
Врата хомот и ярем на преброждащия
Планините неукротен бик.

бакърена фабрика.

по анди уорхол

питсбърг на моето детство

беше работнически град

после дойде виртуалния капитализъм

и постмодернизма

на комсомолските секретари.

Студено

Научих за смъртта на баща ми
По имейла от бивша любовница
Когато имейлите още бяха студени
Колкото сега съобщение на лични
Видяно и неотворено

Знам че имаш проблем
Със студенината, но тя е
Моята родина.

Еврейското гробище край Ленинград

Еврейското гробище край Ленинград.
Крива ограда от гнил шперплат.
Зад кривата ограда лежат редом
юристи, търговци, музиканти, революционери.

За себе си пееха.
За себе си спестяваха.
За другите умираха.
Но първо си плащаха данъците,
уважаваха пристава
и в този безизходно материален свят
тълкуваха Талмуда,
оставайки си идеалисти.

Може би виждаха повече.
Може би вярваха сяпо.
Но учеха децата да са поносими
и да упорстват.
И не сееха жито.
Никога не сееха жито.
Просто лягаха те самите
в студената земя вместо семето.
И навеки заспиваха.
А после със земя ги засипваха,
палеха свещи
и в деня на поменаването
гладни старци извисяваха глас,

задъхвайки се от глад, крещяха за успокоението.

И се сподобяваха с него.

Под формата на разпада на материята.

Нищо не помнейки.

Нищо не забравяйки.

Зад кривата ограда от гнил шперплат,

на четири километра от обръщалото на трамвая.

ЙБ

Жените на Бордо
ще бъдат смугли.

Светлоокият мъж
се връща луд
сред меките хълмове
на Швабия.

Във френските плантации
край Сантяго
господарките говорят френски
робините йоруба.

Сенки

Сенки на гарвани и зелени пеперуди по напукана земя
Сенки на обгорели гуми без джанги сенки на прорасли треви
Сенки на бетонни панели със слънчеви кръстовидни амбразури
Сенки на избуяли бурени върху сивкавобледи мрамори сенки
На плексигласови аркади осеняващи гравирани портрети
Върху черни гранитени плочи с несъразмерни глави

Монтирани върху костюми вратовръзки обувки сенки на джанки
Черници бъз над човешки екскременти до рамката на гроба анонимни
Като всяка нужда сенки върху каша от ферментиращи бели барабонки шеметно
Скъсяващи се сенки на мантинели сенки неотстъпно залепнали за коремите
На коли профучаващи по магистралата сенки на гроздове лампи
Сенки на дима от угасващите свещи върху буците пръст

както се вика инцидента исчерпън
любовната лодка в бита се разби
С тебе сме квит няма нужда от списъци
на взаимните болки беди и обиди

ВМ

Потъпка смъртта

Потъпка смъртта съкруши дявола
Бетонен ангел с провиснала от липсваща благославяща ръка
Ръждива арматура потъпка смъртта съкруши дявола

Потъпка смъртта съкруши дявола
Комин на топлоелектроцентрала в края на пътя
На всяка плът потъпка смъртта съкруши дявола

Потъпка смъртта съкруши дявола
Виното на кръст върху вече покритото лице
На покойника потъпка смъртта съкруши дявола

Потъпка смъртта съкруши дявола
Гумените ботуши натежали от кал давайте момчета
Имаме за бог да прости потъпка смъртта съкруши дявола

Потъпка смъртта съкруши дявола
Делови човечен любезен посредник
Между двата свята потъпка смъртта съкруши дявола

Потъпка смъртта съкруши дявола
Ще подравним ще утъпкаме дървена рамка
Срещу шейсе лева потъпка смъртта съкруши дявола

Потъпка смъртта съкруши дявола
Хангар на трамвайно депо поле от кал
На окопна война няма страшно даде знак отчето

Потъпка смъртта съкруши дявола.

Сънувах, че Архилох прекосява пустиня от човешки кости. Вдъхваше си сам кураж:
„Хайде, Архилохе, не отмалявай, напред, напред.“

RB

Я вас любил: любовь ещё, быть может

Колкото по-кърваво, толкова по-добре
Разстрел от десет крачки разстояние

Ако никой не улучи от първия път
Следва повторна размяна на изстрели

Балдъзата заложи сребърните прибори
От чеиза си, за да се купят пистолетите

Бързо пада януарската нощ
Нека побързаме.

В памет на Цветелина Ангелова (1996-2017)

Смъртта е това, което се случва
Докато си правим планове да станем
В 5:30 лятно часово време в края на октомври
Без да се събудим в четири да полеем цветята
За дни напред да не ползваме асансьора да прекосим
Необратимо неосветения подлез на пътния възел
Да сме проверили от предната вечер разписанието
В градска мобилност вече знаем, че сме забравили
Нещо боклука спирателния кран на водата флашката
С жизненоважните файлове да не объркаме посоките
Към морето или сушата да се качим в произволен
Вагон да седнем на произволно място всъщност
От години пътуваш с рейс да не изпитваме съдбата
Със запазено място да не изкушаваме господата
С натрапливи съмнения в правилността на посоката
Да изключим мобилния да прехвърлим портфейла
От джоба на шлифера в задния джоб да свалим обувките
Да сложим очилата в калъфа да затворим очи
Да спим в очакване да пристигнем въпреки
Тръгналият вече от точка А движещ се
Със скорост v и изпреварващ тир
В насрещното смъртта и момичето
Ти нямаше план.

Удостоверение № 15073

Едва ли някой ще възрази
Че съм изключителна жена
Поклонници и завистници

Аз имах достатъчен сексапил
За да бъда забелязана
От чека

Останалото е поезия
И архиви на държавна сигурност.

Операция отгъд

Мъгла над всички пътни възли
Бяло слънце над всички бензиностанции
Танковата група фон клайст най-голямото
Формирование тежка бронетанкова техника
На романтизма прекосява недопустимо, безсрамно
Кръвно-мозъчната бариера висла при грауденц
Пол. груджбондз освобождава от нервните клетки
Медиаторите излива в синоптичните цепки
Еуфория засилено фб наблюдение прегряваща
Подчертано асоциална социална мрежа необратима
Верижна реакция работата спори невронален бенгалски
Огън докато човек или е свободен от симптомите си
Или те са овладени проявите им остават относително
Стабилни биохимични залпове усещане за ускорени
Мисловни процеси толкова еднозначно, че не може
Да се дължи на въображение решително се насочва
Към източна прусия радиоточка, която не може
Да бъде изключена двигателя работи чисто и спокойно
Без вибрации тук в почти пълната тишина пилота лети
Над самолета си заедно с темлер & син виртуални порцеланови
Поти кондензатори серпентини стъклени охладители тумбести
Колби оловни рамки отдушници не само първата доза
Бели кахлени плочки тъмнозелена блажна боя целия
Процес се поема от здравната каса неспирно дражиращ
Цех вашия опит дори не съвсем благоприятен е ценен за нас
Непрестанен мисловен поток изказванията винаги релевантни
Bunkerpoesie със собствена жп връзка летище непрестанен

Шум на вентилационната система влажно спално бельо
Идеалната среда за размножаване на гъбички студен мухъл
Студена миризма на неизсъхнал бетон вещество във фаза
На изпитание повтаряме първата доза както и целия процес напълно
Безплатен обяд пастили дар от любов за разлика от кофеина безопасно
Асоциативното мислене протича по-бързо изчезване на необходимостта
От сън логорея значително намаляване на страха при прием
На висока доза музика фармакопоя за девойки в критическа
Възраст млади майки лехуси преди кърмене срещу
Следродилна депресия при морска болест сenna
Хрема шизофрения страхови неврози тежки
Липси доброволни слепи изследвания добре
Комбинирани с материален дефицит преди всичко
При умствени работници слабо мотивирани прозелити
Страх от започване на тежка работа рязко спада
Задръжките падат без спад в поетическите възможности
Неуморно пресовани таблетки насочващи фосфорни ленти
Осигуряване на бойна полоса нощта просветлява
Живота е сън съня поражение толкова отвъд
докъдето стигне горивото който иска да се самоубива
Просто се самоубива нощта блицкриг деня съновидение
Завинаги в коша на мотор с кош отлична изпитана логистика
Отдавна вече стигнал много далече радиовръзката прекъсната
Мигновени проблясъци страх действително е осъществено
Нещо не без основание считано за невъзможно преминаване
С безпрецедентна скорост през летния пейзаж зимни униформи
Непредвидени парченце шоколад вместо обяд от скатула трийсе
Капсули остават две за целта са необходими успокоителни средства
Но поради постоянните интензивни изключително важни поетически
Процеси такива не могат да бъдат давани изравнена с гребло ивица чакъл
Зона за сигурност опасваща железобетонен сапунен мехур всички неведоми

Пътища бетонна настилка асфалт паваж сгурия ситна баластра рохкав пясък
Постоянно разкалвана глина очакван куриерски самолет на министерството
На пропагандата каца с току-що монтираното издание на химия на нощта
Ежедневния двайсеичетиричасов вохеншау празни бели супрематични
Квадрати оцелелите спят.

Каква е разликата между основаването на една банка и ограбването ѝ

Завлякох сумарно с близо 65 милиарда

Осъдиха ме на 150 години

Починах на дванайстата

В затвор в северна каролина

Сина ми се самоуби на втората.

Любовна история

По Анди Уорхол

Тъкмо беше почнало да вали
И се подслонихме под тента пред магазин
За препарирани животни на витрината
Стоеше паун на пищна подставка разказа ми
Че е израсъл във ферма в кентъки
Обкръжен от пуйки споделихме такси
Слязох пръв и чак тогава си дадох сметка
Че не съм му поискал телефона
Следващата вечер като се връщах
От работа пред вратата ме очакваше
Препарирания паун.

Дребни мошеници

Защо религията на любовта е
Тъй благосклонна към смъртта

Защо
Дребни мошеници.

Бетоновозът

В една бистра септемврийска утрин
Той потегли безгрижно от точка
А същата сутрин лека кола със знак
За млад шофьор неумело припали
В точка б беше хубав есенен ден
В началото на месеца някъде в ранния
Следобед неусетно се засякоха
На стръмен почти обратен
Завой младата шофьорка
Го видя да връхлита върху й
Сечейки лошо завоя навлизайки
В насрещното срещу нея тя
Реши че следва челен удар и
Неясно защо натисна до дъно
Газта колата изскочи от платното
Като ударена от огромен среден пръст
Удрящ чимбер и почна да се върти
По дължината си надолу по ската неясно защо е
Прието отминалият спокойно надолу по пътя
Скрил се отдавна зад завоя
Бетоновоз да се нарича
Любов.

За мен

Лудостта на статичното електричество

За теб

Озона на топлия летен дъжд

След непредвидимите дълги дъждове
на юни тлъстината възлиза към боговете
пот, сладка смрад, кал
чаткане на пулове на табла и зърна
на броеница: душата на плъха
излита през зъбите с крясък
не толкова звукът на костички, както твърдеше
продавачката в случаен Indian Point
колкото ароматът на тление
е сертификат за автентичност

Върху едрозърнестия напукан асфалт
милостиво отместена без да се обърне
по гръб с върха на маратонка
или пръчка пухналата къртица
на междата на поддалата настилка и тревата
ръчичките ѝ в молитвен жест на отците
розови и нежни за грубата
денонощна изкопна работа
грижливо облепена в последния си път
под безмилостната светлина на сивожълтия залез
от зелени мухи и самотна земна
пчела, пъплеща покрай трупчето

Нещо ново

На влизане

нощната пеперуда

потрепваше на добре

осветената стълбищна площадка

на общежитието

На излизане лежеше мирно

в слънчевия правоъгълник.

Смъртта е кола

с двама или трима далечни приятели

RB

Записки от мъртвия дом

Това беше дом на мъртвите
Дълго преди да починеш ми се разсърди
Че написах но това е истината за мъртвите
Добро или истината

Кога живота се превърна
В склад на вещи плъзнал отдолу
От мазето постепенно склада
Завзе дома на живота

За мъртвите добро
Или истината за мъртвите души
На плюшкин живота свършва
В чувалите от зебло

Съботния късмет
На момчетата със стария фауве бус
В правилния момент на правилното място
От малцинството питащи любезно и делово

Има ли още за разчистване.

Крясък на птица предупреждаващ

За появата на хищник

Скриптене на дърво предупреждаващо

За строполяването си

Жълта поезия

Таблоидът е изчерпателен
Отбил съм колата зад бензиностанцията
В близост до тоалетните
Относително тихо и уединено място
Извадил съм ловджийската пушка от багажника
Имам разрешително бивш военен съм
Застрелял съм я през спуснатия прозорец
Няма следи да се е защитавала
Никой не е чул изстрела
Качил съм се обратно в колата
Събул съм левия сандал бях левичар
Научиха ме да пиша с дясната
Но ритам с левия куршумът излязъл
През шибидаха бодлер бил осъден
За накърняване на обществения морал
Защото не се дистанцирал отчетливо
При описанието на злото.

Прехода

По Даниил Хармс

Един човек легнал да спи в апартамента си на бул. „Клемент Готвалд“, а се събудил в същия апартамент на бул. „Евлоги Георгиев“. За щастие, в стаята на този човек имало медицински кантар и той имал навика всеки ден сутрин и вечер да се претегля. И ето, като лягал предната нощ да спи в апартамента си на бул. „Клемент Готвалд“, човека се претеглил и установил, че тежи 65 килограма. А на следващия ден сутринта, ставайки от леглото в същия апартамент на бул. „Евлоги Георгиев“, човека отново се претеглил и установил, че вече тежи само 64 килограма и 950 грама. „Следователно“, решил човека, „разликата е приблизително педесе грама“.

Конете не са романтически символ

Конете са отрудени човеци
Стъпват гордо но и тежко

Телата им са мощни и крехки
Яки буговете краката тънки

Копитата гният от често миене
При дъжд и студ носят попони

Носят шапчици на ушите
И цели маски срещу мухите

Пристягат глезените им
Говорят им нежно но и ги шибат

С камшици и нагайки
Ужасно лесно се строполяват

Зрението им е слабо разчитат
На слуха и се стряскат от крясъци

И висок глас крещят им само
Когато им се карат и ги наказват

Арогантни рентиерки говорят
За тях като за мойта кобила

Деца с увреждания подивяват
От кеф като ги видят по-старите са

Пригодени за хипотерапия
Младите жребци са кастрирани

Когато вдигнат пълен галоп
Красотата е нечовешка

Конете не са романтически символи
Конете са богове слугуващи на хора

Конете са богочовеци.

Ти си зле поддържана
Сталинистка сграда

Прави ти чест
Че не си санирана

Защото тогава
Щеше да бъдеш

Добре поддържана
Сталинистка сграда.

Дом

Аз, Владимир Сабоурин, роден от майка българка от македонски произход и баща кубинец от френски произход, декларирам, че

мразя българския дом, началото и края на всички злини, майка на насилието, властта, отчаянието

мразя майка си, която намери, избра, изплащаше този дом

мразя баща си, който остаря в него

мразя смъдящата сладка рана Македония

мразя неоколониалната позорна франкофония.

Мразя притежаващите собствен дом, собствениците на недвижими имоти.

Мразя обитаващите Оборище.

Мразя умиращите у дома.

Горко им.

Блажени живеещите под наем.

Блажени живеещите по общежития.

Блажен незримо, неведомо, непостижимо пребиваващия сред нас в последната

Надежда.

Блажени умиращите по болници.

Блажени умиращите в старчески домове.

Блажени направените на препарати.

Защото тяхно е царството небесно, небето над София.

Късмета

Връщаше се от една седмица на село където
беше бачкал за един кучи син и беше декември или януари
не си спомням, но беше студено и на влизане в Барселона заваля
сняг и той хвана метрото и стигна до ъгъла
където беше жилището на приятелката му звънна ѝ за да
слезе да види снега. Прекрасна нощ със сигурност
и приятелката му го покани да пият кафе и после правиха секс
и дълго говориха и след това той заспа и сънува
че пристига в някаква къща на село и валеше сняг
зад къщата, зад планините валеше сняг
и той беше приклещен в долината и се обаждаше
на приятелката си и един студен глас (студен, но любезен!) му казваше
че от тая непорочна дупка няма измъкване дори за най-смелия
освен ако няма страшен късмет

RB

Стихотворението е върха на айсберга.

Стихотворението е върха на айсберга
На труда труда е върха на айсберга
На справедливостта справедливостта е
Върха на айсберга на бог бог е върха
На айсберга на отците отците са
Върха на айсберга на чистотата
Чистотата е върха на айсберга
На стихотворението

Стихотворението е върха на айсберга.

Въпросът

Не е да не се питам
Обикновено преди заспиване
Или веднага след събуждане
Не можеше ли да се избегне
Самоубийственият атентат

Не ме разбирай криво
Въпросът никога не е бил
Адресиран до теб
Заспиването и събуждането са
Само нейно време

Та значи питам нея
А тя не е точно по отговорите знаеш
Тя е царицата на въпросите
И въпросът можеше ли
Да се избегне

Самоубийственият атентат е
Неин въпрос
Благодаря й
И си казвам вечерната
Или сутрешната молитва.

True Romance

Филм

По сценарий на тарантино

В началото някой казва

Никога няма да направя това

В края същия този

Някой го прави

Някой е

Застрелян.

Главният архивар

В далечна зала на императорската библиотека
Главният архивар на югоизточните провинции
Е в очакване на последния указ отскоро е
На този пост още не се е развила рутината изглаждаща
Вълните на възбудата още не вярва истински
Че седи тук и очаква още мокрите документи
Миришещи на сурова коприна и туш от години
Мечтаеше за това място и миризмата му през всички
Перипетии на безкрайните изпити в един момент
Си мислеше че единствената останала възможност е
Пощенската станция на малка пътна артерия но ето
Тук е наред упойващото ухание на ръкописите
В очакване да пристигне последният свитък
В щастливо предусещане притискайки изстинали
От възбудата длани под бедрата си
Главният архивар на императора
Отговарящ за югоизточните провинции съзира
В далечината на коридора поток светлина
От безшумно отворена врата благоговейно
Тя се изправя:

Любовта е по-студена от смъртта

По Райнер Вернер Фасбиндер

Интригата е елементарна

Женен *съставна-част-от-колело

Търси да отклони

От самия себе си

Собствените си подозрения

Че е *съставна-част-от-колело

Набелязва си кой да е

*Съставна-част-от-колело

На негово място

Пише анонимни писма

Пуска слухове

Че друг е женения

*Съставна-част-от-колело

Елементарно

Пушкин е убит в дуел.

(Политически коректна версия)

Шефа ме въвежда в световната класика

Знам че не е добра идея
Да се хвали открито Шефа
Не прави добро впечатление
Но аз обичам мръсното копеле
С цялата си душа и сърце

Срещнах го рано бях на девет
Мимоходом ми обърна внимание
На стих на пушкин каза ще боли
Но ще обикнеш болката както
Някои жени обичат да ги ебат в гъза

На тринайсе небрежно
Остави на ученическото ми бюро
Скъсан от четене екземпляр от записки
От мъртвия дом виж това малкия ми
Без радикалното зло забрави
Да стане сантименталността е клизма в гъза

На 44 ме принуди да прочета
Хиляди страници сад получих
Хранително натравяне но промени
Живота ми както се казва по американските филми
Ебането в гъза разкри пълния си смисъл

Пиша това за да благодаря на Шефа
Ще оправдая доверието му.

Велинградска красавица

Направена от мек варовик
Патиниран от сребристи лишеи
Всред заблатено шадраванче
Някога било фонтан
Тя седи загледана
В налетите си бедра на селско момиче
От стъпалата ѝ невиждали земя и прах
Отдавна се е оттеглил
Плисъкът на водата
Загадката на погледа
Плъзгащ се по свенливо заголените крака
И опиращ в изумрудения жабуняк
Изравненият с умиротворението му античен
Късносоциалистически отчупен нос.

Вчера през един слънчев следобед
Като прекосяхах мъртвия град Берлин
Завърнал се от някаква чужбина
За първи път изпитах потребността
Да изровя жена си от нейните гробища
Аз самият хвърлих върху нея две пълни лопати
И да погледна какво лежи там още от нея
Кости които не съм виждал никога
Да подържа в ръката си черепа ѝ
И да си представя това което бе нейното лице
Зад маските които бе носила
През мъртвия град Берлин и други градове
Когато бе облечено от плътта ѝ.

Не се оставих на настоящия позив
От страх от полицията и клюките на приятелите.

НМ

Момичето и нощта

Защото прекосяваш нощта
Защото трябва да създаваш
От нищото ти си момичето
Което слиза на терминал 2

С автобуса трета употреба
На превозвача за всекидневни самоубийци
Пристигаш от провинцията
За да продължиш нискотарифно
В нощното небе

Направо от гетото в предверието
На летището направо от призрачните
Резервоари за авиокеросин на лукойл
Направо от завинаги нощната родина
Трябва да създаваш от нищото

Ти си момичето
Което слиза на терминал 2

Детство Исусово

Той е една от малкото публични фигури на модерните времена,
чиито актове за раждане и смърт са фалшиви.

Джон Лий Андерсън

Астмата е майката
На всички неща светът
Задушаващ с всеки полен
Всеки атом вдишването бунт
Срещу природните закони син
На менструираща жена първият акт
На нелегалната борба фалшифицирането
На акта за раждане невъзможността за
Правилен живот в неправилното на
Предписаното от закона месечно очистващо
Къпане зачеване в смъртен грях поставяне
Под въпрос ритуалната чистота на сина ти си
Тролеят пълен с убийци изнасилвачи и
Наркомани в деня на сватбата бременна в третия
Месец изкупление в буквалното
Тълкуване началото на всеки бунт
На хилядаиосемстотин км от столицата
Преждевременни контракции надолу по реката
Светата измама при раждането
На тази душа бог привидно допуска
Някакъв видим или скрит недостатък
Чрез който да измами злите сили
Да измъкне душата от властта им НЕ е
Вадене на кърлеж със зехтин (няма нужда

Да го въртите в която и да е посока)
В момента на зачатиято бог измисля
Всевъзможни трикове за да измами
Келипа да подведе злото да пусне
Пленниците си синът човешки
Заченат от менструираща жена
Родил се един месец по-късно
За да предпази родителите си от скандал
Телец не Близнаци жизнената лъжа
Недоносен всъщност преносен изтръгнат
С цезарово сечение син от асфиксията
Когато бебето навършва един месец
Уведомяват роднините
Фалшив акт за раждане
Фалшив смъртен акт живот
Идец от самата граница
Между пампасите и джунглата
В родовото проклетие на хроничната
Астма санаториум за силикозноболни
Миньори в смолян пионерски лагер
В костенец изкуплението на вдишването
Бунт срещу природните закони

В клуба на мъртвите поети

За един поет е добре
Да е мъртъв по-добре
Се пише

Добре е също
Да чува отгатак гласа
На дъщеря си

Мъртъв и щастлив.

Сбогуване с приятелите

В широкополи шапки с дългите сака
С тетрадките на своите стихотворения
Отдавна се разсипахте на прах
Като окапал люляк пролетни ектения.

В страната сте където няма оцелели форми
Където всичко е разкъсано разбито смесено
Където вместо небесата е могила гробищна
И неподвижен в орбитата месеца.

На друго там неразбираемо наречие
Синклит от неми насекоми пее
Там във ръка със мъничко фенерче
Човекобръмбар своите познати среща и милее.

Спокойно ли ви е където сте другари?
И леко ли ви е? И всичко ли забравихте?
Сега са братя ваши корени и мравки
Тревички и въздишки стълбчета от прах

Сега са ви сестри цветчета карамфил
На люляк бозки клечици и пилета
И няма сили да си спомни вашия език
Оставения нейде горе брат безсилен.

Не му е мястото все още в оня край
Където запилели сте се леки като сенки

В широкополи шапки с дългите сака
С тетрадките на своите стихотворения.

НЗ

Някогашната квартална видеотека

Вълшебното място на годините на самота и медикаменти
Вълшебно пространство от стелажи заменено от сферата
Чийто център е навсякъде и повърхността ѝ никъде
Кутии отварящи се като книги първо дебели на видеокасетите
После тънките на дисковете книги с обложки
По-бляскави от книгите но все още подобни на книги
Отиването дотам по тъмно като в магазин за подправки
Очакваната всяка вечер среща с добрия изпитан холандец
Уханието на великите географски открития
Като от чекмеджета с насипен чай заменено сега
От смрадта животинското отчаяние на зоомагазин.

Нека милостта бъде перверзия

На Венци Арнаудов

Алчността никога няма
Да е повече от щедростта

Рентата никога няма
Да е повече от труда

Тъгата никога няма
Да е повече от радостта

Капиталът никога няма
Да е повече от милостта

Нека трудът бъде перверзия
Нека перверзията бъде труд.

Углавно дело № 02-29

Протокол на огледа на стаята и тялото

Акт за запечатване на стаята

Протоколи на разпитите на съседите

В. в. полонска и м. м. яншин фотографии

На две жени с неустановена самоличност

Постановление от 19 април 1930 година

Относно факта на самоубийството

И предаването му в мособлпрокуратурата

Стреляна гилза разписка на л. ю. брик

За получените пари и пръстени.

Нарекоха ме Психея

Аз наташа пушкина имах късмета
Да хвана гребена на вълната на прехода
От напращелите красавици на осемнайсти век
Към меланхолния сексапил на деветнайсти
И късните му прояви по периферията естествения ми
Роман с николай I не излизаше от рамките
На благоприличието царя ласкаво се отзова за мен
Милата и интересна мадмоазел гончарова
Още като годеница на поета императора пожела
По-отблизо да ме опознае като нарочно се озовахме
В царско село по време на карантината негово величество
Пожелали да узнаят часа на разходките ми в парка
Тогава ме нарекоха психея ролята ми хареса
На един маскен бал бях с костюм на жрица на слънцето
Императора ме обяви за царица на бала по-скоро съм луна
Но бързо влязох в роля на ръка разстояние да стана фаворитка
Тигели на царската карета сутрин под прозорците ми
Вечер на бала с въпросчета що все са ми спуснати щорите
Меланхолия и висок ръст поне за времето си това беше
Очаквано добрата комбинация за дългуча шваба
Нарекоха ме психея жената на поета.

Няма драма

Да, поезията е
По-важна от теб

Както смъртта от живота
И вечността от времето

Няма драма.

Части от поема

a

от ръцете на татко
изгнили сега в Бакърена фабрика
треперещи като от Паркинсон

b

занимават ме слънчевите затъмнения
астрономически засвидетелстващи
началото на лириката
сърдитото спряно
Слънце на Ботев
в перихелия на обесването на Васил Левски

c

началото е целта
благоуханието на младежка гордост
на затворено-високомерно естество
на стройна грация или пък
хладното достойнство, напомнящо
за провансалците

d

a татко беше болен от Алцхаймер
трептенето или забравата
двете болести на Модерността
и нейното сладко изчадие
по тез земи комунизъма,

e

Medusa като oblivio
като заслепление забрава
породена от свръхмярата
на ужаса вцепеняването
на забравата копнежа
по отнесеност и превращение

f

Ръцете на татко
изгнили в Бакърена фабрика
треперещи като от Паркинсон
в ритъма на всяко влизане и излизане
на мотрисата на последната станция
на метрото до гробищата

Старата аранжорка

Нейна работа е

да надипля и раздипля

гънките около мъртвото тяло

достатъчно дълго

за да мине за работа

пред наглите женихи на живота.

Украинката

Забравил съм името ти
Ти си украинката ми
Земя дето течеше мед и мляко
Ученически спомен
И най-твърдата плът
Която някога съм пипал
Като пушкин в южното изгнание
Първо си легнахме
После гледахме лолита в празно кино
Или обратното
Като маяковски в одеса
Втори път нямаше
Не разбрах защо ми върна парите
За киното двата хартиени лева
С паисий ли беше
С берачката ли на грозде
Бяха деведесете
Ти беше украинката
Аз бях маяковски
Аз бях пушкин.

Сутрешен размисъл на стар механичен часовник

Въпреки смазващата очевидност
На света в който живея след смъртта
На мъжа който живя с мен

Смятам че няма как нещо
Което не се навива всяка нощ
Преди лягане с вяра и грижа

За утрешния ден
Да е истинско.

Псалом VI

ТИ

не ме наказвай в любовта си
в справедливостта си не ме оставяй
бъди благосклонна към мене ТИ
защото съм гнусен пред теб признавам си
изцели ме урината ми
пред лицето ти вони на химия
природата е против мен
спасението е противоестествено
ТИ отмести резето разхлабвай
възлите сними печата от писмото
от мен затворена врата ТИ отвори
на сутринта, която иде
освободи ме да те славя ТИ защото
в смъртта няма спомен за теб

Там, наред тази самота Че Гевара се разхождаше нагоре-надолу по сумрачен коридор, а в дъното огромни диамантени глетчери се движеха и скриптяха както при раждането на историята.

RB

Това е ризата

Това е ризата, с която
не искаш да се разделиш

Дограмата изкорубена
с боята на юфка
която някога си китосвал

Сирийчето, което хлътна
в потъналата в пайжини решетка
на чуждо мазе

Нехвърленият пъп, забравената фиба
изгубените обеци

Автобусен билет за морето
началото на нов живот
с избледнели ръкописни данни
и нескрешено име

Номерче от гардероб на библиотека
щастливото число на баща ти
сбор от числата на датата на смъртта му

Дюшето балатума ламината
на читателски и любовни стаи

Това са ризите и голотата

Нетленните тела
с които ще възкръснем.

Germania

По Бертолт Брехт и Хайнер Мюлер

О, Германийо, бледа майко!

Кучко на концерните

О, Германийо, бледа майко!

Кучко на северен поток

О, Германийо, бледа майко!

Кучко на путин

О, Германийо, бледа майко!

Кучко на газпром

Идеалният партньор

Аз съм идеалният партньор
Не го казвам аз тя го казва
Предложих ѝ да се оженим
Когато забременя от друг
Тя отказа но аз бях искрен
Няколко години по-късно
Наистина се оженихме
Оставям я да спи с когото реши
Като се прибере на сутринта
Просто ѝ казвам да си вземе душ
Занимавам се с моите неща
Приветствахме революцията
Отговаряше на начина ни
На живот продължихме
Да живеем така и след като тя
Безнадеждно се обуржоази
И двамата бяхме агенти на чека
Пътуванията не бяха проблем
Тя не можеше без това
Не ѝ отваряха писмата
Една от първите жени в СССР
Изкарала шофьорски курсове
Бутна дете оправдаха я
Съдията флиртуваше с нея
Тя флиртуваше със съдията
За мен знаеха всички

Че съм ченге за нея не

Тя харесва два типа мъже гении

И мъже на действието и властта

Аз не съм нито едно от двете

Това ме устройва, но разбирам

Защо маяковски е бесен

Опитомяване

Ние сме първите опитомени
Дълго преди земеделското опитомяване

Някога бяхме вълци самите хора
Още не бяха опитомени

Не бяха закрепени за земята
Скитаха беряха ловуваха

Ние също но хората бяха
По-добре организирани хищници

Имаха излишъци от месо
Това ни опитоми

Но опитоми и тях.

Завръщането на Роберто Боланьо

1

Върнах се при курвите на родината и нямаше бардак
където да не ме посрещнат като син
като брат който се завръща сред гъстите мъгли
и се заслушах в прелестната музика
музика на гъдулка пиано и гайда
идеална за танци
идеална за олабване
и като топче във флипер от маса на маса
от двойка на двойка
поздравявах присъстващите
за всеки усмивка
за всеки по блага дума
на признание

2

Върнах се блед като луната
и без особен ентузиазъм
при бардаците на моята родина
и курвите се заусмихваха
с неочакван жар
и една дето сигурно нямаше
трийсе
макар да приличаше на педесе
ме измъкна на дансинга
за едно дунавско или едно сиртаки
убий ме не си спомням

насред дансинга осветен
от луната и звездите

3

Върнах се кротнал
по-скоро болен
изпосталял, без кинти
и без планове за набавянето им
без приятели
без мизерен патлак
който да ми помогне да отворя
някоя и друга врата
и когато всичко изглеждаше упътено
към логичната заключителна катастрофа
изникнаха курвите и бардаците
песните на които се разкършват
старите сводници
и всичко засия отново

Подуенската роза на ветровете

Опалов залез над захождащите
За кацане самолети в коридора паметника
Левски ботевградско шосе това е западът

Огромен готъм калкан
Осветен до бяло с лице към възела
Безсрамно сменящ посланията си това е изтокът

Сграда тип затворен комплекс на втора линия
От сивия бетонен прибор дискретно хлътващо
В подземен гараж бяло кюседем това е югът местно

Противоречие с глобалната геополитика панелката
На бедните вгръб кухните голите до кръста пенсионери
Крещящо на баба си момче путко заспала това е северът

Западнал от времето на построяването на пътния възел
Късен соц тогава чисто новата чешка широколинейка долу
Уморен бетон горе черният емпиреум на фотоволтаиците.

Мухата

Безумно обичах мухата!
Отдавна туй беше приятели
Когато бях все още млад
Когато млад все още бях

И често взимах микроскопа
В мухата го насочвах
В очите бузките челцето
А после го обръщаш и към себе си

И виждаш ясно аз и тя
Допълваме се двамата
Че също в мен е влюбена сама
Най-скъпата другарката ми дама

Над мен кръжеше и се удряше
И блъскаше се тя в стъклото
Разменяхме понякога целувка
Не сещахме на времето потока

Но минаха години и при мен сега
Дофтасаха тъпни болезки
В ушите колената и гърба
Обстрелват ме една след друга тежко

И вече същия съвсем не съм
И няма я мухата ми отдавна

Тя не жужи не пее звънко дзън
Прозореца не блъска здравата

Забравени чувства напират в гърдта
Сърцето ми гложди змия
И празно е в бѣдното нищо...
Мушичката ми! моя птичке!

НО

Гарванът и лисицата

Пойни птици сме

Макар и хората

Да повдигат вежда

При това твърдение

Лисици са

Хората.

Родена през 90-те

На Ани Илков

При твоето раждане в деня когато ти се роди
Пъпа ти не отрязаха с вода те не омиха за очистване
Със сол те не обтриха и с пелени не повиха ничие
Око не се смили над тебе от чиста милост от пощада
Да ти направят нещо от това но те изхвърлиха
На полето от презрение към живота ти в деня
На твоето рождение аз минавах по стърнищата
И те видях захвърлена да се мяташ в кръвта ти
Беше най-бялото момиче което някога бях виждал
Тялото ти ме влудяваше през безкрайните провинциални
Лета на безнадеждната ми обич току се примолвах
Да ми покажеш гърдите си унылая пора очей очарование
И на тебе в кръвта ти ти казах в кръвта си живеи!
И расти като тревите полски и тръните боготвореше
Съня и къпането цялата бе сън и свежест намираще секса
За отвратителен правеше го от милост обич уважение
Порасна стана голяма твоите гърди се закръглиха
И навириха избуя косата ти богато ти беше
Гола и непокрита и аз минах пак покрай теб
И те видях и ето това беше времето ти
Идваше и си отиваше влизаше и излизаше
Познаваше часовете и разпределението на щастието
Четеше до късно със склонено плоско в кръгчето
На нощната лампа лице навиваше огромния руски
Будилник и го слагаше до главата си вляво на раклата

Преди заспиване молитвено измънкваше, че не искаш
Да се успиш, на будилника с нежност и вина
Първата нощ легнахме рано в 12 и 30 вече бяхме
Свършили омих те с вода измих от тебе
Кръвта ти и те с елей помазах обух те с кожи
От морски крави ти ядеше дребнозърнест грис
Захаросан мед и студено пресовано дървено масло и
Беше много, много красива но ти се довери
На красотата си и ползуйвайки се от славата си
Пробуждаше се малко преди седем и цялата те
Втрисаше при извънпяването молах те да се пресегнеш
За гумичките но ти казваше че не после вгълбено слушаше
Молбите ми и мълчеше в унес десетте минути които казваше
Че ти оставаха трябваше още да се изкъпеш без което не можеше
Нито да заспиш нито да станеш тази сутрин трябваше освен това
Да си измиеш косата библиотеката отваряше в осем но медиите
Никога не спят почна да блудствуваш и живееше
Безпътно с всеки минавач като му се отдаваше
И при всички твои гнусотии и твои
Блудствувания ти не си спомни за дните
На твоята младост когато беше гола
И непокрита и хвърлена да се мяташ
В кръвта си не ще ли викаш някой
Ден към мен ти бе приятел
На младостта ми!

50 лева разходи

Бях изтеглил четиристотин
Някогашния таван
За еднократно теглене
От железния човек
Надявах се да са достатъчни
Не бяхме говорили предварително
Колко ще струва оказа се
Педесе лева повече
Стори ми се много
Но се направих
Че ще отида до банкомата
Беше близо но ти махна с ръка
Не настоях аз ефтината курва
Който иска да плати сметката
Плаща сметката нали
Скоро след това ти почина.

Този, с когото би общувал на смъртното си легло: Ернесто Карденал.

Този, който би искал да ти е учител по литература, но не задълго: Езра Паунд.

Този, с когото би общувал на смъртното си легло, след като си тръгне Ернесто Карденал: Уилям Карлос Уилямс.

Този, който най-добре би се справил като гангстер в Холивуд: Антонен Арто.

Този, който най-добре би се справил като гангстер в Маями: Висенте Уидобро.

Този, който е най-лошата компания, за да се отрежеш: Маяковски.

Покаяние

Имаше такъв филм
В началото на перестройката
Тогава смъртта беше малолетна
Руска съученичка в трети клас
Не съм го гледал
Принципно не чета
И не гледам нашумели неща
Но мога да си представя
За какво идеше реч
Грузински сигурно е хубав

Дойде времето
С много смърт дърта смърт
Смъртта старица от България
Дойде времето на покаянието
Покайвам се
Че от 1993 до 2016 г. включително
Бях сътрудник на издание
Отгледало номенклатурата
На съвременната българска литература
Нейните апаратчици
И народния писател

Със сътрудничеството си
В това издание аз служех
За параван на функционери
На литературно движение

За права и свободи
На децата на провинциалната
Червена дребна буржоазия
Имаща да става столична
Дребна синьо бембена буржоазия
На бъдещи ректори
Министри на образованието и науката
Народни писатели

При следващата перестройка
Следващия мирен преход
От социализъм към капитализъм
В някой друг филм
След следващите избори
В някой друг живот

Избави ме
От покаяние.

Размисли за успеха понеделник сутрин

Успеха е превръщане

На труда в капитал

Т.е. превръщане на живия труд

В мъртъв

Не бързай.

Кадилакът

От дваайсет години безуспешно търся този сън изгубен
В забравен хартиен вестник от края на века огромен подземен
Гараж в коренището на небостъргач неуязвим отдолу вълнообразно
Взривяващ се по протежение на виртуалната си повърхност горе
В стъклопакетното черно сияние отразяващо едновременно луната
И слънцето видени от магистралата проснала се в нищото по съновидното
Протежение на отчетливо миражен джетлег потъвам в безкрайното хале почиващо
На колони от старото царство но канелюрите издават трезвостта на бетона
Величествено влизам като ставащ от сън крал проблясващ в искрящите отражения
На косите утринни лъчи преди пълнотата на възсияването на неона спирам спокоен
Готов за маневра за паркиране в този миг в левия ми хълбок се връзва
Нещо значително по-малко от мен но с пълна мръсна газ малко бяло сузуки
Джимни като неуместна чаена церемония неуместен теоретичен финт скришом
Преминал във фронтален удар прицелен в широкия ми фланг с видима
Неохота огромното ми тяло напуска плавната траектория на захождането
Назад към обичайното паркомясто в същия миг задното ми крило мечтаещо
За пръски от вълнолома на хавана бива в движение подето от втория удар този
Път отдясно което ми придава неволно въртеливо движение което аз определено
Не търся но за второто малко бяло сузуки това е добре пресметнат тактически
Удар чиято кинетика ме дезориентира в комбинация с първия и тогава десетина
Ме почват отвсякъде малки безлики коли алегии на мъчително бавния залез
Над детройт под лъчите на автомобилостроението на страната на изгряващото
Слънце церемония преведена неясно защо от японски на родния им език съвсем
За кратко неочаквано в рамките на броени минути отговарящи на времето
Необходимо за отглеждането на младо послушно поколение без понятие
За свобода и опит на свободното реене на издължени самотни тела практически
В нищото на магистрали звездообразно сечащи пустинята от мен не остава

Друго освен топка метал със стърчащи на всички страни никелирани
Лайсни напомнящи на глутницата сузукита че някога съм бил гордостта
На автомобилостроене въплъщавало една невъзможна за тях мечта.

Изгорялата балнеолечебница

Допотопен звяр тук е издъхнал:

Чудовище от дървесина и ръждиви зъби.
Огънят е разтопил очите му на буци
Белезникаво стъкловидна материя, матова
Като капки смола сълзящи от кората на бор.

Гредите и подпорите на скелета му още носят
Овъглената каракулска кожа.
Кой би могъл да каже
Откога останките му тънат под боклука
На лета, на чернолисти есени.

Сега несмели плевели прокрадват
Между костите му велуреномеки езици.
Листовете ламарина – някогашна броня – хлътващите плочи
Откриват еспланада за щурците.

Пристъпвам, оглеждам, надзъртам като доктор или
Археолог, заровил се посред
Железни вътрешности, емайлирани канчета
Серпантини и тръби, държали живота в движение.

Долчинката подяжда сега ялото я някога.
Ала сукървицата на извора
Тече бистра както текла е винаги
От счупения гръклян, мочурливата уста

Изтича под балюстрадата със зелени, бели
Стълбчета на килнало се мостче.
Облакътена, съглеждам едно
Синьо, неправдоподобно лице

Обрамчено в плетиво от папур.
О, колко миловидна и сурова
Под немите води е тя!
Това не съм аз, това не съм аз.

Животно не мърси зеления ѝ праг.
И никога не ще пристъпим там
Където трайното е у дома.
Потокът, който ни носи и тласка

Нито храни, нито лекува.

Годишнина

Недокоснато детско синьо
преди откриването на сезона
довършително полагане на асфалт
под отвесното слънце
монети върху молитвени листчета
за здраве за упокой табела
забранено влизането по бански
до сребърния купел
осветена вода
в пластмасов бидон
с червено кранче.

Смъртта на рибаря

Отнесе ме приливната вълна
При изпускането на води от язовира
За работа на електроцентралата

Оповестителната система
Не се задействала
Или не съм чул сирената

Приятелите ми смятат
Че съм бил жив
В първите минути след вълната

От националната електрическа компания
Отрекоха информацията.

Ако беше преди

Щях да съм комсомолски секретар

Ако беше преди

Щях да съм получил софийско жителство

Ако беше преди

Щях да съм доносник на държавна сигурност

Ако беше преди

Щях да съм Любомир Левчев

Ако беше преди

Щях да съм най-превеждания писател в СССР

Ако беше преди

Щях да съм заслужил артист

Ако беше преди

Щях да съм ректор на АОНСУ

Ако беше преди

Щях да съм председател на съюза на писателите

Ако беше преди

Щях да имам вила в Бояна

Ако беше преди

Щях да бъда себе си.

Сънувах, че след преврата на Пиночет на път за Барселона Болянйо минава през България. Аз съм на шестнайсет и отчаяно търся начин да се освободя от девствеността си. Засичаме се в клуба за солидарност с Чили на Ситняково. С почуда установявам, че той има индиански черти и е неудържим сваяч тип латино лавър. Измъчван от завист, че той определено вече не е девствен, за първи път се усъмнявам в основанията на социалистическия интернационализъм.

Анонимното писмо

Анонимното писмо което написах
И изпратих до пушкин е разновидност
На мистификацията като светско развлечение
Широко разпространено в началото на деветнадесети век
На запад и в частност във франция с известно закъснение
Навлязло във виена и стигнало до петербург подражавайки
На съответните игри в най-източната западна столица
Начинът на изпращане и стилът на писмото се дължат
Изцяло на служебното ми положение на чиновник
Апаратчик от средния ешелон в министерството на просветата
В пасквила ми намира отражение литературният бит търканията
И съперничествата широко известни в тесен чиновнически кръг
Горд съм че мистификацията ми стана обществено достояние
С минимално закъснение спрямо виенските образци
Ефектът ѝ надскочи най-смелите ми очаквания
Известни са две версии за реакцията на пушкин
При получаването на писмото според едната той заявил
Че ако някой наплюе отзад дрехата му задължение на камердинера е
Да я почисти другата звучи по-достоверно това е все едно бил казал
Да докоснеш с ръка говно, е неприятно е но си измиваш ръцете
И край наистина край впечатляващо нали.

Ангелът унищожител в провинцията I

По Венци Арнаудов

По време на зимно турне в дълбоката провинция
Което запознава образованата и литературно заинтересована
Публика с авангардните тежнения на метрополията
Ти се яви пред нея в смокинг цилиндър и
Кожени ръкавици, които дискретно загатваха
За насилието подлежащо на упражняване над нея
В джоба дясната ръка черна кожа скрита в полумрака
Лявата с цигарата облакътена на бутафорно лакирано пънче
Като безупречен ангел унищожител на всяка селяндурска
Красота на венери в кожи от сибирски лисици.

Никой не вярва на Касандра

Когато плачеше като последната

Презряна пуйка

Ти казах истината грубо

Ще ти мине

Ти не ми повярва.

Смъртта на хлебарката

Една хлебарка си намери майстора.

Кафка

Сгасена хлебарката натясно

Рижето краченце смуче

Тя намери си майстора

Чака екзекуцията си

И с тъга в очите ѝ!

Хвърля поглед към дивана

Дето с брадви и сатъри

Вивисектори за работа се канят

Суети се фелдшер

Инструментите подрежда

И под нос подпява си

Песен по планета

Трудно мисли таз маймуна

Тананика мисли няма

Сгасена хлебарката натясно

Рижето краченце смуче

До стъкло притиснала лице

Дъх е притаила и се пули...

Да знаеше душата че е налице

Тя нямаше от смърт да се страхува

Но доказателство научно има
Че душа не съществува
Че джигер и скелет и сланина
Туй душата образува

Има само съчленения
Членестоного съчленени я!

На научно доказателство
Няма кой да устои
Кършейки ръце хлебарката
Се приготвя да боли

Ето че палач пристъпва важно
И опипва й гръдта
И намира под ребрата
За промушване целта

И промушил той поваля
Кат свиня хлебарката
Гръмко цвили зъбите оголил
Кат жребец тамън онодил

Спуска се тогаз тълпата
Вивисектори към нея о!
Кой с клещите кой с ръка
Тръгват да я кормят

Стоичетри инструмента
Късат на парчета пациента

От повреди тежки и телесни
И от рани пуква тя безвестно

И внезапно стине тяло ней
Веч клепачите не тръпнат
И опомнят се злодеите
Те назад отстъпват

Фсичко минало е вече болки и несгоди
Няма нищо вече нищо няма о!
И подпочвени водите
Тръгват да изтичат

Там в пролуката на шкафа
Сам саминко без надзор
Бъбли й синчето мамо мамо
Бедничкото то

Майка му не чува
Тъй като не диша

И стои надвесен и космат
Над нея вивисектора сърцат
Безобразен и обрасъл
С клещи и пила

Ти подлец си панталон навлякъл
Знай че мъртвата му майка
На мъченица на науката играе роля главна
Не на проста второстепенна хлебарка

Охраната пък грубо и с размах
През прозореца я мята
И на двора главоломно тя
Пльосва миличката ах!

Връз отгъпкана пътечка
Досами самия вход
Тя ще си лежи навирила краченца
И ще чака край печален о!

Белички костичките
Дъжд ще да полива
Синички очичките
Пиле ще изпива.

(Трансджендър ремикс по Таракан на Николай Олейников)

Матракът

Облегнат на дървото с некролозите

До кофите надупчено от пиърсинги ръждиви

Кабърчета оръфлеци найлон сравнително добре

Запазен щастлива среща в края на маршрута за всички

Събирачи на отпадъци елегантна жълтеникава патина тук таме

Петна разказващи за медения месец когато още цикълът не спира

Секса дискретните добре почистени следи от бебешко повръщане в агонията

На астматичен пристъп най-сетне откровено жълтото на инконтиненцията

Кабърчетата разяждащи с ръждата кожата на старото

Дърво до кофите призрачно под уличната лампа

Декларация за намерения

Знам, че в хилядолетния райх
На соца ти щеше да бъдеш председател
На съюза на българските писатели член
На цека на бекапе зам.-председател на комитета
По култура член на ловната дружинка

Сега ти си правилния комсомолец
На правилните прогресивни сили и фондации
Благ сантиментален червендалест чичка на добре платеното
Добро но знаеш добре нали че аз знам какво направи онова лято
Знаеш, че знам че предпазливо изписвайки с инициали
Моето и своето име призова депутата посланик
На правилните прогресивни сили прокурорски
Да се самосезира ако е запознат

Затова декларирам
За да е запознат и да се самосезира
Всеки следващ прокурор на правилните пари
Че ще те завра в смрадливия кенеф
На винаги заврян провинциален зет
На метрополиите академията държавата и капитала
В който мине се не мине се завръщаш
За ново опаковане на старите лайна

Всеки път когато си изпускаш нервите
И лигите за някой друг лев и призоваваш
За самосезиране правилните каскети

Собственоръчно ще натиквам главата ти
На сантиментален благ чичка в собствения ти
Платен за вечни времена кенеф.

Арматурен двор

Части на ръждиви машини
пръснати на последен пристан
всички по местата си
като в задния двор на детството
редом с бодливите клони
на цъфналата джанка
зеленясалите тенекии от сирене
точно както е на мястото си
под милостивия поглед
на вечността всяко нещо
в една мъртва природа.

Времето ни е когато
бащите вече не завещават
ръчни механични часовници

Времето ни е когато
ремонтите започват вече
преди построяването на дома

Времето ни е когато
вече нищо не остарява
красиво с достойнство

Времето ни е когато
успеха бърза да изпревари
срока на годност

Времето ни е когато
вече няма време
за имане на време.

Сокол на магистралата

На телената ограда

Покрай магистралата

В дъжда търпеливо очаква

Нещо да прегазят.

Среща на върха на ЛЛ с ЛБ

Бъдни вечер 1976 москва студ хризантеми

ЛЛ:

Мого ми е приятно

Аз съм български поет доскорошен

Зам.-председател на националния съвет на офето

Скорошен зам.-председател на комитета по култура

Председател на съюза на българските писатели

Настоящ член на цека на бекапе

Член на ловната дружинка

Ваш почитател и на маяковски

ЛБ:

Очень приятно дарагой любя

Аз съм жената на живота на маяковски

За 85-тата ми годишнина ив сен лоран

Организира тържество в тахѝм's получих

Подарък шубка от норки на кристиан диор

Заповядайте на масата всички продукти са

От берьозка нашия кореком със специалното

Разрешение на министъра на външната търговия

И парите пратени от арагон

ЛЛ:

Впечатляващо черен хайвер раци

Змиорки много бяла риба плакия пушен език

Камамбер салами без тоалетна хартия

Доколкото знам съвсем скоро предстои
Да се самоубиете исках да се запозная
С вас приживе

ЛБ:

О да мислех да го направя
След последното ходене в париж
Но реших малко да поотложжа
Няма да ухажвам никого всеки да си взима сам
Бихте ли ми сипали малко хайвер

ЛЛ:

Разбира се заповядайте
Може ли да целуна двете халки
Които висят на гърдите ви на златна верижка
Доколкото съм информиран става дума
За пръстените които сте си разменили с маяковски
Уча младите келешчета на прехода
Винаги да целуват ръка на дамите
Аз искам да целуна халките
На лиля брик и маяковски

Лл се скланя над гърдите на лб и целува двете халки

ЛБ:

О да любомир спиридонович
Младите келешчета на демокрацията
Трябва да бъдат учени на добри обноски
Със старите дами на революцията.

Теолого-политически фрагмент

Месията идва

като есемес на кучка

дето не пише.

Чуй токчетата й

след 4 години

хванала е късния влак

тъпата кучка

Хиляди литри гориво и кво

Идва да те напусне

фръцва се, прави ти свирка

Или: тя се завръща

удряш й шамар, прави ти свирка

Мир на този дом.

Постоянството на веселбата и мръсотията

По Хармс

Водите на реката ромолят прохладни
и сянката на планината ляга на полето
угасва светлината на небето. Птиците
започват вече да летят насън

Мръсните чинии в мивката
стоят от дни чешмата капе
от шамфъстъка изпълзва червей
в антрето купища обувки
изтрети от среднощни танци
голи и вмирисани.

Минава ден, а после седмица
а после точат се годините
и хората под строй вървящи в крак
изчезват всеки в своя гроб
а мръсните чинии в мивката
стоят от дни чешмата капе
от шамфъстъка изпълзва червей
в антрето купища обувки
изтрети от среднощни танци
голи и вмирисани.

Луна и слънце побледняват
Съзвездия изменят формата си
Движението става тегаво

И времето на пясък става.

А мръсните чинии в мивката отново

стоят от дни чешмата капе

от шамфъстъка изпълзва червей

в антрето купища обувки

изтрети от среднощни танци

голи и вмирисани.

Дом

Няколко дни след кремацията

Лиля юриевна ме взе със себе си

Да не ходи сама в квартирата на любянка

Влязохме там за първи път след случилото се

Пода беше измит всичко друго си беше

На обичайното място

Отляво на вратата висяха на закачалката

Бастун и палто закачени още от него

Нощта на бунта

докато разрастването на въстанието не стане толкова голямо,
че да може да се обсади градът

Ернесто Че Гевара

Знам астматичният пристъп потенциално е безкраен
Хубавите пури само смътен спомен трошляк от зловонните
Чуканчета тлее в лулата с киселинността на пътя на всяка плът
Селяните подозрителни интелектуалците квиетистични изборите
Демократично допитване до народа властта поддържа привидностите
На конституционална нелегитимна легалност робството сладка жизнена
Лъжа родната земя животът, който е смъртта вкопчени в нея като в края
Продаваме я за броеви инчове плазма в повече в запас за битките на спектакъла
За нас остава остава само нощта с нейното коварство ние сме нейните йезуити
Дори и без да сме завършили колеж на Компанията на Исус като другаря
Кастро хапем и бягаме избягваме фронтални сблъсъци всеки команданте на самия
Себе си чудото броеви на пръсти хора да вярват в социалната справедливост
Без непременно да са дилъри в циганска махала узрялата круша на гнева
Пада в скута на царе и охранители битката е минает избягващ обкръжението
Саботажите най-често срещу фабрики за безалкохолни напитки врагът основен
Източникът за снабдяване с муниции най-полезното животно мулето
Никога не трябва да свикваш врага на определена форма на водене на война
При нощните атаки точността на изстрелите не е определящ фактор а
Концентрацията на огъня върху определен участък удряш само там
Където си абсолютно сигурен, че ще можеш да възстановиш изразходваните
В боя боеприпаси оръжията трябва да отговарят на оръжията на врага пак
Заради мунициите скоростта на придвижване на групата средната
Скорост на най-бавния съучастник базуката е прекрасно оръжие
Но всеки може да носи максимално до три снаряда с голямо усилие

Устното предаване на информация от уста на уста напълно я деформира
Колкото по-подреден става животът толкова по-номадска трябва да става
Борбата аскетизмът е задължителен макар че гърбът ни не е превит над
Браздата както обръща внимание другарят Паунд още в първия стих на Пизанските
Кантос борбата е всъщност със статистиката която опровергава смислеността
Като бяла роза отвъдното се отваря едва в мига щом изтощението вече
Изглежда непоносимо здравето трябва да е от желязо животът на преследвано
Животно източник на сила в тази битка не можеш да бъдеш по-възрастен
От четиресет години почти както в Клуба от Жюстин и Жюлиет същото се
Отнася и до желязното здраве свободата е абстрактна идея в сравнение
С парчето земя удобните обувки безценно съкровище хамаците пропити
С индивидуалната миризма по която можеш да ги разпознаеш в нощта
Основните подправки чесънът лукът маслото за шевни машини
За смазване на оръжието пушенето голям другар на самотния боец
Кибритените клечки са от първостепенна важност не само за палене
На пури, но и за накладане на огън в тропическата гора белъо за смяна товар
За новаци максимум един панталон обут на голо без потник без кърпа за лице
И тяло ала хубави биографии на герои от миналото имат място в раницата
Четенето съществено намалява риска бойците да се отдават на хазарт
Добре е да носиш бележник с молив или химикалка 8 или 10 души са
Максимумът, който може да действа единно при тези условия лицето
На обкръжен е лицето на уплашен до смърт нощта естествен другар
Битката мигът на пароксизъм звездният миг на всекидневната дисциплина
И труд държане на врага в състояние на вечен шах никога не бива да се вярва
Прекалено на дискретността на селяните и интелектуалците не съществуват
Фиксирани огневи линии ничия земя навъсеното мълчание на селяка млади
Идеалисти от други класи отново и отново най-важното: обувките и пурите
Събърбън герилата е едва финалният етап на дълъг път една от основните
Характеристики на революционната пропаганда трябва да е истината
Това е само схема не библия един от основните проблеми е че всички
Мирновременни задачи се презират от бойците които бягат от тях

Като дявол от тамяна, а с най-обикновена шевна машина могат да се
Правят чудеса в крайна сметка и зъболекарите имат своето място
В битката революционната дисциплина доближава съвършения аскет
До целибата пестенето на муниции трябва да е почти религиозно
Знам астматичният пристъп потенциално е безкраен като нощта
Чудото на вдишването бунт срещу природните закони

Мирен преход

Virhov Remix

Да се напусне предверието
на Ада на боязливите и
нерешителни деца

Мария

толкова съм уморен
изглеждам зле, казваш
и имаш право
човек е толкова самотен, щом направи избор.

Смъртта на Цветан Марангозов (1933-2021)

Вече си мъртъв мога да те нарека щастлив

Прекося границата когато още нямаше свободно движение

На услуги стоки капитали заловиха те яде бълхите си вербуваха те

Стана немски артист кюнстлер пишещ на български най-сетне

Тази литература да бъде на български но да не е българска

Умря като куче вече на четири крака на ръка разстояние

Желираните мечета уискито тревата отдавна щастлив.

Хармс си спомня за семейна идилия у сем. Пушкини

Веднъж с александър иванич
Отиваме при пушкин
Той седи на дивана
На който умира
На пода лежи меча кожа
На нея седи жената на пушкин
Сложила глава
На коленете на съпруга си
После жената на пушкин
Слага глава на моите колене
Аз му викам няма кво да ревнуваш
Остави тия негърски номера викам му
Ето жената на пушкин ми предлага водка
Изпивам четири чаши
Замезвам със сардели
И почвам да мисля
За голото еврейско момиче
Изпивам още една чаша водка
И запалвам лула
Ти днес си един тъжен
Вика ми жената на пушкин
Казвам й някаква глупост и отпрашвам
При еврейското момиче
Това е в неделя
А след три дена го заварваме
С александър иванич
Да лежи на дивана

На който умира

С лице на тъжен павиан

Поезия и истина IV

Знам едно

Стопаджийката която седеше до мен

В разходка смърт оцеля

Сбогом.

Fest der Schönheit

Четящият човек е красив

Из Директива на МВР за борба с безредиците

Това е празненство на красотата
Открит басейн с олимпийски размери
Искряща под оловното слънце на август
Вода на дъното на огромен кратер посипан
С хора които скоро ще бъдат пепел увенчана
С бетонна кула за скокове неедноглаво чудовище

Това всъщност е монтаж от зората на манипулацията
На образите иконоскопа на телефонен зората на прекланянето
Пред онова що е на небето горе или във водата под земята началото
На всяка лъжа на ръба на непокътната кула на изоставен празен басейн
Сив щепелин с елегантни пречупени кръстове на опашката скланя
Нос пред почетната ложа специално конструирана катапултна
Камера скокът предстои

Ето хванат мигът как хващат мига на отгласването ти
От кулата делови момчета единият държи стълбата другият
Възседнал на чатал снима как разперила перфектен кръст в сивото
Августовско небе над берлин с плувна шапчица от най-висококачествен
Естествен каучук доставян за нуждите на военнопромишления комплекс застиваш
В празненство на красотата преди на дъното да се превърнеш в пречупен кръст
Министри на махараджата на барода проявяват особен интерес към арийското
Законодателство във футболния отбор на перу има цели петима негри четвърт
Чифути мелези втора степен из книгата спорт и раса закон

За профилактика на наследственоболно потомство

Всесъжение плагиат маршрут на факела от почти трихиляди км олимпия
Атина делфи солун софия белград будапеща виена прага дрезден берлин
Градовете където не сме откраднато заглавие пиар акция на спортен функционер
От немско градче лично гьобелс нарежда факелът да мине през шпалир на хитлерюгенд
Преди да запали олтара на холокоста антична бутафория обградена от сияещите лица
На дваисетидеветхиляди деца твоето сред тях в първата редица сн. лени рифенщал
Очакваме следващата олимпиада в токио 1940

Декатлонистът глен морис те хваща раздира ти блузата целува
Гърдите ти насред стадиона пред стохилядна публика tarsan's revenge
Трябва да се срамувате че негри ви печелят медадите няма да подам ръка на този
Негър един ден чифутите ще платят комунистическия бунт на чернилките
Сводка на берлинската полиция на 4.8.1936 г. Негово

Величество Царят на България и Царицата на Българите са
Пристигнали в Берлин инкогнито с лека кола под името Граф
И Графиня Рилски Негово Величество Царят отседнал в хотел бристъл
Докато Царицата се отправила към университетската клиника за жени ул.
Монбизу № 2 празен чек от фюрера никой друг няма право да отразява

Красотата ексклузивни права върху празненството на народа
Бюджет двамилionaиосемстотинхиляди райхсмарки трябва да й се признае
Че не е ренегат винаги вярвала в изкупителната сила на красивото, на един
Народ (четристотинхиляди райхсмарки хонорар) подводни снимки
В геометрично напукан празен басейн за скокове четирите рамена
На пукнатините представляват ръкави на млечния път
Популярността на хитлер достига през лятото на 36
Зенита си в берлин негрите са сензация октомври
35 забрана на негърския джаз във всички радио

Предавания за жалост не се спазва дори
От телефонен платте геembeха

Из дневника на Гьобелс 07.08.1936 лягане рано
Днес една седмица олимпиада дано скоро да свърши

Един олимпийски стадион побира по-малко от един
Концлагер какво са стотехиляди на Olympiastadion спрямо двеста
Хилядите на Sachsenhausen на трийсетина минути със S-Bahn оттам където
Аугусто ще модернизира това архаично състояние предстои красотата
На арената концлагер там близо край град Сантяго зрителят трябва
Да е пряк участник в празненството омерзен от август той краде
От зверовете му но най-красиви са мъртвите

Скок след скок след скок небето водната твърд
Разменят местата си скок в мускулестото лоно бетонната кула
Изчезва изпод изпънатите до скъсване крака твърдта се разтваря

Над главите на три усмихнати nereidi кучки от морската
Бездна на старогерманската митология андрогинни нацистки
Ангели с изящни бели пречупени кръстове на черното плувно трико
Загледани в бъдещето отзад искрящата под оловното слънце на август
Вода на дъното на кратер посипан с изстиваща човешка пепел.

Живот с поет

По Виктор Ерофеев

Отвращението е

Естественото състояние

По привличането

Има да се работи.

Меланхолните жени ме ужасяват
Медуза горгона сигурно е била меланхоличка
Ти си моя идеал за жена не те свалям
Предпочитам да не го знаеш
Цялата сияеш докато ми показваш
Едно по едно дрешките за тримесечно бебе
Момче е не са сини не обичам убити цветове
Казваш бързам мисля за друго
Но с крайчеца на съзнанието
Искам да те прегърна
Знам че не можеш да имаш деца
Нека това стихотворение е прегръдка

Горски пътник

Май стана в пътя срещнахме камилиари
И нататък коляри от коих зехме малко хляб
И кисело мляко и чесън пихме вода
Благодаря на нищожното малцинство
Не е необходимо да разкривате идентичността си
Харесвайки или споделяйки този пост
Трябва обаче да сте наясно че става дума
За рентниерство за сметка на държавата т.е. нас
Данъкоплатците работещи за главния приватизатор
После малко вървение в пътя отбихм[е] се в гората
Изборните бюлетини се номерират на пишеща машина
Без лента така пишеме и ние отидохме връх 4 други
Българи шопи за хляб коихто абие вдигнаха косите противо нас
Влизаш в изборната секция като в мишеловка що не дойдеш
С нас в гората пич там има и много яки пички оттамо си
Изгубихме пътя и вървахме без пут по добре да използваме
Сиви бетонни повърхности за да изпишеме думичката НЕ
Гагата и гогата я използваха като влог в ктб покрит
От нас нещастници уловихме него пут минахме край хана
Гдето зехме хляб вино и тютюн и проч. това е основанието
Поради което при цезарите се провалят многобройните
Опити за завръщане към Републиката републиканците
Паднаха в гражданската война на мирния преход или
Гражданската война на мирния преход ги промени като Хора
Ций поминахме със вино и ястие и вода и проч. това е
Ден среда оттамо тръгнахме през дерето дори когато
Мълчим има вълнение като над невидими рифове

Отгдето взехме хляб ракия маслинки чесън цървули
И проч. и се разговаряхме с приятели и ханджията
Називаемий Нено ли Немо ли Песоа с нарастването на масовката
На съгласието с олигопола на тъгата расте недоверието
Побъркахме малко и отпредя ни се яви едно малко село
В ямболско минахме от статистиката на продажбите
Към невидимия ред на гората в шумата се запряхме
Видяхме злата светлина на утро в което стадото
Стана глутница и вървахме до голямата кория
Докато има вода във водопровода ток в контакта
Интернет във въздуха всичко е наред но тва
Няма да продължи вечно влязохме в шумата найдохме
Една мандра гдето зехме хляб и бял мъж говорещ
За един цветнокож българин политически коректно
За да не го пушнем но се оказа троен агент изтри
Ни и продължихме напред без да го съдим за обида
На расова основа беше се презастраховал като всеки човек
Плъх но преди това се наложи да му платим сметката
Всеки комфорт на домашно животно трябва да се заплаща
С колене или евентуално малки неприятности по коледа
В едно сухо дере влязохме на осъмване по-горе от моста
И полята на войводата писането е само другото име
На борбата за независимост от олигопола на тъгата
Тръгнахме през лозята 29 юни вторник Петровден
Острият сърп на Кронос гдето срещнахме 4 зейбеци
Между две планини влязохме при един извор
На дивата Силвия плат ли чолева ли за да поминеме деня
Видяхме че хюбрисът на капитализирането на тъгата
Върви ръка за ръка с паниката от загубата на рента
Срещнахме двамина всадници турци теглихме се
В шумата они не ни видоха но в истанбулското жури

Имаше само хора на Корпорацията и роднини заклахме
Овен и направихме хляб доволен без приятели отбихме
В шумата за да поминем и тютюн и вино гетирдисахме
Въпреки липсата на приятели в журитата техническите
Облекчения за приятелите на олигопола предполагат
Стриктни ограничения в способността за взимане
На решения за вечния живот на текстовете и душите
Близо при чушмата слушахме един смешен разговор
На двама пастири първият от ямболско вторият от разградско
Но избягваха педантично непристойните думи при Теокрит
Ние сме дървета в гора те пасажери на лайнер нает
От държавата за наша сметка опиянени от скоростта
Скриваща страха им че пътуването НЕ води наникъде
И литературните награди НЕ са създател на страници
В уикипедия но всъщност СА при НЕ е създател ебахти
На 4 часа през деня видох любопитен сън – дервиш що
Фъркаше на въздуха с чанта на гърба и с чалгири в ръката
Който ми даде и лек за фъркане и проч. танц на вещиците
На олигопола там наидохме одного българина Петра когото
Зехме след като му платихме сметката новия ни другар
Побегна осъмнахме в дерето за да поминем деня все тая
Е побегнал другарю къде се мята дивечът между парцалените
Ограждения изгубихме одного от другарите и остахме
7 душ ърбън герилата не трябва да надхвърля 8 бойци
Ходихме на къшлата та зехме хляб и кашер пресен
Кашкавал в бързо движещо се влакче на капиталистическите
Удоволствия и ужаси в ново пъприще ужален вхожда
Рентиер орденосец св. св. преди навършване на петдесе
Така излизахме при едни жътвари турци за хляб ластари лоза
Бръшлян оплитат веслата и мачтите на кораба майка и
От гъсталака изниква тигър разкъсва отвлеклите диониса

В едно глъбоко дере един от... е... х проклет... 2 да ме убие
С кав... ке ветв байрактаря вървеше напред аз след него като
Крачех едно дърво ме удари по главата отзад... паднах
И пак повтори каляската маркова на майката се превръща
В бтр с частен шофьор и настървено мълчащ екипаж ази
Станах после се уловихме за ръцете она се уплаши тогава
Да не я убия кат матцеубийство да не обладая хАртията Й ази я
Простих и я разпъдих заебал цял разговор за работникът и смъртта
Стигнахме близо до котел спяхме в шумата сладко
Ясно видохме че животът изтича в кънектвания и статуси
Зехме хляб от други овчари и едно агне та го пекохме сами
Вцепенени от гледката на разплулия се навсякъде рентиер
Предпочитаме степен на инвестиция равносилна на банкрут
Зехме хляб и мляко пратихме за цървули котки дрехи тютюн и проч.
В отказът открийхме неподозирано плодородие от котел излезе
Потеря за нас от болгари теглихме се в шумата родоотстъпници
До един някои негри други рязани пишки с майки болгарки
Обявихме края на мирния преход путка му майчина осъмнАхме
На святаго Илия яко надървени изпълнени с език на омразата
Минаха турци кираджии и кола натоварени с аби и сол капиталът се
Оказа обикновен канибал старателно щавещ всяка налична кожа
Педантично смилащ всичко до трупно брашно и меланхолия
Под формата на рента на антепортас приживе постмортем национален
Поет зехме хляб и се запрехме тамо после мина един прост турчин
Без оръжие видяхме как подражават на негативната теология
С мръсна газ отпрашващи към позитивния капитализъм НЕ крещи
Гагата НЕ отеква гогата пазарна изповед молитва медитация екстаз
Задници после се върнАхме в шумата в едно дере при една вод/a/
Всичко се оказва фантомна болка в добре собственоръчно ампутирал се
С оглед на мирния преход към капитала и медиите НЕ задници сте
Невдяващи че дори от чисто технологична гледна точка аскезата е

По-продуктивна от промискуитета на медиите и капитала лежахме
Тамо В понеделник сутринта приближихме до една студена чешмичка
Не сте дорасли дори до етиката на капитализма там зехме хляб
Ягурт и сирене от овчари вечеряхме и лежахме близо без нотариус
С корабокрушението на кораба майка потъва и аптечката ви зехме
Хляб мляко и бял мъж тук таме некой негър рязана пишка и
Този цветнокож българин пак НЕ сме съгласни на самоубийството
Предписано ви от каналите и каналджиите за превод на запад на утре
В сряда поминахме деня тамо агне зехме и хляб мляко поминахме нощта
Пак във върхът на самотата знаем че дори едно нищожно малцинство
Проявяващо решителност може да стане опасно не само морално
Но и в действителност вечерта по 12 минахме край тепавица на къде
Коминчето заставаме с ръждиво мачете в потна ръка пред вратата
Зад която спи семейството ни мина пощата и после зухурът чухме
Любимите високи теории на неучастващите поради добър вкус
Мълчаливи съучастници на анонимки съставлящи списъците
На следващите адресати дойдоха сигмените котленски близо
До нас сос дебани да ни земат дирята но ний ги видяхме и
Слязохме в дерето здравето е просто липсата на страх фърлиха
Пушки отгоре ни ми се запрехме в дерето около 2 часа
И ги слушахме како обикаляха пътят окол кадийската чушма
Вече НЕ пишете един непреводим ред глобални дупедавци
Лишените от наследство призовават към пийпълметрично гласуване
На пазарен принцип всеки купен екземпляр глас за Корпорацията
Купен цигански глас преди да изгрее месеца тръгнахме байрактаря и аз
Другите дружина бяха за хляб раздвояхме се подлостта на неучастието
Преминахме нощта тамо в един завуй Извънредно важно е само по себе си
Да накараш застрашения да свикне с мисълта, че съпротивата изобщо е възможна
След като това се схване става възможно повалянето на огромния дебелашки колос с
Помощта на едно нищожно малцинство и в неделя сутринта си преместихме
Местото в насрещната могила – към Скокът май стана благодаря на нищожното

Малцинство не е необходимо да разкривате идентичността си харесвайки
Или споделяйки този пост

И тогава почнах да сънувам някого, който прекосява поле от кости, пичът нямаше лице или поне аз не можех да му видя лицето, защото го наблюдавах отдалече. Стоях в подножието на хълм и в тази долина почти нямаше въздух. Той вървеше гол, беше с дълга коса и в началото си помислих, че става дума за Архилох, но всъщност можеше да бъде всеки. Когато отворих очи, беше още дълбока нощ и вече бяхме излезли от Мексико Сити.

RB

Комсомолци на прехода

Убиха бащата

Умирайки от страх

Червейки се

С препотени длани

И следи от конденз

По пластмасовите столове

След като станаха

Страхливци каквито обикновено са

Комсомолците на прехода.

Откритият басейн

Олимпийски размери под открито небе на десетилетно запустение
Класицистично строг парк подравнил в зеговете между бетонните плочи
Синя жлъчка бял бор джудже плачеща върба жълт кантарион круша дивачка бъз
Къпини охтичава брезичка лещак триумфа на копривата апотеоза на пълзящите паразити
В центъра на геометрична композиция пропукала по шевовете бетона кралски слънчев
Месест многосвещен бурен обкръжен от благоговейни туфи акантус ръждиви мъхове
В избледнелия син простор на опразненото пространство орфаните отвърстия
На опоскани за старо желязо тръби тържествени порти към незрими мравчени империи
Но най-възвишеното не се крие в бледосинята празнота на правоъгълника на отсъствието
Геометрично осяяно с див непретенциозен живот поселил се в пукнатините То се
Открива в дълбочината на сив куб увенчан с непокътната кула за скокове
Бетонен мостик на потънала атомна подводница потопена преди години като гроб
На миналото от съображения за сигурност и мир на спасените души на борда
С цялата празнота дълбочината на междуременно населен ноев ковчег чието
Дъно бе недостижимо навремето сега вървиш в него сред останките на спомена
За копнежа по дълбокото гмуркане кошмара на скока от най-високия трамплин на кулата
Надвисващ още по-високо над празния бетонен куб по чието дъно най-накрая наяве
Стъпваш като насън по хрущящия прахан на изпепелени от слънцето лишеи

Живия труд може всичко
Бурените избуяват по-пищни
От соломоновите одежди
Весели са майските треви избили
В бетонната плоча черницата осенява всичко
Забивай дълбоко лопатата заравяй
Пръсти в пръстта за бели корени
Загърби търпеливия гълъб чакащ
За бог да прости нямай милост
Към разрязания надве червей
Нарани се оближи кръвта изпикай се
До оградата с кухите кръстове
Нека пикнята е топла върху тревата
Не изтръсквай пръстта от обувките
Смъртта е капитал живия труд
Може всичко

Каракудата

По Карась на Николай Олейников

Пърженичка рибчице
Скъпа каракудо
Де ти е усмивчицата
От сабале тъй възбудена

Пържената риба
Бедна бедна каракуда
Щеше още да е жива
Да не беше страст и чудо

Кво те тъй погуби
Тука те метна
Дето нема милост каракудо
Дето е тиган?

Помня те мънинка
Ти умираше от смях
Звънко се заливаше
В перловския си канал

Каракуди пичове
Обожаваха ти толкоз
Люспите трапчинките
Рибеното ти око

Бюстчето ти рибешко

Просто красота
Трудно без усмивчица
Зърваш тез места

Заранта веднъж обаче
Срещна ти по изгрев
Целия в седефен блясък
Принца на мечтите

Този принц подмами те
Ласкаво и с обич
Принца тоз уви обаче
Нямал много мозък

С кой си има работа
Този принц не проумял
Съблазнил оправил те
Заебал горкинката така

И реши нещастната
Мигом да умре
Втурнала се страстна
Втурнала се право в мрежата

Зъл човек извадил
Рибката от мрежата
На котлон запратил я
Просто ей така човек

С ножчето разпорили
Бързичко изкормили

Осолили както трябва
И оваляли добре в тесто...

Тъй прекрасен бе живота
И пред теб изгряваше
Смятаха те секси много
В мъжките компании...

Тъй сияйни планове
Мрачно настояще
Няма повече с приятел
Нашта каракуда да гуляе

Няма с плавници крилца
Повече да шава
И любимия с гальовни имена
Няма кой да назовава

Ти шуми възмътен
Перловски канал
Няма повече да тръпне
Каракудата в любовна жар.

Малка история на светлината

Спомни си за отрязания с ножици
мрак мигновено озарение
метален пароксизъм на изгарянето
на нажеженото до бяло тяло в нощта
сега на бавното изгряване
милосърдното угасване
или изсветляване
на флуоресциращия газ.

Илинденска идилия

Деня очакваше удавника си цял ден
Най-дисциплинираните бяха на плажа дълго преди
Спасителите западният рационализъм незнанието на местните
Суеверия небрежността на една млада средна класа разчитаща
На грижата на баби дойки държанки пиещи поредици големи бири
Със сламка най-често без присъстващи бащи момчетата помпащи
На непоклатими мастодонтни уреди на детска площадка от стария режим
Смартфон опрян на единия стълб на висилката коремни и
System of a Down времепространственото изкривяване
Сплесква елипсите на сенките на кипарисите
Застаряващият спортсмен таксуващ комплекти чадъри шезлонги
Масички без касов бон минава в края на работния ден
С чисто нов кадjar както рече заратустра изпепелени бурени
В бетонна купа подобие на олимпийски жертвеник
Нито гънка по повърхността на водата като в зехтин
Времето спира в очакване на часа на нощните плажове
Безшумно завалява със сухи беззвучни светкавици презрелите
Ябълки само това чакат зачестява тупането им в тишината
Капещите джанки се разпукват в мига на удара преобразени
Във вискозна градина на удоволствията на оси и мравки
Не изчакващи дори дъжда да спре русначето
И баба му играещи на топка в плиткото очаква ги
Притихнало морето утрешните новини.

Изчезналата книжарница

Мога да се закълна
В безсмъртието на душата си
Че тук имаше книжарница

Спомням си като днес
Книгата която купих бяхме заедно
Старогръцка лирика

Но книжарницата я няма
Не сме заедно.

Стоманеният ковчег

Източен Берлин е най-сивият град който познавам

Атеизмът е най-трудната житейска позиция която познавам

Страхът от смъртта е най-неумолимото чувство което познавам

Неизвестността отвъд е най-неразрешимият въпрос който познавам

Затова в пълна яснота на съзнанието искам да бъда погребан по следния начин

Преди погребението феморалната ми артерия да бъде срязана от патолог

Да не се произнася нито дума на моя гроб по време на погребалната церемония

Да бъда погребан в стоманен ковчег изработен в завода за валцувана стомана в

Хенингсдорф

Това което не знаех преди смъртта си е че от завода бяха забравили

Да вземат размери за отливката но жена ми слава богу е практичен човек

Тя помоли един от металурзите от Хенингсдорф който наглед

Беше висок колкото мен да легне за проба в ковчегата ми

Макар че не ми бяха взели мерки ковчегът ми стана в онази

Сива августовска сутрин на изток от предстоящата стена.

Първо се отказа от поезията
заради науката.

После се отказа от науката
заради администрацията.

Сега администрира щастлив
Липсата.

Съпруг на Лиля Брик и Маяковски

Казвам се осип

Осип максимович брик

Или ося по-известен съм

Като първия съпруг на лиля брик

Родена каган увековечена от маяковски

Аз издадох на свои разноски неговите

Облаци в гащи и флейтата гръбнак

Знаете вица за мен нали

Че съм бивш съпруг на лиля юриевна брик

И на владимир владимирович маяковски

Руското уики достоверно информира

Че от 1918-а живеем с него

На семейни начала

Любимата ми книга по въпроса е

Какво да се прави на чернишевски

Вълнувал ме е наистина но без големи драми

Женския въпрос като студент по право

Щях да пиша дипломна работа върху социалните

И правни аспекти на проституцията

Но не я написах оставих нещата

На практиката на брака

За кратко бях юрисконсулт в чекато

Няма и година връзките ми с тогавашното кгб

Нека кажа все пак са силно надценени знаете дийпстейт

Теориите за еврейскоболшевишкия преврат
Да евреин съм както голяма част от болшевишките кадри
Преди сталин да разчисти бях в тълпата на финландската гара
При пристигането на ленин в петроград чух
Речта произнесена от бетеера и прочее
Докато ромката яacobсон и маяка
Чукаха билиард и пиеха айриш кофи

По-скоро винаги съм бил
Меншевик като по начало
Другаря бронштейн по-известен
Като троцки

И накрая
Фамозното машинописно копие
На предсмъртното писмо на володя
За лична употреба на чекиста яня агранов
С двусмислената запетая
Между лиля и брик

Моя семья – это Лиля, Брик
Запетаята от в. правда 15 април 1930

Нека да е ясно
Доволен съм от скромното си място
В света на брака литературния авангард
И модерното летеже аз бившия
Съпруг на лиля брик
И маяковски.

Резолюцията

Аз тиша литературната история

Един ректор на АОНСУ

Другарю ежов!

Обърнете много Ви моля

Внимание на писмото на брик

Маяковски е бил и си остава

Най-добрият най-талантливият

Поэт на нашата съветска епоха

Безразличието към неговата памет

И към неговите произведения е

Престъпление ако има нужда

От моята помощ насреща съм

Привет! й. сталин

Почит към Златомир Златанов

Когато стане страшно

Те се изказват авторитетно и замлъкват

За да не допуснат и най-малката грешка накъде

Ще тръгнат нещата след края на света да изчакат

Да се снишат покрай края след който да продължат

Да продължат да тъгуват за света винаги от вчера

Ти си от десетилетия в панелния недостроен строеж

На бъдещето храма на изолацията издигнат за осем дена

На тоталното извънредно положение под карантина откакто те помним

Във вечното читалище на гърба на евтината проституция край гарата

Уплашени сме татко не познаваме горчивината на самотата позволи ни

Да дойдем да седнем в краката ти

Поетическа завист

Към момента на смъртта си
В дуел пушкин дължи 135 833 руб.
При доходи от 73 хиляди
За цялата му литературна кариера

Когато нквд го прибира за последно
Хармс е дължал към два бона
При съветски стандарт на живот
И незначителни разходи за хазарт

Превеждам дължимите за тримесечието
Образователни и медицински разходи
И взимам дъщеря си за неделна разходка
Малко завиждам щастлив съм

Смъртта и момичето

Виждам те от птичи поглед сред руините на детството си
Как се озовахме тук аз ли те доведох прости ми прости ми
Толкова мъничка приседнала зъзнеца на изронено стартово блокче

На изоставен открит басейн като смаляващото се телце на сбогуващ се
Родител застинал в крехкостта си от когото ме отнася някакъв вихър
Прости ми, прости ми любов моя смъртта е от мъжки род.

Епитафия

Ръст среден

Глас нито тънък, нито дебел

Големия син на начален учител

И на шивачка за всякакви поправки

Мършав по рождение

Макар и предан на добрите софри

Изпити бузи

И по-скоро обилни уши

Лице четвъртито

На което очите едвам се отварят

И нос на боксьор мулат

Надвесен над уста на ацтекски идол –

Всичко това озарено

От нещо средно между ирония и коварство –

Не особено в час, нито пълен будала

Бях каквото бях: миш-маш

От олио и оцет

Кървавица от ангел и добитък.

Боливийски дневник

(Нецензурирана версия)

Учим кечуа за да можем да говорим с местните
Таня [другарката Tamara Bunke] безгрижно се съблича
Пред останалите школата на ГДР ръси кубински псувни
Путка му майчина говноядец и други такива на висок глас
Учудващо висока степен на вербална агресия после спокойно
Чета в хамака Перманентната революция путко заспала Разговор
За Данте на Осип Манделштам Пътя на имената на Аврам бен Самуел
Абулафия Песен на Песните на Соломон от фрай Луис де Леон моята
Стратегическа цел е завземането на политическата власт в България
Тази сутрин кръстих отряда Армия за Национално Освобождение никакво
Развитие по въпроса за селската база на партизанската война но посредством плано
Мерен терор някой ден ще имаме тяхната подкрепа отхвърлям мира като несправедлив
Народ без омраза не може да победи никой смъртен враг навърших трийсет и
Девет неумолимо приближава възрастта поставяща под въпрос бъдещето ми
На герилеро член на този елитен клуб на бойци с железни воли и тела хронична
Астма хроничен глад редуван с преяждане повръщане диария събуждам се
Целия омазан в собствените си лайна не съм се къпал от шест месеца личен
Рекорд бяхме купили прасе от селянин не го секвестирахме престояхме абсолютно
Неподвижни полагайки усилия да асимилираме свинското повърнахме и продължихме
Напред този вид борба ни дава шанс да се превърнем в революционери, най-високото
Стъпало на човешкия род най-безразсъдната атака има за цел аптека медикаментите
За астма осъден на неопределеното траене на времето на пристъпа букурещки
Партиен всекидневник ме критикува като патетична безотговорна фигура и
Приветства марксистко-ленинската квиетистична линия на боливийците
Ще ми се да завзема властта само и само да демаскирам тези страхливци
Да им натрия носа със собствените им свинцини селяните ни имат за вещици

Парите с които им плащаме за храната смятат за омагьосани хартийки губещи
Стойността си в мига на бързото ни изтегляне от населеното място последният
Бивак в магическа портокалова горичка последното прасе купено от единствения
Селянин когото заварваме в изоставеното село последният бой насред картофено
Поле арестува ме дребен набит индианец от високопланинското плато в стаята
На училището се чува само астматичното ми хриптене заповедта да се премине
Към елиминирането на г-н Гевара признавам пред агента на ЦРУ поражението си
Дължащо се на дълбоко провинциалния манталитет на местния авангард дето
Ме изоставиха в последния момент виждам на училищната дъска граматическа
Грешка вече съм само сбор от реликви талисмани прикачен за шасито на хеликоптер
Изложен пред публиката с широко отворени очи като жив пълен с формалдехид
Правят си селфита с трупа ми палачът взима лулата остатъка от тютюна преди това
Съхранен от агента като пясък от Мека медицинските сестри режат кичури където
Няма сакраментално освещаване никакъв бунт не е възможен отрязаните
Китки в буркани в гостната на дома в предградие на Маями в рамка под стъкло
Овъгления сутиен на другарката Таня (Нямаш ташаци заменено с Нямаш кураж
От кубинските другари)

БГ анонимност

Пушкин с прякорите

Маймуната и французина

Става жертва на анонимно писмо

Квалифициращо го като рогоносец

Маймуната и французина

С прякора пушкин получава

Анонимно писмо в което е квалифициран

Без грам въображение като черна маймуна

Липсата на въображение

Винаги се наказва мисли си

Маймуната и французина

С прякора пушкин.

Старицата

По Хармс

Стенен часовник без стрелки
Спрял на три без петнайсе
Не трябваше да излизам мисля си
Иначе е приятно часовник да няма стрелки
Ето ме и мен казва старицата
Затвори вратата и превърти ключа
Застани на колене казва тя
Сега легни по корем
И забий нос в балатума
Незабавно изпълнявам заповедта
Усещам болка в дясната плешка
Изправям се изглежда съм се унесъл
Трябва да я изхвърля от стаята
Трябва да работя казвам
Моля напуснете стаята ми
Устата ѝ е полуотворена
От нея стърчи изкуствена челюст
Безумна злоба се надига в мен
Изведнъж разбирам че тя е мъртва
Защо е умряла в стаята ми
Не понасям стари хора и мъртъвци
Прилича на стара мъртва кобила
Чувам как зад стената шуми примус
Излизам в коридора изведнъж става течение
Вратата с трясък се затръшва зад гърба ми
Нямам ключ нямам и ръце

Навеждам се да огледам
Добре дали наистина нямам
Все пак решавам да поканя момичето
Но в последния момент си спомням
За мъртвата старица
Гадина креснах и я ритнах
С ботуша в брадата
Изкуствената челюст отхвърча в ъгъла
В стаята ми има друга жена казвам
Но няма да се женя за нея
За разлика от децата покойниците
Не нахълтват направо в живота ти
Нахълтват пак изкрещявам и прехапвам устна
Прехапвам си езика извинявам се
Няма вярващи или невярващи
Има само искащи да вярват
И искащи да не вярват
Събеседника ми е по халат на голо
И високи рибарски ботуши
От които се подават костеливи крака
Виждах само злобните очи
На мъртвата старица
Как бавно пълзи към мен на четири крака
Погледнах в устата ѝ не
Тя не беше намерила челюстта си
Никой няма да ме види зад хвойновите храсти
Заставам на колене оглеждам се
Уверявам се че никой не ме вижда
Навеждам глава и тихо казвам
Отче наш който си на небесата
Ми тва е

Мъртвите

Сняг на покрива отсреща

На улука врана

Майка ми ме взима

За покойната ти майка

Ти си мъртъв.

Това вече не е
Последната спирка или първата
Колело обръщало
Ухо или глуха линия
Между шпалир панелни блокове
Украшен в дъното с фототапет
На синя планина
Траурно шалче овързало
Малката суха джанка
Тревата реже като бръснач, по вятъра
Дрънчат гробищните масички
Това вече не е
последната станция на метрото.

Излишно продължително съзерцание на една едновременно жива и мъртва котка

Този престол бе предназначен за теб

И се анихилира с незаемането си.

Якобсон в Прага

Новината за самоубийството
На владимир владимирович ме завари
В прага какво да кажа

Заклучих се в квартирата
Като поет като шаман
А аз съм учен

За да формулирам моята идея
Смятат връзката между поезията му
И революцията за самоочевидна

Аз виждам връзка
Между революцията и смъртта.

Инвентарен списък на вещи, иззети от апартамента и кабинета на Генрих Ягода, народен комисар на вътрешните работи на СССР (1934-1936), съставен на 14 април 1937 г.

Различни сортове вино, повечето чуждестранни, 1229 бутилки, реколта 1897-а, 1900-а и 1902-а

Колекция порнографски снимки: 3904 броя

Порнографски филми: 11 броя

Чуждестранни дамски обувки: 31 чифта

Чуждестранни дамски шапки: 22 броя

Чуждестранни копринени чорапи от най-високо качество: 130 чифта

Кожи от катерички: 50

Астраганови кожи: 43

Кожи от видра: 5 броя

Чуждестранни мъжки копринени долни гащи: 43

Чуждестранни грамофони: 2

Чуждестранни плочи: 399 броя

Чуждестранни ръкавици: 37 чифта

Чуждестранни дамски чанти: 16

Чуждестранни дамски копринени кюлоти: 68

Саби: 3

Златни часовници: 5

Колекция лули и мундщуци от слонова кост и кехлибар, повечето с порнографски мотиви: 165

Пенис от гума: 1

Чуждестранни парфюми: 95

Чуждестранни санитарни и хигиенни артикули (лекарства, презервативи): 115

Роял, пиана: 3

Пишеща машина: 1

Контрреволюционна, троцкистка, фашистка литература: 542.

Къща на магистралата

Осветена от самотен стълб
светещото тяло забучено
накриво в бетона, от който
се подават ръждиви желяза
петно охра в мрака и фаровете
на неспирното отминаване.

Балада за смъртта от любов

1

От черен дъжд разядено е седмokratно
Предвкващото любовта небце
Сълзящи щорите подобни на саван –
Това е стаята, която е последна.

2

Проказа по тапетите от мухъл побелели!
В ламперия заврени, и споени, и втвърдени –
Как нежно свети през решетка на затвор небето
На двойка бяла, съшила се небесно.

3

В началото седи си той в хавлии влажни
И смуче черни пури, дадени от нея
Като използва времето, за да я увери чрез кимване
С полузатворени клепачи колко я обича.

4

Тя чувства колко е космат и мъдър!
В цепнатината под клепача се процежда ден воднист
Зеленясало сапунен се заоблачава сводът
И той предчувства смътно: вече гние ризата ми.

5

Коняк наливат в сухи трупове
Той зоби я с вечерна светлина зелена

И пламват вече слабините й
Лицето избледнява постепенно.

6

Като ливада заблатена тя е
(А двамата сираци са и глухи, с плът отпаднала!)
Той би поспал, но тя не го оставя!
Зелени небесата – току-що валяло е!

7

Ден втори – труповете те увиват
В хавлиите втвърдени, лепнещи
Оцапани чаршафите завират в слабините си
Защото вече знаят – зъзнат често те.

8

И, ах, през тях тъй режешо премина любовта
Както когато Бог градушка по водите мята!
И в тях дълбоко бликна и изкорми ги почти
Сгъстена като хмел горчилка.

9

От пот, урина, смрад в косите си
Те вече утринния въздух не усещат.
Но утрините идат година след година
Скотски, сиви в покрития с тапети склеп.

10

Ах, детското й тяло тъй седефено прелива!
Сурови удари понесло от дърво чепато и любов

Като разлагаща се дървесина на спасителната лодка
В морска буря! В роса удавена трева!

11

Ах, ръката на гърдите зеленява!
В краката черната воня на чума!
Мек въздухът потича по стъклото на прозореца
А те – наврени в гниещ шкаф!

12

Като помия вечерта се стича по прозорците
Пердетата са шугави от цигарения дим.
Повлечени са двама влюбени в зелените води
От любовта подгизнали като останките на кораб

13

На морско дъно, в тропиците, на трески
Висят сред водорасли те и риби бели
От вятъра солен там горе над водите
Дълбоко долу почват те да се люлеят.

14

През ден четвърти сутрин рано с удари
На скрипящи брадви влязоха съседите
И чуха тишина, видяха трупове
(Шушукаха си нещо за сияние зелено

15

Кое то могат да излъчват привиденията), миришеше
На влюбеност леглото още, напукани от студ прозорците –

Трупът е нещо тъй студено! Ах, пълзеше още
Черна нишка студ от техните гърди.

1921-2021

ВВ

Беше тъмно

Когато за първи път те видях

От тъмнината на утробата

Преминахме в тъмнината

На живота и там се срещнахме

Овързана в системи

Като светулка светеше в кувъоза

Светлик за пътника

В тъмен лес

Покойника от съседния апартамент

За първи път откакто сме съседни
поздравяваш миришеш на болен както обикновено
дотървяш се от вратата до асансьора двете тежки крачки
между апартамента и подземния гараж миризмата оставя
задълго вертикална следа в шахтата на невидимото преминаване
бурените избили между фугите на терасата сателитната чиния взряна
в нищото няколкото ключалки затъкнатите известия от топлофикация софийска
вода енергата брошура на икея овесена на дръжката на вратата
знаци на осезаемото отсъствие за първи път
откакто сме съседни поздравяваш

Марадона и съдбата

Преди да ѝ се отдадеш

Накрая финтирай я

Поне няколко пъти

Само така ще оцени

Кучката какво

Получава.

Сбогуване с Подуенския пътен възел

Сбогом възел това което

Не може да се развърже не може да се разреже

Трябва да се напусне трябва да се изгуби

Сбогом последни останки

Наживели стария режим останали встрани

На завет от голямото изливане на бетон

Сега рани от натрошен кирпич последно напомняне

Неразрушеното от стоманения поток на светлото бъдеще

Ще бъде разрушено щом вятъра от бъдещето секне

Сбогом уморен от неспирния поток

Към светлината от изток вливаща се през теб

В буржоазното градско сърце сбогом уморен бетон

От времето когато бъдещето значеше

Вечност на хилядолетни мравчени райхове аутобани за триумфите

На тежката военна техника на всеки следващ победител

Сбогом дърво между мантинелите

Полувековно израстване сред неспирното отминаване

Подхранвано от растящо запустение

На прехода от планова към пазарна икономика

Мирния преход от държавномонополистически социализъм

Към държавномонополистически капитализъм

Сбогом чисто нови някога чешки
Широколинейки чрез които локомотивите на историята
Трябваше да влязат в града сега втора ръка

Немско австрийско швейцарско миришещо
На старата свобода старата похот на капитализма
От преди виртуалния край на историята

Сбогом възел от чийто прибор набъбва
Третата сливица сбогом възел стягащ примката
На нощен детски астматичен пристъп

Връзката между задушаването и революцията
Между астмата и чудото на вдишването
Разкъсана завинаги сбогом

Това което не може да се развърже това
Кое не може да се разреже трябва да се напусне
Трябва да се изгуби.

Февруарско спускане с шейна

Имаме уговорка за три

Излизам от долината на смъртната сянка

Отиваме с шейната на хълмчето

Смъртта на една мечка

В сияйно утро
В разгара на полярното лято
Две бели мечки майка и малко
Като върху айсберг се покатерват
Върху атомна подводница
На кея на военна база
Някъде зад полярния кръг
Двата силуета се очертават
На туловището на левиатана
Загледани към хоризонта на океана
Като в детска анимация
Отеква изстрел някой псува
Зад кадър майката пада
Покосена във водата
Преди картината да успее да се обагри
В червено псувнята е заглушена
С пиукане мечето изпуска
Бутилката кока кола
Която тъкмо бе надигнало
Гласът зад кадър
Не спира да дудне
В рекламното сияние
На полярно лято.

Възпоменание за Зоя

Казваше се зоя

Руския женена за българин

По времето когато това означаваше курва

Зоя беше старообрядка

Когато ни гостуваше си носеше

Собствени прибори за ядене

Пълен комплект спално бельо

Още не познавах истинските курви

Зоя беше старообрядка от архангелск

Носеше ни клюква и вълнени чорапи

Произведени зад полярния кръг

Зоя ме запозна с живота който е курва

Зоя беше старообрядка от архангелск

Животът който не беше курва.

За постоянството в щастието

Щастливо наебана ти обичаше

Да казваш че аз съм най-щастливия човек

Когато поради съвкупност от комплексни причини

Сред които водещата беше отказа ти да обичаш

Писането ми вече не биваше щастливо наебавана

Ти свикна да казваш че съм нещастен боклук

Това е грешка и ти го знаеш с десет години брак

С мен зад гърба си аз обичам да постоянавам в щастието

И то се базира на писането което така лекомислено отказа

Да обичаш аз го обичам повече от всякога

Писането и щастието

Искат постоянство.

Ангелът унищожител в провинцията

Беше ангелът
Строг сладникав мъжествен
Свършваше като мъж казваше
Че сега иска да свърши нареждаше
Да не свършвам

Сивото е цветът
На фона на снимките
Малко след полунощ
След като ни съблекат голи
Облени в ослепителна светлина
Застинали само леко помръдваме
С палците на ръцете

Мислите, че всичко е минало
Отминала ви е тази чаша но
Погледът се връща обратно
И вижда това, което не искате
Кое то ви беше спестено Но сега
Го виждате в цялата му чернота
Мангалска негърска чифутска
Гмеж от рязани пишки
Край на мирния преход
Ето го кура ми

Лицето ти има очи
Отварят се бързо движение

При сънуване сълза от нищото

Дарена на мене

Постепенно се вцепеняваше

Ръцете ти ставаха непоносимо тежки

Вкопчвах се в отпор в момчешките гърди

Ударите се стоварваха с неумолимостта

На неорганичното щорите с бели пвц ламели бялата

Алуминиева дограма сиво лице на сателитна антена

Плетеница от интернет кабели резервоари

За вода наредени на лафет тъпоноси торпеда

Логото на застраховател високо горе

На показ калкан на панелка амбразури

На тоалетни шкафче за баня подгизнала мазилка самотен

Допотопен капещ кран на чешма бялата

Алуминиева дограма щорите с бели ламели

После казваше да мина отзад (мини отзад)

Казваше Така обичам да минеш отзад след като свърша отгоре

Изправяше се и минавах под краката които не смеех да докосна (не сваляше обувките)

Момичетата от кралю-порталю чукай ме искам да свършиш в мен да го изпразниш целия

Да напълниш устата ми със сперма Искаш да свършиш в устата ми нали

На тази земя дължа орела и змията опунцията бунта

По-брутална по-властна от опиатите на фармакопеята

На капитала от култа на мандрагората на балканите поникваща

Под бесилото където свършваш в мига на асфиксията

В тъмнината на коренището спори образи сънища

Бракосъчетания на тичинки и пчели на човек и растение

Центрофуги на фармацевтични фабрики цъфнали кърваво опунции

Бащата и майката също трябва да станат едно

Преход на ежедневиия навик: делника

На прилежно търпеливо блудство съвместен

Разбор на избрани сцени от световното порнографско наследство

Преход сега и тук към празничния ексцес внезапно превключване между

Отдалечени зъбни колела камшичен удар надлъж

През гърдите корема слабините от изкуствените райове

Към амок срещу наместниците на княза на този свят от двуръчния трион

Антидепресанти седативи отчаяното скърцане на рамената на везната

Щом спреш да дърпаш въжето противникът полита по гръб съпротивата е

Само разход на сили в посока зададена от него (веднага след края

На сватбения танц крилата на термитите окапват) към корените

Плъзващи разцъфващи цветове в кръвта растителни и животински сокове се

Смесват в нови молекули победен марш на розата на рая бунта срещу

Същинската опасност на съня без сънища буржоазно грамофонче бел де жур

Градинското джудже сестра на зелената змия coatl хохоuhqui

Покана от Рибентроп: Йоахим бе нацистки ангел пейот малък

Кактус кръстен на преподобния уилямс *Lophophora williamsii* ад хок

Надрусване скритата болка на властта над голите тела и живот изплува

Пробив в свръхзвуковата стена критическа точка в термодинамиката

Не нарастване гола изненада не е ясно защо на едно еротично изживяване

Трябва да се приписва по-голяма вдъхновяваща сила отколкото

На едно мистично озарение или една политическа декларация

(Нека само споменем, че мексиканските дроги не еротизират)

Нощно бродене между село в покрайнините и главна пътна артерия

Сред кактусови полета няма луна няма такси употребата на кактуса

Изисква първо да бъде отрязана връхната му част спечена кал

С дълбок коловоз връхната част да се изсуши сиви лишеи изгорял

Къпинак при особени обстоятелства може да бъде погълната
Свежа огромно рекламно пано от изкорубен шперплат
Възпяващо продукт на някаква чужда цивилизация седем мъже
Сядат в кръг предпочитам глада пред ножа на касапа пълна кошница
С пейотени пъпки трезорите на вечността се отварят от служители
На отдавна споминал се шеф кошницата обикаля в посока, обратна
На часовниковата стрелка очите бели без зеници как служителят
Може да знае какво се случва в главата на мъртвия бос обикалят
Още две кошници, пълни със сушени плодове и месо трудът
Е надежда навлизаме по-дълбоко в ландшафта нямащ друга
Работа освен спокойно да очаква изчезването на човека
Накрая всички пият много вода моят радиус стига и опира

В студените вече кебапчета засилващото се изсъхване на устата
Усмивката се втвърдява в болезнена гипсова маска А нейната
Допирателна се докосва До окръжността в точката Нашата собствена
Вечност само един тангенциален миг спрямо вечността на Бога крайната
Цел е да навлязат в състояние на необикновена реалност не е ясно
Защо на едно еротично изживяване трябва да се придава
По-голяма вдъхновяваща сила отколкото на едно мистично
Озарение или една политическа декларация някои по-чувствителни
Натури могат да навлязат в това състояние дори ако само седят близо
До кактуса нека само припомним за мексиканските дроги
Че не еротизират небето се отваря като цъфнал цвят

Анархия архето на единия бог нещата са малко по-деликатни
Чиракът с повишено внимание кръжи човек птица с издължена човка
Скоро след конкистата първите процеси срещу лица имали това общение
Аз жрец на черно слънчево божество на могъщия черен член на слънцето
Казва Блейк определена трезвост на помещението е добре дошла нека се избягва
Общението на ветровити мръсни или тъмни места в компания на порицаващи

Нека не се прави и сам защото се събират демони мястото където гестапо
Съхраняваше документите конфискувани след атентата
Жрец на слънчевия черен бог анархия и монотеизъм затваряне
На котката изключване на телефоните при преминаването на самолети
Рибките в аквариума потреперват потапят се на дъното

По-близо до земята изгарящо упражнение чиито пламъци
Осветяват арканума шумоленето на ресните на вратата
Анархистично излагане на показ на *facies hypocritica* на политиката
Мирише на пот кръв тютюн конски косми евтино розово масло
Кой може да каже какво се случва в конюшните голата маска
На властта безизразност на лика на суверена ориенталските
Ресни на вратата наежват зърната на гърдите мадам влиза димът транс
Формира човека дава му сила премества го от тялото посечен в помийните
Ями на Рим Духовното зрение се отваря изгубваш се безименен
Насечен на части заедно с екскрементите на Града силата придобита
От дима е личен съюзник изумление пред нищото лайната са също
Земя спадат подобно на златото към превращенията наричат я умито
Т.е. малък дим фундаментален монизъм на анархията зеленият сок
На сукулентите стичащ се по нажежения скат
На животинското дъно авторитет и анархия

Димът отвежда човека там където е приятелят всъщност
Ако собствените ти черти се проявят в този миг ти си загубен
Защото всички биха узнали в същия този миг върховното ти
Самозванство търсене на хора в лабиринта през свят на геометрична
Красота в тишина лишена от ехо светлина лишена от сянка птица
Не прелита умираш мерзко в състояние на открит бунт дръзки
Жени изграждащи месианската ос сокът на сукулентите
Стичащ се по нажежения скат в сърцето на властта
Анархия и монотеизъм

Беше възвишено (надхвърляше способността ми за желание)
Не позволяваше да казвам, че я обичам безпомощно повтарях
Че я желая искам да я чукам да й го туря в сладката пичица
Да я наеба здраво пълна обиколка (революция) през аорганиката щорите
С бели пвц ламели бялата алуминиева дограма сателитна чиния
Този път вгръб с всички ребра на показ
Плетеница от интернет кабели резервоари
За вода като наредени на лафет учебни торпеда взривяващи се
В майчината утроба на курск логото на застраховател високо
Горе пак калкан на панелка амбразури
На тоалетни шкафче за баня подгизнала мазилка самотен
Допотопен капещ кран на чешма алуминиева дограма
Щорите с белите пвц ламели тиха светлина
Върху восьъчни стъпала на покойник

Толкова те обичам и аз те обичам ацтекска маска
Разтеглена в усмивка малката смърт на сърцата
В пастта на слънцето зъбатата жаба хайде
Сладичко лапай кура на батко си беше
Ангелът строг сладникав мъжествен
Свършваше като мъж казваше
Че сега иска да свърши нареждаше
Да не свършвам

Енимъл планет

Най-силна най-интензивна
Най-дълбока най-истинска е
Нежността на хищника
Към последните конвулсии
На жертвата.

Както се вика – „инцидента исчерпън“

Любовната лодка

в бита се разби.

С живота съм квит

И няма нужда от спъсици

На взаимните болки,

беди и обиди.

ВМ

Дуелът

На френски:

Искам да кажа само едно
Ако не приключим въпросът още днес
При първата случайна среща
Ще се изплюя в лицето ви
И в лицето на баща ви.

Дуелът трябвало да се състои
Същия ден в пет следобед
Зад черната рекичка
Не било установено
Кой ще стреля пръв
Не се допускали никакви
Лични обяснения между противниците
В случай на необходимост
С тях щели да се нагърбят секундантите

Без да прочете условията
Пушкин се съгласил с всичко
Секундантът му наел двуместна шейна
Първо минал през оръжейния магазин
За пистолетите които пушкин
Бил избрал предварително

Той вече го чакал
В сладкарницата волф и беранже
Било около четири

Пушкин изпил чаша лимонада
Или чаша вода секундантът
Не си спомня точно
Излезли от сладкарницата
И се качили в шейната

По пътя се разминали
С г-жа пушкина която минавала с карета
Секундантът я разпознал
Тази среща била последната възможност
Да спре адската машина
Но съпругата на пушкин била късогледа
А пушкин гледал на другата страна

Денят бил ясен
Стигнали на уреченото място
Почти едновременно с противника
Двамата секунданти намерили притулена
От гъсти храсти площадка където предстоящото
Щяло да бъде скрито
От погледа на файтонджиите

Снегът бил до коляно
Секундантите отъпкали пътечката
По която противниците
Да вървят един срещу друг
И маркирали с шинелите си
Барьерите преди които трябвало
Да се произведат изстрелите
Било към минус петнайсет градуса
С доста силен вятър

Секундантите разположили противниците
На техните позиции връчили им
Пистолетите и бил даден знак
С шапка да тръгват
Към бариерите

Пушкин пръв стигнал
До своята бариера спрял се
И се прицелвал от място
Противникът му стрелял
Преди да стигне до бариерата

Падайки пушкин казал
На френски: мисля
Че бедрената ми кост е раздробена
Всъщност бил уцелен
Долу вдясно в корема
Пистолетът му се забил с дулото в снега
Секундантът му връчил резервния

Опирайки се на лявата ръка
Пушкин се приповдигнал и стрелял
Противникът му бил ранен
В дясната ръка
Която той държал пред гърдите си
Куршумът минал през меките тъкани
Без да засегне кост или кръвоносен съд
И се спрял в копче на мундира.

Бележка на френски:

Според свидетелството
На секунданта на дантес
Силният вятър ги накарал
Да потърсят убежище
В малка елхова горичка
Т.е. дуелът се състоял не сред храсти
А сред елхи
И се укривали не от погледа
На файтонджиите
А от януарския вятър
По нов стил февруарски.

3 март

Тя тръшка вратата на чужд дом
Препикава територии които не са нейни
Чака мъж който не се жени за нея
Преспива със случайни срещнати
С малки деца като застраховка живот
Чука се на чуждо легло
Яде на чужда маса
Пише на чуждо писалище
Тя вярва в освободители.

Сънувах, че съм кубинският поет Вирхилио Пиньера и пиша на български. При случайна среща в стария град на Сантяго де Куба той не се учудва, че аз съм той, а първият му въпрос е що за приумица е това да пиша на български. Знам, че въпросът му е реторичен, защото знам, не знам откъде, че самият той е инсценирал аз да съм той единствено и само за да може да пише на български. Защо го правиш, без заобикалки го питам. Ако беше аз, щеше да знаеш, ми отвръща той без грам ирония.

Насладата не е

Насладата не е

Мутренския рай по джапанки и патлаци

Насладата не е

Пълния ход от жельда през ствола до ташаците

Насладата не е

Крайморски сараи охранявани по суша море въздух

Насладата не е

Навитата на юмрука коса извитата назад глава

Насладата не е

Садизма на тоталната власт

Насладата не е

Конвулсиите агонията кудегра

Насладата е

Мига на свободата предвкушава смъртта

Уорхол има резерви към българския постмодернизъм

Не сте от работнически семейства

Не сте от димитровград бащите ви

Не работят в кремиковци нито сте педали

С едно щастливо женено щастливо изключение

И без изключения не ходите редовно на църква

Кви постмодернисти обикновени комсомолци сте.

Днес е прекрасен ден

Днес е прекрасен ден

Разговарях с теб

Не се обаждам често

Още по-рядко се обаждаш ти

Предпочитам да слушам

Но трябва да те подмамя

Да се разприказваш днес успях

Слушах гласа ти в захлас

Аз съм странен любовник

Ти си моята дъщеря.

Уикенд в Кейп Код

Казвам се джон

Джон хол от уелсли масачузетс

В края на лятото на 49-та

Силвия излизаше за кратко с мен

Бях неин тип приятно ми е

Да съм себе си ми казваше

Проснати върху хавлиите

С антични орнаменти като от версаче

Десетина години по-късно прочетох

За този уикенд в кейп код

Синьото небе направо от орестия

Над нас извива арка бяхме

На шеснайсе уплаши се

Че тръгна да става сериозно

Размина ми се аз да отговарям

За смъртта ѝ обезсмъртен съм

С има няма страничка в началото

На биографията ѝ.

Фризерът

Нищо не се изхвърля
Преди да минат четиресе

Отдавна ли са минали
Или съм в тежък грях

Днес опразних фризера ти.

В изгубени коли, с двама или трима далечни приятели видяхме отблизо смъртта.

Пияни и мръсни, току-що събудили се, в предградия, боядисани в жълто видяхме Плешивата под сянката на мъничка сергия.

Що за опело е това! изкрещя приятелят ми.

Видяхме я да изчезва и да се появява като гръцка статуя.

Видяхме я да се протяга.

Но най-вече я видяхме да се слива с хълмовете и хоризонта.

RB

Благовещение

Служебна бележка

От животозастрахователя

Напрегнати лица на жени

Връщащи се от работа

Успешно подадена

Данъчна декларация

Бащи с деца на площадката

Единия похабен другия щастлив

Подуенската църква

Детски въпрос

Какво се е случило днес

Простичко обяснение.

Строфи, които състави Г. Д. за смъртта на Магистъра на Ордена на Сантяго, негов баща

*Quittez ce monde trompeur
De reflets*

Говори Смъртта
И казва на Рицаря

Спектакълът е капиталът
Достигнал такава степен на акумулация
Която го превръща в образ
От съновидение

Спомни си, заспала душа

Спектакълът е лошият сън
На прикования живот
Пазачът на кошмара му

Всеки узурпатор
Иска да забравим
Че току-що е дошъл
На власт

Идното ни прилича
На нещо вече отминало
Спектакълът е слънцето
Незаязващо в царството
На пасивността

Слизаме към морето
На смъртта зрителят никъде
Не се чувства у дома защото
Спектакълът е навсякъде

Непрекъсната Опиумна война
Толкова бързо си отива животът
Като съновидение идентифициращо
Благата със стоките

Ти научи крадеца
Да цени несъществуващото НЕ-то
Пазарното голо отрицание
На предпазливо облечен цар

Разменната стойност кондотиер
На реално стойностното крадецът се прави
Че [НЕ] знае, че несъществуващото е прерогатив
На теологията и авангарда

Хитрост на стоковия разум

Атомизацията е алфата
И омегата на спектакъла
Когато открием капана
Вече е късно за обрат

Единствено необратимото
Отношение към един център
Крепящ поединичното уединение

Свързващо зрителите един с друг

Стоковият фетишизъм господството

На хитровата меланхолни вещи

Доведен в този спектакъл

До абсолютно съвършенство

Суверенността оставена

В запусение

Спектакълът е организация

На парализата на паметта

За най-близкото минало не по-малко

Забравено от идната революция

Да се забрави в културата

Историята на класовата борба

Какво стана с дамите, техните благоухания

Какво стана с онова правене на поезия

Всяка стока се сражава сама

За себе си в спектакъла какво е била

Заедността освен роса

По ливадите

Явяващото се е добро

Доброто е явяващо се

В медиите ускорението

В колайдер без колизии

Това, което спектакълът

Не споменава три дни подред
Къде се е дянало то
Не съществува

Стоката вече не подлежи
На критика от никого
Фалшивото съзнание не търпи
Дори литературна критика

Никой вече не смее
Да бъде враг
На това, което е
Да наруши омертата

Никой вече не противоречи
На спектакъла затова той
Противоречи сам на себе си
Пренаписвайки своето минало

Автопортрет на властта
Той е там където НЕ е
Несъществуващото в праймтайма
На все по-малко свенлива колаборация

Продажбата потвърждава
Стойността големите мъртви
Погребани от спектакъла
В Перловския канал

Борба да си зрител бизнес
Или дори първа класа

Стока съзерцаваща

Самата себе си

Вкопчането в детето

В себе си и навън

Филм за възрастни

Без нито един пораснал

Говори Смъртта

Мъртвият труд продължава

Да господства над живия

Рентите на миналото

Нищожността на настоящето

Говори Смъртта

И казва на Рицаря

Оставете тоз свят измамен

На отражения

И лъстта му

И макар да изгуби живота

Той остави за наша утеха

Паметта си.

Благодаря на Владимир Градев, от когото научих, че Г. Дебор превежда в края на 70-те *Строфите* на Манрике (б. а.).

Защитен свидетел

Водих известно време

Нормален живот

Но беше неизбежно

Да е временно.

Маркиз дьо Сад прави равностметка на сексуалния си живот в лудницата в Шарантон

Странно е как след всичко написано
Толкова малко си заслужаваше
Наистина да бъде преживяно

Първата ми любов
В началното училище
Любовта неразличима от приятелството
Приятелството неразлично от любовта

Първото момиче от село
С което си играехме на мъж и жена
И без да разбере как с потрес
Свърших в устата ѝ

Блаженството на първите години
На брака преди обичайната катастрофа
Наричана постнатална депресия
След раждането на първия ни син

Италианското пътешествие
С прелестната ми балдъза заради което
Тъщата ми ме вкара в крайна сметка
Доживот зад решетките
Където написах книгите си

Истината е че сексът
Е силно надценен малко

Топлота малко разбиране

Неуклонно спане в едно и също легло

С любимия човек стигат.

Работникът и Смъртта

Аз съм дете

На работническата класа

Тоалетната беше в двора

Баща ми работеше

В металургичния комбинат

Майка правеше супа

От разреден кетчуп

Мушамата с захабените

Едри цветя

Консервите бяха

Недостижим лукс

Израснах по време

На голямата депресия

Бутилката кола

Щастието в неделя

Пробих през шейсете

Преименувах се от андрей

На анди уорхол.

Я памятник себе воздвиг и прочее

Позволявал съм си много, казвате

Пристъпвал съм важно-важно в мантия от надменност

След броени години кой ще си спомня за ролята ми на *тъпкач*

За баналните изцепки на доскорошен съпруг

Комическите детайли ще са ланшен сняг

Вие обаче, вие ще гниете в земята

Дори е под въпрос дали торта от вас ще е достатъчно богата

Да поддържа моравата

Върху вашия гроб.

(По Пушкин, Езра Паунд и Хораций)

Може би трябваше

Изрично да го кажа не искаш ли

Да участваш в приключението на века

Мислех че е очевидно

Очевидното се казва само в поезията

Ето казвам го.

Декалог

1. Нямай друг бог освен писането, господа твой
2. Не се кланяй на литературните мутри и не им служи
3. Помни деня на писането, за да го светиш
4. Не прелюбодействай, изневерявайки на писането
5. Не пожелавай жената на ближния си, нито осела му, нито творбите му
6. Не лъжесвидетелствай против чужди текстове
7. Обичай свидетелите на истината на писането като самия себе си
8. Не кради чужд писателски труд
9. Почитай бертолт брехт и силвия плат
10. Не убивай писането, което предстои.

Странно приятно усещане

Искам да чукам тази жена

Странно усещане

След поредната скъпоструваща констатация

Че писането е несъвместимо с това

Искам да чукам тази жена

Повтарям си

Но знам че по-скоро не

Искам да чукам тази жена

Странно приятно усещане.

Тук времето тече
Като курва засичаща времето преди
Да започне да се съблича
Като последните минути сънно блаженство
Преди ставането за работа
Като първото утро
След пристигането на море
Като събуждането на обичащ
Като очакването на жена
Опасяваща се че не ѝ идва
Като кобила рухваща на манежа
Като безкрайно инвитро на мечтата
Да имаш дете като минутите
На теста за бременност
Тук времето тече
Като залезния кехлибар
На вечността

Отричам се от дявола

Отричам се от дявола на изневярата

Отричам се от дявола на прошката

Отричам се от дявола на музиката

Отричам се от дявола на красотата

Отричам се от дявола на несправедливостта

Отричам се от дявола на любовта

Имам две дъщери

Отричам се от дявола.

Любовта е по-студена от смъртта

по анди уорхол

не исках да го убивам
исках само да ми обърне внимание

когато говорех с него
все едно говорех със стол

Валери соланас.

Възпоменание

От североизток вее
Любимият измежду ветровете
За мен, защото пламенен дух
И плаване леко той обещава на моряците.
Иди сега обаче и поздрави
Красивата Гарона,
И на Бордо градините
Там, дето по стръмния бряг
Вие се пътечката и в реката
Дълбоко се урва потокът, обаче над тях
Оглеждат се изящни двойки
От дъбове и бели тополи.

Това още помня добре и как
Широките чела склонява
Брястова гора над воденицата,
В двора обаче расте смокиново дърво.
По празници минават
Смуглите жени оттам
Пристъпват по коприна
През мартенските дни,
Когато нощ и ден се изравняват,
По умиротворените пътеки,
Натежал от златни сънища,
Минава приспивно полъх.

Ала нека догоре

С тъмна светлина напълни
Някой за мен благоуханната чаша,
За да отдъхна; защото сладък
Ще е под сенките унесът.
Не е добре
Бездушно от смъртни
Помисли да си изпълнен.
Ала добро е
Разговорът и да изкажеш
Съкровените мисли, да чуеш много
За дни на любовта,
И за дела сполитащи.

Къде обаче са другарите? Белармин
И неговите спътници? Някои
Боят се да възлязат до извора;
Но богатството води началото си
От морето. Те,
Подобно художници, сбират в едно
Красотата на земята и не презират
Крилатата бран, и
Да обитават сами, години наред, под
Обезлистена мачта, където не проблясват нощем
Празничните светлини на града
И няма струнна песен и танц извиращ от сърцето.

Сега обаче при индийците
Мъжете се запътиха,
Оттам, отдето от облъхнат нос,
От склонове с лозя, където долу
Тече Дордона,

И слята с пищната
Гарона те с морска шир
Изливат се. Ала отнема
И дарява памет морето,
А любовта неотстъпно впива очи,
Пребъдващото обаче е дело на поетите.

FN

Далече от слънцето

Има планети

Далече от слънцето

В чиито ядра кипят

Термоядрени реакции

Раждащи живот в студа

Близо до абсолютната нула по келвин

Браво момиче.

Духовни упражнения

От висотата на пързалка 3+

Наблюдаваш без да се спускаш шума

Яростта на детска площадка първичния

Вихър на живата материя венера в наколенки

Налакътници протектори за длани каски с калинки воюващи

Човешки маси биберони с верижки кофички и лопатки обработването

На земята сватбите и разтрогванията формички сита неразливащи се чаши

Раждането и смъртта проходилки тротинетки шума в съдилищата ролери

Ластиси пустеещи земи плюшени гадове пластмасови динозаври празниците

И траурните оплаквания смалени копия на лимузини винтидж колички мускулести

Мотори безброй стада плачещи говорещи пишкащи акащи кукли всякакви кораби по бурното

И спокойно море пустинни бури в пясъчника безброй празници първия казал това е мое

Соленки гризини бейк ролси таралии близалки разнообразие от същества които се раждат

Съжителстват и умират слингове кенгуру като от някакво високо място обгръщаш с поглед

Ставащото долу без да се спускаш

Ето ни пак

Пролог

Ето ни пак в почасовата стая
Аз старата чернилка
Ти малката отрепка
Правеща го за пари
Боклуците на този град
София кучката ни обича

I

Ето ни пак в стаята ми
Ти си сладка пухкава бяла целувка
Това е второто ти гостуване девствена си
Неумолимо времето за ебане настъпва
Може ли да те целуна
По бузката питам работата става
По етапния си ред
Виждаш непохватен отваряч съм
Искам пак да те целуна
По пухкавата бузка

II

Ето ни пак в детската ти стая
Аз съм на първо посещение за запознаване
С баща ти сутрин е
Звънят ни настоятелно за закуска
Ние се ебем като за последно
Все едно утре сключваме брак

Потънали в прах кукли и мечета ревниво
Наблюдават как те шибам в устата
Времетопространството се изкривява
Телефонът звъни от някакво минало в бъдещето
На светлинни години сме от свършване

III

Ето ни пак на света гора
Ебалника на града минаваме
Покрай коли със запотени стъкла
Покрай студентки хванати за ръка
Пенсионери колеги тичащи пиещи
Студено е мъчим се с чорапогащника ти
Докато ме възсядаш шибай ме кучко
Когато свършвам в устата ти
Най-топлото място в искрящия пролетен студ
Над главите ни млечният път е
На ръка разстояние

IV

Ето ни пак в празното общежитие
Напушваме се със случайни кандидат-студентки
С крайчеца на съзнанието виждам
Че нещата лека полека отиват
Към непринуден групов секс
Една от кандидатките е
Анална кубинска принцеса
Родината е на кур разстояние
Тебе те няма но аз съм
Влюбен всички пътки

В напушения кръг

Водят към теб

V

Ето ни пак в утрините на света гора

Чухал не спира да твърди

Да уловим шмугващата се

Мишка на живота

Общежитието се пробужда

Морзова азбука на токчета

В коридора бие телеграма

От пълнотата на живота

Набримчвам те до сливиците

На задна прашка крещи

Мръсна кучко

Ебането е трезва мистика

VI

Ето ни пак влюбени

В стая под наем в последния

Люлин първата ни придобивка

Огромна тава

Не се побира във фурната

На хазайката ти но се получава

Баница и ебане на корем

Очаквано добра комбинация

VII

Ето ни пак на голямата река

Пресни гаджета сме

Като бойскаутове изследваме

Всяко кътче достойно за ебане
Детската ти стая оградата на стръмната улица
Покрай училището ти
Местата за изкормване на рибата
В рибарската махала
Казана на баща ти беседката
В крайбрежната градина
Накрая го правим
С тотално изкухели глави
На свечеряване
Сред яростна гмеж комари
Край вечното струене на реката

VIII

Ето ни пак в частната болница
Току-що си родила недоносената ни дъщеря
Ако не беше скъпарското място
Щяха да я изпуснат
Да се задуши като мен
Изрязан на косъм
Докато те режат прелиствам болничната библия
От нощното ти шкафче
Намирам нещо не си спомням какво
Докарват те още на черешата
От упойката и прелетия концентрат
От червени кръвни клетки
Дъщеря ни в кувьоза
Овързана в системи
Свети като неонова светулка
Ти ме направи баща

IX

Ето ни пак в красавицата и звяра
Ти попадаш в приказката от любов
Аз попадам по право като чудовище
Вече и дъщеря ни я гледа
В безкраен анимационен лууп
Кръгът се затваря
С отчаяно усилие на инстинкта за самосъхранение
Изтръгваш се от ролята
Звяра и красавицата се развеждат
По взаимно съгласие
Розата става месоядна

X

Ето ни пак напушени
Меко аптекарско стафче
С прелестно плато и дълго отшумяване
На седмата година от брака
Вече обсебени от липсата на болка
Липсата на пик е добре дошла
Заричам се в следващия живот
Да се напушваме само със скоросмъртница
И да се шибаме до смърт

XI

Ето ни пак в костенец
Търсиш вилата на д-р кръстев
Аз съм потънал в шибаната си поезия
Намираме само основи
Обрасли в пълзящи паразити
И пирографирани стихчета на вазов

Стихотворението криво лево се пръква
Бачкаме за тоя дето клати гората
За несъществуваща литература
Да си ударим една бърза пишка
Сред родната природа, а?

XII

Ето ни пак в бг литературата
Три четвърти от същата са те намразили зарад мен
Последната четвърт още се колебае
Но аз съм непоколебим
Че ще я еба в селяндурския гъз
С последни усилия на любовта
Мълчаливо сочиш с поглед
Събраните съчинения на п. п. славейков
Краят на брака ни е
Близко вечната любов
През трупа й
Ни диша във врата

XIII

Ето ни пак на масата
Аз съм чудовище погълнато
От чудовището на поезията
Но ти седиш на масата до мен
Не отвърщаш поглед не се гнусиш
Не забиваш ножа пред себе си
В сънната ми артерия
Не вдигаш високо над масата
Отрязаната ми глава
Държейки я за косите змии

Дори не забелязваш
Вкаменяващото ме щастие
Да се храня с теб

XIV

Ето ни пак в леглото
Ти си бременна в седмия месец никога
Не съм виждал по-красиво тяло
Никога по-потопено в светлината
Която видях в търкалящата се
Надолу по ската кола
Когато спрях долу в най-дълбокото
Светлината не секна
Не оттегли майчината си милувка
Беше ме направила безсмъртен
В мига на края на свършването
В седмия ти месец

Епилог

Ето ни пак на люлката пред общежитието
Мъкнех плувнал в пот някакви торби
Нагоре към втори блок
Ти се отдели от люлката
Като връхлитаща в бой
Девствена богиня от Илиада
Замръзнах на мястото си
Мизерен потен
Покрит с прах шибаняк
Застигнат от копие
В пикочния мехур
Заръфал бетона

Под краката ти
Хвана ме за косите
Нави ги около юмрука си
Изви назад главата ми
За да видя добре
Недокоснатите ти
От човешка ръка гърди
И милостиво
ми тегли ножа.

Смъртта е мол

След късна прожекция

Раздели се с другарите си на гарата
Иди сутрин в града със закопчано догоре яке
Потърси си квартира и почука ли другаря ти
Не отваряй, не, не отваряй
Вратата -
Заличавай следите!

Ако срещнеш родителите си в Хамбург или другаде
Мини покрай тях като чужд, свий зад ъгъла, направи се, че не ги познаваш
Нахлупи над очите шапката, подарена от тях
Не показвай, о, не показвай
Лицето си -
Заличавай следите!

Яж месо, щом го има! Не спестявай!
Влизай във всеки дом, щом вали, сядай на всеки стол подръка
Но не оставай задълго! И не забравяй шапката си!
Казвам ти:
Заличавай следите!

Каквото и да казваш, не го повтаряй втори път
Щом откриеш своя мисъл у друг – отречи се от нея.
Който не е положил подпис, който не е оставил снимка
Който не е присъствал, който не е казал нищо
Как да го сгациш натясно!
Заличавай следите!

Погрижи се, стигне ли се до умирачка
Да няма надгробна плоча, издаваща къде лежиш
С отчетлив надпис, който заявява, че това си ти
С година на смъртта ти, която те изобличава!
Отново и отново:
Заличай следите!

ВВ

ТИ на него, подобен на нощ
Непрогледна и на теменужено
Тъмнокъдрите притежание поделено
Поравно слуша теб танца на всяка ведрост
Начало подчинява ТИ се на знака
Даден ликуващ щом да подхване
Колебае се ала въздуха затрептява
Острието на мълнията ТИ потушаваш
Неугасващо течния огън потъва в дрямка
На жезъла орела на бога мълниеносни
Криле от двете страни отпуснал долу
На птиците господаря черногрозящ
Нему облак над склонения клюн на миглите
Сладка тъмница проливаш ТИ приспан
Приповдига гърба си влажен укротен
От твоето трептене

*Тиха ноц, чумава ноц
Толкова е красиво и безнадежно
Благодаря ти, благодаря ти
Смъртта е пролетна и бяла
Вечноженствена и млада*

Изброяване на корабите. Документална поема

Мирнопреходолюбци ето вие възлюбихте
Мирния преход към капитализъма предвидливо
Едва петнайсетина години след кървавото
Продължение на монархофашизма в народната
Власт на червената буржоазия

(С идването на цара се разбра що
Не без гузна съвест
Говорехте за монархофашизъм)

Търсейки този земен Рай на върха
На капиталистическото Чистилище
Вие изоставихте баща и майка
Братя и сестри другарки и другари
И регистрирахте първото задгранично дружество
През 1961 г. във вадуц лихтенщайн

То бе създадено от първо управление на дс
Корабът майка на всички задгранични фирми
Майка на мирния преход към капитализъм

През 60-те на левите движения вие говорехте
За по-пълно задоволяване на населението
Купувахте кондензирано мляко от холандия
И сапун от франция за алжир продавахте
Без разрешение за директен износ компоти
За фрг и овчи кожуси за великобритания

За вас лявото бе ерес на големия град
Която бързо превъзмогнахте дошли от село
С партенките на червената армия
Разрешихте на задграничните фирми
Да осъществяват свободно предприемачески
Дейности с частна инициатива
И по пазарни механизми нарушавайки
Каноните на социалистическото
Планово стопанство докато брежнев
Не ви духна под опашката и пак за кратко
Наденахте каскетите и цървулите си
Червена буржоазия в овчи кожи

Горбачов и митеран ви благословиха

Затова преблагени мирнопреходолюбци аз облажавам
Държавното търговско предприятие (дтп) тексим
И основаната след промените едноименна частна банка

Облажавам задграничното дружество имекстраком вадуц
Лихтенщайн Облажавам алжирската железна руда за нуждите
На металургичен комбинат кремиковци

Облажавам държавното стопанско предприятие (дпс) булет
Съкратено от булгария и етиопия и идеята за развиване
На животновъдство с гореупоменатата етиопия

Облажавам алжирския оръжеен търговец мабет шареф

Облажавам стримекс атина дуоимпекс лисабон

Булитал рим машекспорт сингапур трансродопи женева

Дружеството булшеб триполи на дсп булет
И неговата изсушена от гибла зеленчукова градина

Облажавам ситко казابلанка
Задграничните фирми на булстад
В хартум и адис абеба

Литексбанк бейрут
И ред си девелопмънт корпорейшън асмара
(Си да се чете като сий) столицата
На отцепническа еритрея

Облажавам българско-гвинеиското дружество за дърводобив
Софорекс конакри гвинея и дърводобива в коми

Облажавам бумаг австралия себеком канада
Булинком бразилия амик алжир
Софбим франция интеграма ФРГ
Йозефщадт австрия и пак
Ред си девелопмънт корпорейшън етиопия облажавам
(Си да се чете пак като сий!) разработването на перспективния
Корпоративен преход през Червено море на прехода

Облажавам всички задгранични фирми на кинтекс
Кинкалерията и текстила облажавам по всички страни
От изток до запад и от север до юг
И на крайбрежния булевард вълнолом на хавана

Облажавам генералното разрешение на цк на бкп

За вършене на контрабандна търговия

Контрабандната търговия вършена от дпс Тексим

И дсп булет облажавам

Четвърто управление (икономическо) на дс

Облажавам иновативната контрабандна сделка

Между тексим и арис-жужу бейрут!

Облажавам пощенските кутии инар анщалт фюр аусен

Унд транзитхандел също корестал анщалт фюр аусен унд транзитхандел

И разбира се гудекс анщалт

Облажавам нормативната уредба легализираща контрабандата

Като скрита транзитна търговия или още по-екзактно

Специфична външнотърговска операция

Гаровите и пристанищни площи

И съоръжения използвани от кинтекс

Облажавам наредбата за стимулиране

На специфичните външнотърговски гешефти

Облажавам по-широкото използване на колебанията

В капиталистическата конюнктура и временните

Конюнктурни различия между отделни страни и райони

За реализиране на максимален валутен ефект

Чрез реекспортни, транзитни и преупаковачи

Творчески подходи

Облажавам стопанското предприятие деспред

Транспортиращо с гръцки камиони
Фалшивото уиски до пристанище пирея
С крайна дестинация юар

Личното строго секретно решение № 148
На министерския съвет от 31 юли 1978 г.
За скритата транзитна търговия

Реализирането на валутни постъпления
В несоциалистическа валута по статия приходи
От специфични външнотърговски далавери

Задграничните фирми на тексим
Базиран в княжеството
Всичките до една облажавам ги

Некои съображения за легализиране
На съществуващия скрит транзит (контрабанда)
Като се използват натрупания опит и
Творческите възможности

Облажавам реекспорта и преопаковката

Задграничната фирма тератон
Съкращение от телевизия радио и тон!

Облажавам обекта посолски комплекс Етиопия
Кинтекс адис абеба

Облажавам търговията с ембаргови технологии
В областта на електрониката компютърът

Правец облажавам и родното място на каскета

Облажавам навременното преименуване на бкп в бсп и дпс

Формулировката в бордерата

Уреждане на взаимоотношения

Облажавам последните специфични операции на комунизма

И складовата база в долни лозен широко известна

В тесни кръгове махала на небезизвестното с. лозен

Облажавам задграничното дружество сироро вадуц лихтенщайн

Регистрирано с последния влак на късния развит социализъм

Прехвърлянето на сметките на сироро на ширио

В кантората сортини & сордини, Замъкът

Облажавам искането на ширио да му бъде предоставена

Отделна магация и петно на пристанището за построяване на хале

Което е направено

Облажавам пререгистрациите и промените на името по Указ № 56

Възродителния процес и скритата приватизация

Облажавам отново каптагона

За нигерия и бряг на слоновата кост

След промените кот д'ивоар

Облажавам исмет шабан произхождащ от кюрдско-сирийски клан

Емигрирал през 70-те от сирия в нрб и награден през 1988 г.

С орден кирил и методий първа степен контрабандист на каптагон

Облажавам производството Му реализирано
В научноизследователския химико-фармацевтичен
Институт (нихфи) дървеница в илиенци
И в хфк станке димитров (днес Дупница)

Телеграмите от контраразузнаването уведомяващи
Съответното гкпш да не извършва проверка

Облажавам карация златист мерцедес 600 SEL с тъмни стъкла
Облечен в костюм за 2000 долара пушещ ким и ухаещ на дюпон
От двадесет метра както го описва негов колега от службите
След промените изпълнен с видим ресентимент

Облажавам излежавация присъдата си във вилата
На министерството на транспорта на щъркелово гнездо
Край язовир искър където го посещават момичета за удоволствие
Както ги нарича ресентиментното ченге в мемуарите си

Облажавам фатик исмет шабан наследил баща си исмет шабан
В трафика на амфетамини след 89-та известен още
Като филип димитров найденов прекръстил се в знак на почит
Към бащата на близкия си приятел илия павлов Мултигруп

Облажавам го като агент на няколко управления на дс

Облажавам разпломбирането и повторното пломбиране!

Заводът за пишещи машини в пловдив
И за магнитни глави в разлог

Облажавам полупроводниците и по-нататъшната им еволюция
В пълни проводници през Деветата петилетка

Облажавам Някои съображения по програмата за развитие
На електрониката представени от каскета

Научно-техническата революция
И научно-техническата разведка (нтр и двете)

Облажавам Програмата за развитие на електрониката в нлб
През деветата петилетка и до 1995-а

Облажавам услугите на контролирани от дс проститутки
Подбрани начёрвени и прочее

Облажавам белгийския търговец вербуван под псевдонима
Кулман настанен в скъп хотел с осигурени разточителни обеда и вечери
Прерастващи в запои и обиколки из нощните заведения
На софия от късния развит соц както и осигурените
Секс услуги облажавам сцените нямащи нищо общо
Със социалистическия морал пък бил той
И късен облажавам го

Кулман бил куул
Напълно нямащ никакви комплекси
Насред късния развит социалистически разврат

Облажавам източните през първо главно управление на дс и
Подчиненото му Управление Научно-техническо разузнаване капитали

Облажавам архивите на фирмите на комунистическото разузнаване

Засекретени под формулата за национална сигурност

Елките облажавам

Бизиком сан франсиско

Це ес и ханделс унд бетайлигунгс виена

Облажавам експерта по задграничните дружества

Андрей луканов и неговата обвързаност

Със съветските специални служби

Източника на първоначалния капитал

На лицата свързани с дс и комунистическия елит

Облажавам приватизацията при първата вълна

На Дискови запаметяващи устройства (дзу)

От мултигруп

Облажавам източването на активите на дзу

Чрез задграничните му фирми

Облажавам започването на производство

В дзу на два вида сешоари през 2002 година

Строго поверителните документи

С гриф поверително върху които

На ръка е написано По указание

На другаря андрей луканов

Облажавам най-крупните инвестиции

Надлежно вложени и източени

Литекс банк бейрут софорекс конакри

Глобфиш лагос кюрвел ню делхи

Вайнил коутинг сингапур

Облажавам също донауметал виена

И Афрокомерс лагос иструм хамбург

Булинком сау паулу металкомерц Шаан

Лихтенщайн

Облажавам болкан енд блек сий шипинг лондон

И клоновете му в хамбург пирея ротердам

Сингапур и антверпен

Облажавам фирмата комет, фурт им Валд, фрг

Облажавам електро- и мотокарите

Нордкар трък малмьо Швеция

Ничибу балист край токио япония

Технокар париж франция ирионкар щутгарт фрг

Сибикар чезена италия балист кабушки каиша токио япония

(Балист съкратено от балгерия и Ийст!)

Вземането на средства

Авансово от бъдещи печалби

Родения в москва

В семейство на потомствени комунисти

Андрей луканов и сергей дмитриевич станишев

Роден в херсон, Украинска сср, ссрр облажавам

Наказването по социалистически

Със строго мъмрене за стотици хиляди долари
Предвидени загуби

Облажавам излизането на Балканкар през 1978-а
Начело в ранглистата на фирмите производителки
На подземно-транспортна техника в света

Облажавам тяговите батерии

Софоско конго добиваща фосфати
Които не могат да се използват за промишлени цели
Облажавам софбим с база в аржантъой
Индустриално предградие на Париж
На стойност 1 млн. долара

Белените домати
Най-продаваемия артикул в канада!

Създаването на Валутната комисия
Към политбюро на цк на бкп от каскета и
Нейното оглавяване от самия Него

Облажавам министерството на външоикономическите
Връзки (мвив) оглавно от андрей луканов

Перестройката на стопанските организации
В организации от самоуправляващ се тип трансформирани
После по указ 56 в държавни фирми и акционерни дружества

Облажавам доставката на оборудване за завода
За тежко машиностроене в радомир

От японската Кобе стийл

Всички българско-нигерийски дружества
Тес инженеринг Найджирия лимитед лагос
Транспрожект сивил инженеринг кънсълтанси лтд
Найджер Булгарконсулт лимитед
И Бебюлек-ТЕС Котону Бенин!

Но най-вече булком – марбюл Казабланка

Облажавам също така дружеството гелпирин теоранта
За обработка на кожи в Ирландия

Облажавам мрамора добит от найджибул
Марбъл индъстрис лтд лагос нигерия

Смесеното дружество илекс Буенос Айрес

Ро-ро терминалите и ро-ро корабите
По линията пасау – видин и планираната линия
виена – Видин облажавам

Безвъзмездното предоставяне на оръжие и боеприпаси
На сандинисткия режим в никарагуа съпътствано от създаването
На задграничното дружество комерсиалисатора трансосеаника
(Комтраса)

Облажавам българо-индийското дружество
Индо-Пирин глъвз лимитед и спиритуалните му основания
В посещението на Людмила Живкова в Индия

Замразяващите траулери
Край бреговете на Федерална Република Нигерия
И Народна Република Бенин

Пробата да се пробие с електроника
На американския пазар на фирмата Бизиком
Със седалище в сан франсиско

Фирмата не продава нито една българска дискета
На завладявания американски пазар
Но от нейно име е осъществен ембаргов износ
За Китай облажавам го

Облажавам смесената офшорна холдингова компания
Под условното наименование амеропа с дъщерни фирми
В сащ (Америка) и западен берлин (Европа)

Облажавам търсенето на партийна отговорност
И налагането на наказание строго мъмрене с предупреждение
В случаи на мащабни загуби и злоупотреби

Зам.-министъра на външната търговия георги пирински
И председателя на народното събрание (същия след промените) неговия
Съветник по въпросите на културата в кабинета Му облажавам го

Облажавам нереалните активи в балансите
Воденето на извършени вече разходи в минали периоди
Като авансово предплатени за бъдещи

Булмак норге Осло норвегия
Булмак Свириге Гьотеборг Швеция!

Новосъздаденото Ирион флурфьордерцойге
Унд лагертехник фертрийбс ГмбХ (Ирионпласмент)
И Сибикар карели елеватори Рим Италия облажавам

Закупуването на стара текстилна фабрика
И перестройката ѝ за производство на алуминиеви
Джанти деветнайски облажавам

Купуването на недвижим имот
В района на гарите Кингс крос
И Сейнт Панкрас Лондон

Облажавам изкупуването от търговското дружество
Тд балканкаримпекс за 1 крона на дяловото участие
На Волво в задграничната нордкар трък малмьо швеция

Облажавам Биеосънс Австралия с предмет на дейност
Преработка и реализация на кланична кръв
В белтъчен хидролизат

Закупуването на 20 % от смесеното западногерманско-
Китайско дружество просперити холдинг Люксембург

Офертата да се участва в изграждането
На 25 000 еднофамилни къщи в Габон!

Облажавам създаването на задгранично дружество
В малайзия с предмет на дейност контрацептиви и
Други латексови продукти за еднократна употреба

Регистрирането на фирмата Октагон
В Сингапур от стопанската организация
СО Микропроцесорни системи Правец

Облажавам октагон като поделение на правешкия
Завод и Каскет в Далечния Изток

Облажавам партийно-държавната комисия
По научно-техническа политика към Политбюро
На ЦК на БКП утвърдила закупуването
На фалирвали западни фирми

Рисковото финансиране обсъждано от ръководството
На бкп с магната Робърт Максвел (удавил се)

Облажавам практиката да се купува
Губеща фирма през декември
Без да се види поне предварителния годишен баланс

Купуването на фабрика навръх 9-ти септември!

Облажавам завода Фр. енгелс Казанлък
(Днес арсенал)

Облажавам деморализирането
На западногерманските работници
Останали с впечатление че и да губи и да пичели
България има некви висши интереси
Да поддържа закупеното фалирало
Западногерманско предприятие
За леярски машини Айзенгисерай

Антон Ръопер

Облажавам тежките поражения
Върху морала на германския работник

Облажавам пак идеята на другаря андрей луканов
Катастрофална сделка да се обяви за невалидна
Чрез освидетелстване на търговския представител
Във виена като психически невменяем и
И обявяването на подписа му за недействителен
(Синоним на невалиден)

Включването от стария собственик
В активите на фалиралото предприятие
На лизинговото оборудване

Облажавам как просто през нощта
Той отлепил всички етикети
Отбелязващи лизинговите машини
По-голем селски тарикат
От селянчетата купувачи

Облажавам Агра Зимбабве

Изтичането на валута от държавните предприятия
Чрез откриване на нови дружества зад граница
Новия канал за източване на държавни средства
Чрез преливане на милиони от държавните
Към задграничните предприятия

Процесът задействан с Указ № 56

И утвърден от правителството на Луканов
Довел до бума на нови задгранични фирми

Алфа-кварц Венецуела
Офшор фишинг Нигерия!

Раждането на кредитните милионери
В лицето на стопански организации с многобройни
Фирми зад граница превърнали се в канал
За източване на активи

Облажавам Просперити Люксембург
Със загуби над 20 млн. някогашни
Германски марки

Нордкар Дания
Дантрък Дания
(Агент Хамлет)

Облажавам двойното счетоводство

Непреведените печалби
На задграничните дружества
Възлизаци на около 1 млрд. долара
И последвалата им приватизация

Облажавам прекратяването през 2005-та
По време на първата Тройна коалиция на дело № 4
За разследване на причините за икономическата катастрофа

Облажавам края на историята

Без Кой

Да понесе наказателна отговорност

Облажавам препоръката на министър-председателя

Сергей станишев истината да се потърси някъде

Из архивите засекретени от тройната коалиция

Облажавам отговора на министъра на финансите

Пламен орешарски относно Извършени финансови ревизии

На 245 задгранични дружества от 9 февруари 2009-та

Архивите на търговските регистри

На административните съдилища в Германия!

Байериш-булгарише ханделсбанк

Създадена по идея на каскета за търсене на нови форми

На участие на световния банков пазар

Облажавам продължаващия да съществува

Клон на Болкан енд Блек сий шипинг къмпани лимитед

В хамбург

Преместването през 2005-та на седалището на Булхимекс

Вече собственост на ТИМ във франкфурт на майн

На около 200 метра от двата небостъргача на дойче банк

Облажавам прочее съвкупната епопея

На задграничните фирми нетукашното

Мистично тяло на червената буржоазия

Говори Смъртта

Облажавам

Полувековния мирен преход

От социализъм към капитализъм.

2016-2021

*и пърхорене на пеперуда
в непрогледно прозирната нощ*

*изумрудно блещука мочура
благолепно липите ломотят*

Молитва към Сан Франциско

На Венци

Проснат гол на пода по-близо
До земята и бога ти си пролет
През октомври сан франциско
Моли се за моя приятел

Изпосталял и небръснат без апетит
Към виното разговора храната моли се
Да яде тлъста тихоокеанска съомга и да гледа
Светлините на голдън гейт откъм хълмовете
На бъркли сан франциско моли се
За моя приятел

С хлопаци обувки на прага
На сезона на дъждовете нека пие
На сушина стоплен айриш кофе
На доковете ти сан франциско
Моли се за моя приятел

Омагьосан от съновидна магистрала
Проснала се в нищото по протежение на отчетливо
Миражен джетлег в стъклопакетното черно сияние отразяващо
Едновременно слънцето и луната сан франциско
Моли се за моя приятел

Дарител на плодовете на земята
И виртуалността мечтата на момчето
Миешо чинии дълбоко в библейския пояс
Обичащо момчета в дивата нечовешка
Провинция със самолетите излитащи
Над тихия океан сан франциско
Моли се за моя приятел.

Толкова е красиво

Като миг на прозрение

Когато всичко става прозрачно

Окъпано в залезна светлина след дъжд

Ти стоиш на входа напушена

Аз съзерцавам гледката луд.

Това е като да

Това е като да поддържаш
Двайсеичетиричаса потока на тока

Това е като да отговаряш
Да тече студената и топлата вода

Това е като да пускаш
И спираш парното когато трябва

Това е като да отваряш
Баничарницата преди първите работници от чистотата

Това е като да гарантираш
Връзката на сбогуващия се преди да скочи от близнаците

Това е като да не заслужаваш
Специално внимание.

Жертвата винаги прави обратен завой

Касае се за добра организация

Дейност свързана с изучаване на обекта

Предварително е проучван маршрута

Бягството е пред много свидетели

След като се е установило

Че обекта има навици

Не просто да изчака случайно събитие

За да спре автомобила

И тогава да стреля

А ако не спре

Дързост хладнокръвност

Дори бруталност

Жертвата винаги прави

Обратен завой.

Полагай майчина грижа

Астматичен пристъп иконична пура
Терминален рак автономен колапс на черна звезда
Латиноамерикански поет якобински гл. прокурор на фидел
Крайнодясно рембо крайнолява езра
Пехотинец с плоски стъпала летец с рак на белия дроб
Чудовищна плодовитост аборт от ясно небе
Следобеда на един буржоа яростната скука на революцията
Репетиция на песнровка снаряжение на тежковъоръжен полицаи
Пазаруване на гласове прахосване на поезия
Безутешен плач борба за света след двайсет години
Разузнавателни централи фейсбук аватари
Съвършеното стихотворение неспирния путкопоток
Святото отчаяние неудържимата детска радост
Франкфуртска естетическа теория грижата за хляба
Хищен юрски птерозавър албатросът на бодлер
Реквием на боуи черна звезда на моцарт
Полагай майчина грижа за поезията.

Паркингът

Огромен паркинг кладите са подредени
Стриктно в рамките на маркировката но сливат
Езиците на пламъците си овъглената дървесина
Белезникавата пепел

Между кладите обгърнат в дим и смрад
Гробаря свел главата вдигнал лакти пред лицето си
Проправяйки си път всред всесъжението
Пори духовете

Автопортрет на двайсе

Оставих се на движението, натиснах до дъно и така и не разбрах
докъде ще ме отведе това. Изпълнен със страх,
със свит стомах и шум в главата –
мисля, че беше студения вятър на мъртвите.

Кой да ти каже. Оставих се на движението, мина ми през ума, че е жалко
да свърши толкова скоро, но от друга страна
чух онзи повик, тайнствен и убедителен.

Или го чуваш, или не го чуваш, аз го чух
и почти се разплаках: един ужасяващ шум,
роден във въздуха, роден в морето.

Един щит и един меч. Тогава
въпреки страха се оставих на движението, притиснах буза
в бузата на смъртта.

И не можах да затворя очи, да не видя
странното, бавно и странно зрелище
макар и приклещен в реалност на шеметна скорост:
хиляди момчета като мен, голобради
или брадясали, но всички до един латиноамериканци
притискащи буза в бузата на смъртта.

Омагьосаната къща

Вила от двайсетте в тогавашните буржоазни предградия
Когато още всичко предстоеше преди удушаването с тел
Спомен за заден двор от детството превзет
От пластмасови маси и столове връстници на свободата
Персоналът в опушеното мазе като съзаклятници
В заговор срещу горните етажи господарите горе
Очакват смяна на памперсите ключът за заблудени
Посетители е под изтривалката.

Кубинската принцеса

Стая на общежитие с необичайно висок таван
Кубът е пространство
Което неочаквано се оказва колкото широко
Толкова дълго и високо
внезапно превключване между
отдалечени зъбни колела, камшичен удар надлъж
през гърдите, корема и слабините, двустранно спихване
от нещо, което не беше нито вън, нито вътре
Това което наричаме широко
Би могло да се нарече и дълбоко
Но може ли високото
Да се нарече дълбоко?

При загуба на ориентация
В голямото празно пространство
На площадката на стълбището
Където седим на домъкнати отнякъде
Табуретки маса диван фотьойл
Казаните общи, и от зеления сал бакър
По пътя на всяка плът
Изпаднали преди години
По същото време направих няколко неуспешни опита
да прочета времето от стенния часовник завихрящ се
в неподвижни поради скоростта огледални симетрии
11 без 15, 19 и 45, 14 и 15, 21 и 45 и т.н.
предполагах все пак, че е по-скоро към 11 вечерта
преди години изпаднали

От приемната на офиса
А преди това от самия офис може би
Нечий офис, нечие време, нечие приемно време
На домакина или домакинката на общежитието

Наниз червени пиперки, увесен на бароков прозорец
Просветено праволинейни улици с безкрайни перспективи
опиращи в ротондни пространства
Легови замъчета с легови морави сред отвратително обживени блокове
Патрициански руини с опаковани в полиетиленови чували статуи
Железницата покрай реката, индустриите отсреща
Умиротворението на денонощните магазини

При загуба на ориентацията
На площадката на стълбището
На празното общежитие
Е от първостепенно значение
Да си спомниш откъде си дошъл
Кандидат-студентките са от Варна
Приятелят е повтаря еднообразно усмихнат
Но всички сме усмихнати, едно изречение
Аз съм турист Двамата
Не се ангажират с държане за ръка
С целувки или само звукоподражателно
Целуване от разстояние макар че седят
Един до друг и той безкрайно дълго свива
За втори път откакто са тук
Идвам от гетото на Бордо
Градът моряците жените
Вече говорим за това, че дълго свива
Спомняме си и пак забравяме

И пак си спомняме, че отново свива

И тъй, значи те са от Варна
събуждам се в Шумен всяка събота и неделя
със същите мисли В момента се намирам
в едно от отделенията на болничния комплекс Sonnenberg
Под болезнената светлина на големите фабрични лампи
Не е необходимо да ставам криптичен
Полагам свръхчовешки, нечовешки може би
Усилия да направя и адресирам изречението си
Тя нехае за усилието ми, ще се питам
По-късно дали на нея е действа така
Че става по-нехайна за усилията
Нали говорим за лекота, тривиална уводна фраза
Най-приятно ми е да ме чукат в гъза
Май за нещо подобно на това от неопределено време
Искам да съставя изречение, питане
Съставяне, виждайки мястото, Шехина
Но явно не е толкова важно

Варна все пак е някакъв ясен ориентир
Докато седя изгубен на площадката
При напускането на съзнанието
и завъртането му в кръга на седящите
Познавах от някъде този град Сякаш майка
не ме беше стоварила от танкера във Варна
а някъде тук големият ръждив кораб
бе навлязъл дълбоко в реката и го видях
да гние в неподвижните води на неделния следобед
при напускането на съзнанието и завъртането му
В кръга на седящите: От моя край на дивана

През дължината на дивана до мен
После от другата страна на масата
Приятеля изричащ Аз съм турист
Тя, следва малката е сестра Естер
После мъжът, с когото говори
Остро усещам че не аз съм мъжът
С когото говори, все пак вярвам
спомням си настойчиво
Че окръжността има и диаметър

Вярвам, но все пак знам
Че моят радиус стига и опира
В студените вече кебапчета
засилващото се изсъхване на устата
и усмивката се втвърдяваха
в болезнена гипсова маска
А нейната допирателна се докосва
До окръжността в точката на моя колега
Нашата собствена вечност
Само един тангенциален миг
Спрямо вечността на Бога
Чашата също се бе отдалечила и смалила,
станала по-компактна и затворена в себе си
като бебешките чаши с двойно дъно
от които течността не се разлива

Не знам дали ще намеря
Обратния път до стаята си
От тази площадка изхождат
Вектори на възможно движение в празнотата
На общежитието разперени като ветрило

В ношната жега отваряща се на 360 градуса
Не само в плоскостта на площадката
Но в сфера, чийто център е тя
Сега ходя там всеки петък, не излизам от вкъщи
приятно е да лежиш в някакъв град на 400 км
и да ти мирише на липа
Празната площадка на общежитието
Сфера, чийто център е навсякъде

Все пак това е някакъв ориентир
колкото по-малко време остава, толкова по-временно е всичко
аз пък имам чувство, че колкото по-постоянно става всичко
толкова по-малко време остава
Едно е сигурно, че суровината от Варна е
Не по-малко качествена
От сладкиша в Марсилия
Прибирам се на няколкостотин километра
от края на света лягам в правите чаршафи
с аромат на липа и слушам музиката на чешмата
под прозореца ми, от която се лее минерална вода
Макар и сега закована всред цялата тази ръжда
Железни болтове и зеления окис на медните гвоздеи
Ала недосегаема и непорочно зачената
За никаква мръсотия, тя още пазеше своя блясък

провансалците, презиращи испанците
добри търговци на кафе и роби
по-добри търговци от испанците, по-изтънчени
Моля се да не трябва да стана
Моля се да не е точно сега
Хубава ли е стаята? За една стая, мисля,

е най-важно да има легло и интернет...

Сферата, чиято повърхност е навсякъде

И центърът ѝ никъде

Прави впечатление, че много подобни учреждения

в германоезичния свят съдържат в името си Berg

Току-що се върнах от дълга разходка в близката гора

Беше много красиво, слънчево и сухо

Локвите бяха замръзнали

по падналите листа имаше дебел скреж

Разхождах се дълго

и по едно време се бях изгубил

Дано да не трябва да стана точно сега

Накъде мога да поема от площадката

В радиус от 360 градуса

Разперени и завихрени в сфера

разпадането и раздалечаване във времето на мислите

от една страна и психомоторните волеизявления

движения и думи от друга Движенията от своя страна

се разпадаха на насечени поредици от кадри

Поради забавянето и паузите между възприятията и реакциите

най-дребните жестове и думи на другите сякаш ме пронизваха

до дъното на вътрешностите ми

Аз съм турист Този път ще успея

Да направя и адресирам изречението

Съставянето, виждайки мястото

Чистата тривиалност, чистотата на говоренето

Дюшеме балатум ламинат

На любовни и читателски стаи

Което е за нея която не чува Шехина

Вие сте наши гости, а ние се нанесохме тука вчера

Аз съм турист Най-приятно ми е да ме чукат в гъза

Разговорът е куб Еднакво дълг, широк

Висок и дълбок Приятелят ми

Ме наричаше Кубинската принцеса

Сфера чийто център е навсякъде

И повърхността ѝ никъде

С благодарност

Получих каквото трябва

Това което исках

За щастие го нямаше.

Паркът на имението

Фонтаните са пресъхнали, няма ги розите.
Тамян на смъртта. Наближава денят ти.
Наливат се крушите като мънички Буди.
Синя мъглица застила езерото.

Ти преминаваш през стадия на риба,
Самодоволните столетия на свинята –
Глава, пръст на крак и ръка
Изплуват отчетливо от мрака. Историята

Отхранва натрошените канелюри,
Капителите от акантус,
А гарванът натъкмява одеждите си.
Ти унаследяваш бялата калуна, крилото на пчела

Две самоубийства, вълците на семейството
Черните часове. Неумолими звезди
Вече се жлътват на небето.
Паякът по собствена нишка

Прекосява езерото. Червеите
Напускат обичайните си обиталища.
Мънички птици се слитат ли, слитат
Със своите дарове за трудното раждане.

Увещателни думи към неразумно сърце

Остави непоправимите луди да лудуват

Остави алчните мъртви да умират

Остави любовта да убива

Остави смъртта да обича

Остави приятел да те прегърне.

Свободата е кучка

Свободата е кучка

Винаги я яхват казва един

Свободата е кучка

Скъпа елитна курва казва друг

Свободата е кучка

Обича намордник и каишка казва трети

Свободата е кучка

Разнежена илюзия при патова ситуация

Между две необходимости

Казва четвърти

Свободата е кучка

Казва ентия шибаняк

Излязъл на улицата

Предвкусвайки смъртта.

Унылая пора, очей очарованье

Тя идваше и си отиваше влизаше и излизаше познаваше часовете и разпределението на щастието четеше до късно със склонено плоско в кръгчето на лампата лице навиваше огромния руски будилник и го слагаше до главата си на раклата преди заспиване молитвено измънкваше че не иска да се успи на будилника с нежност и вина пробуждаше се малко преди 7 и цялата я втрисаше при извъняването молах я да се пресегне за гумичките но тя казваше че не после вгълбено слушаше молбите ми и мълчеше в унес десетте минути които казваше че оставаха трябваше още да се изкъпе без което не можеше нито да заспи нито да стане тази сутрин трябваше освен това да си измие косата библиотеката отваряше в осем

Първата нощ легнахме рано в 12 и 30 вече бяхме свършили боготвореше съня и къпането цялата бе сън и свежест намираше секса за отвратителен правеше го от милост обич уважение

Беше от много голям град момичето от най-големия град в живота ми нито бордо нито сантяго нито франкфурт дори берлин по време на love parade не беше толкова голям трябваше да остане там или да научи омразния й английски любимия й испански te amo belflower LA омразните й щати какво правеше тук реших че е дошла да ме види

Миришеше на токсикологията на пирогов милочка милашка солнушко миризмата с която се събудих там след безпаметното нощно пътуване от костенец това че дебел лекар със запретнати ръкави постепенно достигна до съзнанието ми с тежки шамари изпълваше антисептичната й миризма със странни предчувствия за утро

Беше най-бялото момиче което някога бях виждал тялото й ме влудяваше през безкрайните провинциални лета на безнадеждната ми обич току се примолвах да ми покаже гърдите си унылая пора, очей очарованье

Сметките на покойника

Основно електроснабдяване

Скромни сметки

Телевизия и нет

Доста повече

И данъчните

Пролет е.

Благодаря, че не умираме пред очите ни лоша поличба
Това е изключение за първи път мъртъв гълъб на терасата
До преди миг клепача прогонваше мравките сега пият
От свежата още незастояла вода на черно езеро

Хората сме безсрамни в смъртта търсим
С пречупващ се поглед очите на другите дори
На медицинския персонал на персонала на терминалния
Хоспис изпод ципа на чувала за трупове търсим

Чуждия поглед вместо торбичка за смет
Използвана като ръкавица и друга използвана
Като торбичка за смет милосърдната мисъл

Пред зловонието на контейнера котки да не докопат
Трупчето милосърдното дело на връзването на торбичката
И рязкото мятане по-назад, по-навътре.

Вечността е

Безкраен летен ден

Ние сме в нея

Просто не трябва да мърдаме

От детската площадка.

7 неща, които човек усеща преди да умре

1. Ярка светлина

Несравнимо ярка

2. Мигновено изчезване на страха

Докато не се върнеш обратно

3. Чувство за пропадане

Колата се върти по дължината си надолу по ската

4. Дежавю на нещо

Кое то не се е случвало

5. Липса на спомени

Докато филмът се превърта назад

6. Животински страх

При връщането обратно

7. Невроните искрят

Сърцето не помръдва

(По материали от периодичния печат)

Майка и патриарха на българската литература

Тръгнат ли да остаряват

Всички селяни им избива диалекта

Твърдия на майка

Стопила се като свещ

Мекия на патриарха

Червендалесто лоясал.

Ако продължавахме да съществуваме вечно

Би се променяло всичко

Тъй като обаче ние сме крайни

Много неща остават все същите.

ВВ

Сьомга от норвежки развѣдник оплаква участта на български гастарбайтери

Нашия цикъл от зрънце

В кристалния извор надолу

До устието солта на земята на бащините

Води маточната топлота на гълфстрийма опасващ

Света като океана на древните пътят обратен нагоре

До извора смъртоносното хвърляне на семето производствения

Цикъл на норвежкия остров завод затвора на садките горко им

На мъжа и жената дошли от бедния юг тук трудът прави

Свободен две смени по три часа при минус пет горко й

На жената която почиства филето ни горко на белите дробове на мъжа

Вкарващ с мотокар плътта ни в камерите за шоково охлаждане горко им

На мъжа и жената дошли от топлия юг на нашия остров

Завод леден ад заради зрънцето

Бъдеще на децата си.

По пътя на всяка плът

Писането убива

Беше означено на видно място

Ти каза че е яко

Устиска няколко години

После тръгна да осребряваш.

Too Much Control in My Life

Входното отворстие чисто
Изходното с разкъсвания и обилно
Кръвотечение проектилът бегло
Одраскал *vena cava inferior* отговаряща
За оттичането на кръвта от краката
Към сърцето прекъснал е връзката
Между хранопровода и стомаха
Хранителната каша стомашните киселини
На път да се излеят далакът напълно
Разкъсан кърви повече от всеки друг орган
Перфорирани червата до степен да излязат
Екскременти с риск от летална инфекция
Аз стрелях той прекалено контролираше
Живота ми.

Разделение на радостта кой да люлее

И кой да бъде люлян на люлката гондола

Разделение на труда кой да рови в пясъчника

И кой унесено да наблюдава метаморфозите на пясъка

Разделение на магията кой да разказва

И кой омагьосано да присъства на сътворението

На Йоана S., в деня на конфирмацията

Когато те видят да приближаваш
Зоната на опасност предците
Надават нечовешки вой като
Цяла джунгла предупреждаваща
За излизането на цариците на нощта

Когато чуеш обаче само
Леденото им мълчание значи
Вече си прекрачила невидимия кръг
Отделящ те от всичко на света

Този кръг е
Твоята свобода

Това мълчание е
Последното им предупреждение.

къща, пълна с подвижни сенки, стаи в полумрак, където открих две книги, едната класическа като гладък камък, другата модерна, извънвремева като лайната

RB

Илион 93

Нека изсъхне тази ръка,
която подписа конституцията!
Каза така, излезе подобно на луда
Скрит не остана от тебе
Смъртния час на Патрокъл
С мед заблестяла облечена
Излезе сред първите войни
За голия труп се сражава жестоко
(На младия всичко прилича
даже и мъртъв да падне
целият труп е прекрасен
където да бъде оголен!)
За голия труп се сражава жестоко
Подобно на крава, която
Първи път ражда и дебне с мучене
Край свойто теленце.
Жалки, презрени страхливци
Ахейки, но не и ахейци
Тъкмо при тези й думи
Еринии спряха речта й

Това ти е школа
от Първа софийска девическа
на Архилох и Ицо Хазарта: черни чорапи
якичката бяла колосана прибрани
косите ти с фиби, баретка
мечтана Деметра, царицата с хубави плитки

Става дума за комунизма кучеоката хидра
(Куче! Отново отбягна смъртта
а наблизно до тебе беше
на два пъти, толкова близо.
Феб Аполон те запази, убиец на полските мишки)
Куче! Недей ме заклева в родината
И младостта ми в Родопите
На строящите шахти миньори
(Кучето било символ на безсрамие
а мухата – на нахалство)
А совоока Атина се много зарадва,
че ти между всички безсмъртни
на нея се първо помоли.
Сила ѝ вля във плещите
и чак в колената чевръсти,
а пък в гърдите ѝ вдъхна за миг
дързостта на мухата:

Става дума за клетвите
за генералите от запаса и съветниците
по въпросите на културата
кучко, ти си конска муха
Защото Арес нарича Атина
Кучешка мухо
даже и гонена често от нежната кожа на смъртен,
пак го връхлита и хапе – човешката кръв ѝ е сладка:
мрачния дух ѝ изпълни Атина със наглост такава.
А за интелектуалци и дългополи интелектуалки
Ти пък по селски
тежко кълнеш: тогава тя изрича думи,

които трудно могат да бъдат чути
от устата на интелектуалец
тъпата кучка, мръсната кучка, умната кучка
Може би защото на интелектуалците у нас
никой не търси сметка за прегрешенията

Седнаха те настанени
безмълвно на своите седалки
Ала ти, кучко безсрамна, ти дръзна
Безсрамната кучка изведе за кратко
Генералите от запаса извън себе си, извън строя
без обичайната оргия и 50 лева разходи
Кучко безсрамна! Ти искаш сега срещу нас да застанеш?
(Трудно е с тях да се мериш по сила)
Така се изпълва прокобата на Мом, духа
на хулата и отрицанието
след влизането в Европейския съюз
преименуван на Момус
Селският секретар на Клам божествен и нежен
който казал в събранието на боговете
че Федерацията на клубовете за демокрация – СДС
сами ще се унищожават. Ала ти все пак кълнеш
Ти, кучка омразна, прокобна

Те знаят и бързо се учат на страх
от черния ангел от РМС
(неведнъж ще я канят в БКП)
Но хитро успяха да обърнат страха
научиха пътя обратен
към къпането на червеното конче
селско чиновнически дзен

изкуството да поддържаш Харлей Девидсон
за връстниците на свободата
Хера на свят го изведе, макар недоносено още,
а за Алкмена нарочно забави родилните болки
Херакъл пак е пролетариатът
Родилните болки пак се бавят
Душата ми беше пълна,
но загубих много младежки радости
всъщност можеше и после да ида при бог Океана
(Музиката и поезията
си остават сплотени в едно изкуство)
Вярвам, че чрез словото
ще продължа живота на душата си
Ужас! В двореца на Хадес остава
Наистина само гола душа
А животът изчезва напълно
А може би сам ще поиска
да легне до нейното тяло

Интересно е каква промяна става
с човека във властта. Нещо се преобръща в него.
Всички се сърдят на Зевса – роди дъщеря неразумна,
гибелна щерка, която дела най-престъпни замисля.
Това е проблем, който важи за всички.
Всички блажени безсмъртни, които Олимп обитават
са напълно съгласни, всеки от тях
на живота медено сладък не бе непослушен
само Атина Палада с уста и ръка не наказват
ала ѝ всичко прощават, понеже създаде я дръзка
робството и възрожденското образование
Не можеш се измъкна. Почти невъзможно е

да устоиш на изкушенията на свободата

На 9 юли 1993 г. тя влиза гневна в кабинета на Желев.

Според изключително близки до бившия президент

Удряла с длани земята, кърмилница щедра за всички

С вик умолявала Хадес и с плач Персефона ужасна

А Ериния бродеща в мрака неумолимо жестока

Я чула в подземното царство.

Каза и гърлото срязва на вепъра

В кръг го размаха и хвърли в морето

В страшната бездна да бъде гощавка

за гладните риби

В последно време, някъде в началото

на мандата на Тройната коалиция

бившият главен редактор на в. „Демокрация“

е виждан да лекува мъките си

по спътницата си в живота безсмъртна

с водка, бира и кебапчета

в капанчето на пазара Ситняково.

Ти каза така: Ще чуеш

горестна вест за това

що не трябваше нивга да стане!

Падна Патрокъл! (За голия труп се сражават жестоко)

Пелей днес лежи във двореца,

грохнал от старост нерада

срамните части на старец

осквернявани алчно от псета

от застрахователния бизнес

със старогръцки имена
Илион 93 след двацет години
ненамерен раздутият труп
от Русе достигна морето
алчни змиорки нападаха
отдавна голото тяло
крехката бърбечна лой му гризяха
и гълтаха стръвно.

Тъжно заплака и около теб се събраха
всички сестри от морската бездна.
Там се явиха и Главка и Талия и Кимодока
хубавооката Халия Спея Низея и Надя
още дойде Лимнорея Актея и с тях Кимотоя
също Мелита Иера дойде Амфитоя Агава
Дота и Прота Феруса и заедно с тях Динамена
и Блага с хубава фиба с Амфинома и Калианира
още Дорида Панопа прочугата вред Галатея
Калианаса Мария и твърде известна Апсевда
също дойде Ианаса Климена и с тях Ианира
с дивни коси Аматея Деси-Орития с Мера и всички
други сестри, кучки от морската бездна.

Какво си направила с ръцете си

Бях деветгодишен

Когато за първи път видях това

Пръстите му бяха оглозгани

Като на сянка от ада на данте

Беше предзнаменование

По-късно това се случи с мен

Обичах ръцете ти.

Колосът

Да те сглобя не ще успее никога изцяло
Съединен, слепен и свързан както трябва.
Катърски рев, грухтене на свиня и неприлично кудкудякане
Се носи от грамадните ти бърни.
По-лошо е от гюрултия в двора на обор.

Ти може би се смяташ за оракул
На мъртви рупор, на някой бог или на друг.
От тридесет години тук се трудя
Да изгреба от гърлото ти наносите.
И не помъдрявам ни на йота.

По стълбици катерейки се с кофи разтопен туткал и дезинфекция
Аз пъпля рано сутрин като мравка
По буренясалите скатове на твоя лоб
Да кърпя черепните необятни плочи, да прочиствам
Празни бели надгробните могили на очите ти.

Синьото небе направо от Орестия над нас
Извива арка. О, татко, напълно сам
Ти мощ си и история като на римски форум.
Разстилам кърпата си за обяд на хълма с чер кипарис.
Костите ти, кухи канелюри, косите ти, акантус на колони, разпилени

В анархията си архаична чак до линията на хоризонта.
Трябвало е повече от удар на светкавица
Да сътвори подобна руина.

Нощите се подслонявам в рог на изобилието
На лявото ухо, от ветрове на завет,

Броя звезди, червените и с цвят на слива.
Слънцето възхожда изпод стълбовете на езика ти.
Часовете ми венчани са за сянката.
И вече не надавам слух дали не стърже кил
В измитите до бяло камъни на пристана.

SP

Поетика в орехова черупка

Неясното в поезията

Нека винаги е

Пределно ясно

Смъртта.

Сънувах как гигантска вълна
Изорава дъното и надига цунами от пясък
Стоварващи се върху плажуващите
Сънувах как в суматохата ме ограбват
Виждах старото си портмоне изкормено
С разкъсани преградки
Сънувах как всички продължават
Да летуват насред апокалиптичен пейзаж
Нещо средно между слънчев бряг
От 70-те и бетонната конструкция
На плажа на алепу.

Какво научих от Действие IV, Сцена 2 на Отело от Уилям Шекспир

Тя е венецианка ветрило ръкавици
И маска но не от широко затворени
Очи от чумава време

За отело добър калфа
На яго всички жени стават
Субтилни курви

Елате пиленца при батко
Да ви извие врата както е писано
По-рано любовта превърната

В ужасяваща прищявка страх
От обедняване и от двете страни
След кончината на ероса дете

На обилието и нищетата изворът
Превърнат в жабуняк където се плодят
Попови лъжички мухи

Преди лятна буря в конюшня конски мухи
Лете в кланица накацали върху бялата хартия
На великолепната книга на любовта

Окървавена без бог без господар
Където само господар и бог може
Да спаси

Жената на яго му напомня
Че друг яго го накарал да се усъмни
Че жена му има нещо общо с мавъра

Дездемона се кълне че
Не знае как е изгубила отело
Яго настоява all things shall be well

И убеждава колко необходима е
Смъртта

(to be continued)

Часовниците

Само се опитам

Да намекна че възвръщаемостта е

Дългосрочна и посмъртна

Но вие настойчиво твърдите

Че ви се живее

Забравяте да свалите

Часовника докато ви ебе следващия самодоволно

Казвате за предходния не му го върнах

Казвате не си ли спомняш

Че ми го подари

Въпросът не е в спомена за миналото

В спомена за безсмъртието е.

Черницата

На Петър Пейчев-Щурмана

Между горната и долната земя короната ти буй
Отбелязва мястото в необезпокояваното еднообразие
На царството на бурените пустинната горчивосладка шир
Останки от храна и хора корените ти набъбнали от соковете
Под бетона милосърдно приповдигат
Възглавката на гроба.

За съблазнените момичета

1

При плитките, кафявозаблатени езера
Вече остарял, ме води дяволът надолу.
И ми показва той останките от трупове
Които ми лежат на съвестта.

2

Плуваха под много мътни небеса
Уморено и небрежно те към ада
Като плетеница водорасли, всички заедно
Искат те за моя сметка да са там.

3

Прогнилите им възпалени трупове даряваха ми
Навремето страстта, която сам разпалвах
На портокаловия ден с мен се наслаждаваха
Избавиха се те от мрачна нощ.

4

Сито и удобно след хубавото хапване
От мързел вкараха ме в угризения на съвестта
Света направиха ми кочина, небето – мътно
Оставиха ми възпалено тялото без вакханалия.

Оптимистична теория за българския постмодернизъм

(Некомсомолска версия)

Баща ми беше педал

От работническо семейство

Обичаше да рисува

Консервни кутии и мерилин

Майка ми беше с немски произход

Написа колосът и се самоуби

Преди да ме роди.

Настъпва нощта на ума. Времето изгрява над нас като звезда. Да отметнем назад мислените си глави, т.е. умове. Вижте то стана видимо. То изгрява над нас като нула. То превръща всичко в нула.

AB

Сонет за Кръстното дърво

(Студентско умотворение от края на 80-те или началото на 90-те)

Когато казаха му педерас
издърви се едно хлапе без мярка
биячите си изгасиха фас
в рапонестата му шишарка
одървим ли се свършено е с нас
споделяха си двама старци в парка
над тях припряно деловита гарга
си сложи лигавничето завчас
нима не знаеш в некрофилски бяс
надървена е всяка божа морга
единствено обичния ти орган
ще надживее свидното ти аз
дърви се одърви се и бъди надървен
щото кръста казват бил е дървен.

Тунелно виждане

Метро летище ключова инфраструктура
Мъжа и жената са били абсолютно сами
Във вагона самата мотриса е била в движение
Мъжът извършителя или дееца е
Изчакал всички да слязат изблик
На инцидентно изникнала ситуация
Просто гнева е прераснал в някакъв акт
Кое е нормално мъжете реагират агресивно
Гнева е много устойчива емоция както се казва
Как да се оплача на мъжа си от гаджето си
Както знаем любовта е творческо нещо
Ти си длъжен да опазиш първо семейството си
Мъжа и жената са били абсолютно сами
Самата мотриса е била в движение
Емоция страст творение все хубави неща
Така нареченото тунелно виждане.

Котаракът на Шрьодингер

Дай всичко от себе си

Бъди антрацитено черен

И внимателно наблюдавай

Какво ще се случи.

Малко поетическо изкуство

Към книгата Любовна поезия. Антология

Никога не съм крил

От жените които харесвам

А аз харесвам сияйните

Кучки които обичат живота

Че поезията е свобода

От живота т.е. смърт

Взимаха го за поетическа волност

Или номер на сваляч знам ли

Не е.

Ръкописно наследство

заспивай с молитва
и стегната раница до леглото
благодаря ти господи
обичам книгите на масата да са подредени
когато излизам

няма по-добра утеха
да ги завариш така
на връщане у дома

Оркестър прокажени свиря на младия Че Гевара

Серенада в перуанската джунгла, лято господне 1952

На брега на амазонка кална мъкнеща

Щръкнали в небето корени сърце на джунглата

Искри от факли съсък в сърце на мрака на водите

Лепрозорий за стотици обитатели дошли с канута

От зоната на изолираните от кея се сбогуват серенада

За спасителя пръчици потракват по клавишите на акордеона

Вързани за чуканчета потънали в набъбнала некрозна плът очи

На сляп певец извърнати към чернотата на небето

И тебе бяло божество което скоро ще се върнеш

Да ги спасиш покайте се защото

Бунтът приближава

Из мълчаливите диалози на любовта и поезията

Поетите трябва да бъдат преобавани
На общо основание мислеше си ниобула

Следва обесване
Мислеше си архилох.

Когато те слагам да легнеш
ти си порцеланова кукла от преди
триумфа на пластмасата
френска сюита на бах
изпълнена от последния пуританин

ти си съкровище от черни коси
върху син сняг аз скъперника
страхуващ се да го докосне
целувката за лека нощ е
чудовищно разхищение.

Маймуна съм

Но аз съм пушкин

Спя с крепостните селянки

Но аз съм пушкин

Не споделих съдбата на приятелите декабристи

Но аз съм пушкин

С наташа беше автогол

Но аз съм пушкин

Царя сваляше жена ми след смъртта ми я наеба

Но аз съм пушкин

Залагам селяни на карти

Но аз съм пушкин

Изработи ме един педал

Но аз съм пушкин

Страх ме е от смъртта

Но аз съм пушкин.

Чуждата жена

Тя се бави да отвори

И пита кой е с далечен глух глас

Отваря по риза и голи крака

С назидателно изражение

Като жена облекла дреха на любовника си

Както жена пробваща нови дрехи

След съботен излет до близкия мол

Това е чуждата жена.

Телеграмата

Джери Маланга пише на Анди Уорхол

Без стотинка в рим

На долче вита

Да не умра от глад

Направих ситопечати

По снимка на наскоро убития

Че гевара ала уорхол

И ги предложих за продан

Като картини на анди

После му писах с молба

Да не ме издава иначе

Отивам за десетина години

В затвора накара ме дълго

Да чакам накрая прати телеграма

ЧЕ ГЕВАРА СА ОРИГИНАЛИ

БЕЗ ПРАВО НА ПРОДАВАНЕ.

Три малки гарванчета

За първи път виждам

Децата на гарван

Сиви в майската трева

Като пролетни косове

Макарата

Елементарно божество свързващо долния и горния свят
През слънчев ден в края на есента пределно време за ремонт
На покрива разкриване на вехтостта му почистване на наносите
Кал изгнили листа сгромолясване на стари улуци цинковия блясък
На новите водостоци полагане на мушама зебло наковаване на летви
Пренареждане на отколешните посивели цигли или о чудо отново чисто
Новия керемиденочервен изконен ред измазване на гръбнака на билото всичко
Това минава отгоре надолу и отдолу нагоре през един прост механизъм
От едната Му страна се отива надолу от другата подобна се отива нагоре
По косо пулсиращи струни под геобразна форма начертана в залезното небе

Прах сме и при праха ще се върнем разновидност на лост колело с жлеб въже
Ритъма на две ръце с цяло тяло придърпващ отпускащ танц на някакъв есенен бог
психопомп.

Вечност

Безлюдна пряка събота вечер

Жена изливаща кофа на тротоара

Бавна ротация на перка на климатик

И ти четеш това след края.

Полово неутрално II

Немците казват
Че смъртта е мъж
Момичето и смъртта
На немски е
Хетеросексуална двойка

Един немскоговорящ
Евреин допълва че той
Смъртта е майстор
От германия

Испаноговорящите
Българите руснаците
Говорещите португалски
Твърдят че смъртта
Е жена баща ми майка ми
Дон хорхе манрике
Учителката по руски –

Както никога досега бяха
На едно и също мнение
И маяковски и песоа
Не възразяваха

Израснах с тези езици
Обичам ги моля се на тях
Да говори смъртта

Дано да е тя

Дано да е той

Дано да не е

То.

Любовта е по-студена от смъртта

Има такъв филм

На един немец

Казал е всичко по въпроса

Педала му с педал.

Липата

Упойващ реквием

На триумфа на пролетта

Възлюбената на пчелите

Царица майка на меда

Упойващ реквием

На бременността на света

Непосилно благоуханна утрин

Взимаща си болничен

Упойващ реквием

На брака на ероса със смъртта

Детето зевс играещо в пясъка

На брега на океана

На смъртта упоиващия реквием

На аромата ти

Работници II

(Работилница за скрап)

or is it all rust, ruin, death duties and mortgages

Ezra Pound

Приливът довлеча ръждивия левиатан върху мекия пясък
Като на тепсия от бяло злато току-що отрязаната глава
На Йоан лежащ на плажа съзерцавайки жълтото и гробовното
Крайбрежие колко леко с тихия прилив застава на суверенната
Ивица запречен между водната стихия и пустинята в очакване
На отлива когато в този жълт гроб от пясък и корабни останки
По мравчена пътека през арматурния двор на последен пристан
Допъпля до туловището му първата смяна резачи на скрап

Нима всичко е ръжда руини данък наследство и ипотеки

Очите на котвените ключове неимоверно високо тъжни по-скоро
Отколкото яростни ноздри с халка на бик влачен към кланицата
Гроб и океан от височината на изхвърлеността оголеността дълбоко
Под ватерлинията искрите от окисжените разпарящи желязната
Утроба сливащи се със съсък с оттеглящите се води жуженето
Околоръст на оси налитащи на току-що изкормени вътрешности
На риба почнали от носа резачите стигат до машинното отделение
Сечението вече преминава през корабния комин като последна

Останка от срутен дом накрая витлото скъпите сплави
Отиващи за претопяване в изящна утвар и колиета.

Световната революция е една жена

Световната революция е една жена

Докато те обича и вярва в теб октомврийската революция

Ти е в кърпа вързана

Когато спре да вярва в теб

Идва реставрацията

По-страшна от разправата

На сталин с троцки.

Сънувах, че сънищата имат дедлайн и ми остава само една последна нощ. Тогава ми се присънва съвършената двойка Жана Моро и Майлс Дейвис в огромен празен офис в Дефанс. Никога няма да преживея нещо толкова съвършено, мисля си, по-добре да се откажа преди да е станало прекалено късно. Но прекалено късно за какво? Писането е този асансьор за ешафода.

Майката на Бодлер

Майка ми седи на верандата
Това е единствената запазена снимка
Снимана е отдалече вижда се
Цялата къща с комините и парадното стълбище
Изглежда като миниатюрна черна фигурка
Пред къща играчка с бялата точка
На сплетените ѝ ръце по средата
Мен ме отнася някакъв вихър
Веещ откъм океана чертите
На лицето ѝ вече не се виждат
Според спомени на съвременници
Много е приличала на мен.

За природата на нещата

Който иска да плати сметката

Просто плаща сметката

Който иска да сключи брак

Приема или отправя предложение

Който иска да изхвърли боклука

Просто изхвърля боклука

Който иска да прави поезия

Просто прави поезия

Който иска да излезе с детето

Просто излиза с детето

Който иска да прави секс

Казва да правим секс

И мастурбира при отказ

Който иска да се самоубива

Просто се самоубива

Който иска да е с тази жена

Просто е с тази жена

Който иска да помене мъртвите

Просто си спомня

Който иска да полее цветето

Просто го полива редовно.

Писмо до Сталин

Скъпи другарю сталин

Макар че официалното ми сиви

Спестява тази информация

Аз съм член на партията

(С оглед на новата икономическа политика

След прехода към новите неолиберални петилетни планове

Членството ми е с гриф поверително)

Стриктното ми следване на партийната линия

В областта на художествената литература е удостоверимо

С държавни отличия медийно време отзиви

На отговорни партийни другари ранглисти на книжарници

Анимации преводи продажби

В светлината на решителната победа

На здравите демократични сили съпътствана

От повишаване ефективността на свободата на словото

И привличане на все повече съвестни млади хора

Към ентузиазирано сътрудничество с компетентните

Органи за разкриване на контрареволуционната

Дейност на родителите им се обръщам към вас

С молбата да се вземе под внимание

Наложителността и навременността на скорошно издаване

На събраните ми съчинения с особен акцент

Върху книгите ми за деца и тяхното разпространение

На жп гари автогари аерогари и морски гари

Доколкото възпитанието и превъзпитанието
В нови демократични ценности трябва да започва
От най-ранна възраст е наложително също така
По-широкото запознаване на подрастващото поколение
С мои хрестоматийни произведения в рамките
На актуализираните учебни планове
За начален и прогимназиален етап

За детайлите препращам към изложението
До вас на другарката лиля юриевна брик от 24.11.1935 г.
И вашата резолюция към него

Искрено ваш
С другарски демократичен поздрав

Girlfriend Experience

Така се нарича услугата
При която проститутката предлага
Преживяване на приятелство
Подаръци за децата
Взаимно споделяне
На планове за бъдещето
Споделяне на любими книги
Гледане на култови филми
Съвместно пазаруване на дрехи
Бижута цветя стихотворения
Услугата е значително по-скъпа
От обичайната почасова
Има специална опция за поети
Заплаща се допълнително.

Чревоугодие

Балада от Николай Олейников

Веднъжка веднъжка

Аз тебе съзрях

Видял те повторно

Прегърнах те аз

При стотната среща

Изгубих мерак

Тогаз откровено

Ти рекох това:

Без леб и без м̀асло

Нема любов

Страстта да не гасне

Спретни ми пирог!

Я виж ме как вехна

От ден та на ден

Татяна татяна

Р̀ни ме ма

Р̀ни ме пои ме

С подобрани блюда

Вари ми пелмени

Сланина със грах

Месата и кваса

Изпълват ме с плам
Ще любя аз нежно
Красиво прилежно...
Дай само ръната насам!

Излиза татяна
Към кухня заветна отправя се
Намира ми кюфтак
Поднася го диванча праз

Наля се телото
С мерак и със сила
И черно делото
Повторих за милата

Отново кюфтак
Отново и любене
И до утринта
Неспирното губене

Зора щом се пукваше
Отразях се отмах
Пиян наред улицата
Крещеше за помощ

Лежех си в леглото
Три нощи три дни
Пращяха ми костите
Насън в дълбини

Но ето събудих се

И леко простенах
И мигом о ужас
И мигом о трепет

Посягам към крак
Крака недвижѝм
Сърдцето да фана
А то не тупти

...И тук му е копеле края

Забравен заровен
Лежа си в пръстта
Покрит съм с попона
От ужас трептя

Треперя си аз
И почвам да гния
Но ще ми се пак
Да ям и да пия

Ръната желая
Желая кюфтак
И скъпото чайче
И скъп шоколад

Не ща аз любов
И страсти не ща аз
Желая пирог
Желая салатка!

Но глас съм в пустиня
Поскърцва дъска
Поету в сърцето
Впълзява тъга

Сърцето кибичи
Конеца и край
И жълта потича
Оттамо вода

Света се извива
Застава наопаки
И в тялото впиват се
Личинките гробищни.

Поезията е чудовищна смесица
От слабостта на дъждовен червей
И силата на разбунтувал се хайтянски роб

Обикновено се залага
На дъждовния червей.

Хроника на една предизвестена любов

Рискова група

ликвидационни квоти

совхоз комунарка

кофа с водка

дача за изтезания

кораб на смъртта

социалистическо съревнование

прожектори по дърветата

гумени ботуши

гумена престилка

револвер тип наган

шише одеколон

изстрел в тила

багер марка комсомолец.

(По Габриел Гарсия Маркес и Николай Иванович Ежов)

Пясъци

След дълги години изкопна работа без удар на камък
На скала градежът стъпва върху всекидневното вечно свличане
На пясъка със суха трезвост просмукващ всичко по-силен дори
От мравките колонизиращ порите всеки косъм до корена му
Внезапно изплуване от дюната на пустинен прелетен скакалец
Зад гърба разтопеното олово на океана по-бял от самия пясък
После самозариване обратно на заден ход ала някакъв всемогъщ
Показалец на огромна видима ръка на божество те изравя отново
На повърхността лодката която ще отведе на дъното очаква
Пълна с пясък чак до седалките можеш да се изпънеш възник
В цял ръст в нея в мекота която нежно засмуква кротко поглъща
Пътуването към дъното на пясъците вече може да започне
Макарата е прост механизъм разновидност на лост Който
Свързва горния и долния свят в Нея има нещо от геобразен бог
Нощна пеперуда паднала в стъклото на угаснала газена лампа даване
На знак със самоделна кадяща факла от парцали напоени с кайсиева ракия
В нажежената до бяло светлина отвред отразявана от безчет пясъчни огледала
Невидим знак че си се предал работиш за кофа питейна вода знак за това
Кое то ще се роди от труда от всенощното изгребване на влажен пясък
Дори да се издърпаш на горния свят високо в тънкия слой привидност и сияние
Под който се разстила бездънното царство на плаващите пясъци
Продължаваш да вървиш в илюзионистично прецизния пейзаж
Сред преплетените коренища на върби на които си виждал само върховете
Да стърчат над оттеглилите се сега води неведомо защо след толкова години

За да избегнеш новопоявила се

Сезонна дупка на кръстовището ти отнесе
Случаен гражданин уповаващ се на правилника
За прилагане на закона за движение по пътищата

За да изхранваш в столицата дъщерите
Да възпитаваш читателки на по следите на изгубеното
Време се цани на работа при палачите на баща ти

За да финансираш перманентното саниране
На условията за възможност на буржоазния живот
Тук и сега капитализира щастието на тъгите си

За да произведеш алхимичното злато
На академичната поезия в частен български университет
Ти стана известен доцент от първата половина на XXI век

За да избегнеш неуспеха на средната възраст
Направи широко известен критик последния неизвестен
Поет от края на милениума.

Орфей, неблагодарното копеле

Гласът на любимата

Винаги се разпознава

Дори когато идва от ада

Където трябваше да бъдете

Заедно.

Тресавището

Някои от приятелите си видях и то от най-любимите
Безпомощно да потъват в тресавището, покрай което
Минавах всеки ден.

И това се случи не през един
Единствен предиобед, о, не. Много
Години се точеше отново и отново
Това го правеше по-ужасяващо.
И също спомените за съвместните
Дълги разговори за тресавището, което
Вече покрива толкова много от тях.

Безпомощен сега го видях отпуснат назад
Покрит от пиявиците
В проблясващата
Леко раздвижена тиня. На потъващото
Лице отвратителна
Блажена усмивка.

Познато ли ти е
Усещането когато рибата
Тръгва да кълве опипва
Пощипва подръпва стръвта
Усещаш меката ѝ джука

Познато ли ти е
Еротичното изживяване
Да усещаш как
След миг ще бъде твоя
Още пълна с живот гъвка
Като светлина
И тъмнина от дълбините

Познато ли ти е
Препотяването на дланите
Трепета на кордата
Който се предава
На цялото ти тяло
Прониква до сърцето
Като оптично жило

Познато ли ти е
Рязкото дръпване между
Тремоло и триумфиращ жест
Сграбчващ слънцето от водите
Които са над твърдта

И водите които са

Под твърдта

Познато ли ти е

Внезапното увисване загубата

На напрежение на опнатост

На любов между хищника и жертвата

Отгласването назад

По един от законите

На нютон

Знам

Че ти е познато

Бях рибата.

Дървото на смъртта

Но человека человек

Пушкин

В радиоактивна пустош изхранваща децата
Нечовешки зной забой на уранова мина дърво
На смъртта страховит часовой на полуразпад нажежената
Самота на облъчването за по-висока заплата редом с осъдени
До живот поникнало в деня на гняв мъртвата зеленина на корен
Напоен с отрова сълзи разплавена смола кората на земята застива
В прозрачното лъчение процежда се през всички елементи заразени
С тлен човек изпраца човека при дървото на смъртта
Работника изпраца на невъзможност за зачеване.

Кулата за скокове

Непокътната неизронена конструкция
Възвисяваща се като в индигов сън над хоризонтала
На пропукано по шевовете покрито с изпепелени лишеи
Сухо дъно капитански мостик от който още отекват заповедите
Към екипаж на потопена преди десетилетия стратегическа подводница
Самотата на нескочилия от кулата син архаичния баща от стария режим
Как се каляваше стоманата на детските години заглеждащ първо в страничното
После в панорамното огледало красивата отминаваща оглеждаща се млада
Жена среднощен дъжд по морското лице протеична игра изличаваща всеки надпис
Върху повърхността на водата килватера на последното плаване самия лик
На божеството с тридневна брада той морският презокеански бог обръгнал
На риба която го погнусява излиза от банята гаси светлината ляга в мрака
Зад гърба на майката макар и жесток той няма да принесе в жертва сина си
След голямото поражение синовете смятат че бащата напразно ги е пожертвал
Аз мога да скоча е тяхното заклинание докато сънуват върха на кулата
Какво чакаме време е да го хващаме за краката да влачим трупа с отворени очи
Триумф на копривата в ръждивите гниещи овъглени руини защо ни е срам
Да наричаме бащата отец той е никой откъде да знаем че той наистина ние е
Баща само майката твърди това празен сив куб макгъфин на бога потънал
На морското дъно тялото го няма в облепените от молуски останки
След завръщането на скрития бог на отците за да умре отново бащата виснала
В нищото връв без камбана и купол корабно въже непривързано за бряг оплетено
Във водорасли Него го няма на черно-бялата снимка защото всички погледи са
Отправени към отсъстващия суверен от чугунената стълба оставила ръждиви петна
В бетона липсват първите стъпала до височината на човешки бой отрязани
За скрап или от неубедителни съображения за безопасност и сигурност
Един господ знае какво може да спре това скокът предстои

Детската количка

Видях те до контейнера за боклук

Циганина прилежно те пълнеше пригодена за целта

Изпълнен с екологично съзнание за разделно събиране на отпадъците

Най-здравата детска количка първата количка на дъщеря ни

Купена на старо на половин цена в продавалника от нелегален

Магазин в подземен гараж колкото китайско хале за производство

На латексови ръкавици открадната от стълбищната площадка

Страшно опразнена на сутринта най-здравата количка

Първата количка на дъщеря ни последна употреба

Оръдие на труда изхранваща деца от малцинството.

Дом

Идвам тук за първи път
Откакто умря стоя пред вратата
С връзката ключове
Като разколников с брадвата
Пред вратата на старицата
Бързам да вляза преди да се появи
Някой на площадката
Страх ме е нервнича
И се помотвам с ключовете
Пробвам напосоки
Дълго никой не става
Накрая въвеждам някакъв ред
По часовниковата стрелка
Набелязвам за точка на отчет
Ключа от вкъщи който ти бях дал
Чак в края на пълен кръг
През броеницата на връзката
Най-сетне попадам на правилния
Дето все съм прескачал
Влизам отварям вратата
На балкона в спалнята
И прозореца в кухнята
На излизане всичко минава
Неочаквано гладко
Не мога да повярвам
На предвидливостта си
Оставил съм ключа

С висящия топуз на връзката

В ключалката

Почасови стаи

I

Тук времето тече

Като курва засичаща времето преди

Да започне да се съблича

Като последните минути сънно блаженство

Преди ставането за работа

Като първото утро

След пристигането на море

Като събуждането на обичащ

Като очакването на жена

Опасяваща се че не ѝ идва

Като кобила рухваща на манежа

Като безкрайно инвитро на мечтата

Да имаш дете като минутите

На теста за бременност

Тук времето тече

Като залезния кехлибар

На вечността

II

Ще се видим само веднъж

Всичко ще е регламентирано

До най-дребната подробност

Ще правиш само каквото ти се каже

Ще е трезво утро хората ще бързат

За работа рецепционистът ще е сънен

Аз ще платя стаята ти

Ще си малката отрепка
Правеща го за пари
Любовта ще е забранена.

III

Любовта ще бъде холандец
Напушването ще бъде разговор
На две души странници
За общата структура
И избрани аспекти
На 120 дни на содом
Ще наблегнем
На душата ти кучката
Не на пътката ти
И другите ти дупки
Когато свършиш
Може да ти удара
Една пишка

IV

Да е ясно
Че няма да си изгуба
Работата заради теб ако
Бях на 16 ок но имам да плащам
Издръжка и искам редовно
Да си купувам дискове с джаз
Така че по-полека
С тва порно вълнува ме
Единствено поезията а
Тя е единствена
И неповторима всеки път

Не серия от обдишвания
Кур в уста
И уста в кур добре де
Дай ги насам
Тиа порнографии
Поезията може всичко

V

Никога вече
Не искам да виждам
Милото ти лице
На мигренозна свещена крава
На чудовището
Наречено любов
И постнатална депресия
Ако се държиш добре
Може след години
Да ти звънна
И да ти определя среща
В най-долнопробната
Почасова стая
С влизането ще получиш шамар
След като си допуша
Пурата ще можеш
Да си ходиш
У дома.

VI

Ебането е джаз
На разсъмване наред
Нощта по пладне

Як усилвател и колони
Купени със застраховката
На колата след тоталната щета
Нека да се оставим
На търкалянето ѝ надолу
По ската в тази стая сме
Двамата след катастрофата
Аз младия шофьор
Ти момичето качило се
На стоп чудешо се
Откъде му е дошло
Не умряхме този път
Време е за свършване

VII

Ти си от търговище
Кръстих те търговищката принцеса
Ти беше първата жена
Която ме накара да свърша
В устата ѝ
За да те заобичам
С никого не съм бил
Толкова по детски щастлив
В чистата ебня без глупости
Ебавах ти на общо основание
Търговищката майка що ти
Трябваше да искаш да се жениш
За мен добре че ме напусна
Кучко за сбогом
Ми направи свирка

VIII

Ти беше първата ми
Екстериториална любов
Във втори клас бяхме съученици
В съветското средно училище
При посолството на ссср
В нрб влюбих се в теб
Когато се напика в час
И целия клас се смееше
Като стадо свине
В които бяха влезли демоните
Станах отидох до чина ти
С локвата отдолу
Прегърнах те
Без да внимавам
Да не си изцапам
Чисто новите гуменки
Казваше се андрюша
Така и не успях после
Да стана педал
Обичам те завинаги

IX

.....

Живееш в рушаща се пирамида

За набиране на средства за идни избори
Спастрени от всички строителни материали
От всеки вложен малцинствен трудовен всяка
Вградена надница всеки опикан ъгъл

Живееш в рушаща се пирамида

Живота на родителите излят в нискокачествен
Бетон подлежаща на ремонт на зелено веднага
След спечелване на изборите

Живееш в рушаща се пирамида

Протича спалнята при всяко топене на снеговете
Латекса на юфка в детската наследствената
Астма наследяване на руините

Живееш в рушаща се пирамида

Функционира само безжичния интернет
В близост до рутера оптично жило в сърце
На сърцата на бъдещето на детето

Наниз червени пиперки овесен на бароков прозорец
Просветено праволинейни улици с безкрайни перспективи,
Опиращи в ротондни пространства легови замъчета с легови морави
Сред отвратително обживени блокове патрициански руини с опаковани
В полиетиленови чували статуи железницата покрай реката индустриите отсреща
Умиротворението на денонощните магазини

Познавах отнякъде този град сякаш майка не ме беше стоварила от танкера във Варна
А някъде тук големият ръждив кораб бе навлязъл дълбоко в реката
И го видях да гние в неподвижните води на неделния следобед
Тъкмо спуснаха бариерите и дълго стояхме на прелеза
Влакът все не идваше

Убийството на Малкълм Х

Най-големият комплимент, който мога да получа, е да се каже,
че съм безотговорен, защото под отговорни се разбират негърски
Чичо Томовци.

Малкълм Х

Безотговорен според говорителя на полицията
Ти беше абсолютно безотговорен в деня на смъртта си
Зимен следобед голямата бална зала в одюбон където са
Свирили джук каунт чък сватби бар мицва абитуриентски
Балове събрания на анархосиндикалисти с изглед към бродуей
Пътят към спасението изисква да отхвърлиш името на господаря
Хадж от другата страна на улицата допотопна градинка с катерушка
От времето на стария режим където полицията демонстрира присъствие
По време на събранията на muslim mosque, inc. но не и днес в деня на твоята
Безотговорност петимата се качват в кадилака в посока george washington
Bridge моста на бягството от мястото на екзекуцията ти залата за танци
Редиците сгъваеми дървени столове тежките балтони нареждаш лично
Никой да не бъде претърсван петимата по план заемат местата си трима
На първия ред двама отзад за отвличане на вниманието на охраната
По изключение сам на подиума в нарушение на протокола
За сигурност виждаш как някой става от първия ред
Тръгва към теб отмята пеша на балтона и черния
Брат вади рязаната пушка

Когато срещнах тази жена
Вече нямах зъби
Бях на дваидевет
Тя беше по-голяма от мен
От буржоазно семейство
Беше еврейка
Заведе ме на главната улица
Обу ме облече ме научи ме
Да си връзвам вратовръзката
Плати на зъболекар
Новите ми зъби

Поета е дете
Най-сетне някой
Да се погрижи за мен

Легенда за Великата Майка на боговете, историята и културата

Това се случи на Света гора
В Градината на Божията майка
В Градината на спасението когато
Културно-историческото разузнаване (КИР)
Към Първо главно управление на Държавна сигурност
Палиндромно преименувано през 80-те
От съображения за благозвучие на РИК бе
Натоварено с обезпечаването на партийните
И държавни мероприятия по честването
На 1300-годишнината от създаването на България

В летоброенето преди Бодрияр
Подмениха черновата на Историята
Със симулакрумно автентично копие
Запечатано в плексигласова кутия

Духовниците СС (секретни сътрудници) усвояваха
Маниерите на оперативни работници обучени
Във фотодело и готвени за бъдещи игумени или митрополити
Докато специалистите в агентурно-оперативната работа
По линията на духовенството тихи и благи
Говорещи бавно и напевно на свой ред
Усвояваха маниерите на духовници

Щом стъпила на брега станало чудо
Идолите затръбили с нечовешки глас
Люде лъгани от Диониса и Аполона час по-скоро

Посрещнете Мария Майката на великия Бог

(Те се кланяли на фототипно издание)

Тогава Великата майка Майката

На всички деца от Асамблея Знаме на мира и

Майка на тракологията чийто баща

Беше Големият Фол беше Людмила Живкова

Великата Майка евое на Вакх

Великата Майка евое на Загрей

Великата Майка евое на Сабазий

Великата Майка евое на Учителя Дънов

Великата Майка на аполоновското начало

На хармонично развитата личност

Великата Майка на многоименния бог

На Александър Фол Любомир Левчев

Светлин Русев Вера Ганчева

Великата Майка на културата

Дъщерята на Тодор Живков

Културата дъщеря на Държавна сигурност

На отдел 14 за културно-историческо разузнаване

Подчинен директно на Великата Майка

Обградена от оперативни работници и агенти

Сред учени и експерти в областта на културата

Специалисти СС класически агенти в сътрудническия апарат

(Сътрудничеството към ДС не е достатъчно условие

За тяхното професионално израстване, но е необходимо)

Връзката на Людмила Живкова с Първо главно

Управление на ДС бе тракийският Дионис един от най-близките

До Великата Майка на боговете ключова фигура
С огромно влияние върху разузнаването идеологът
На нелегален канал през атонската митница и Гърция
По време на Възродителния процес защитил
Голям докторат на тема Тракийският орфизъм
Много изискан човек пред хората винаги говорел
На други агенти на Вие и изисквал от тях
Да му се говори на Вие много висока топка
От гледната точка на агента Божидар Димитров
СС на КИР по линия на Ватикана предпочитащ
Термина пренасяне пред термина открадване

Защо всички духовници в Света гора
Не са наши секретни сътрудници резонно запитва
Шефът на ДС на годишно служебно съвещание
На отдела за културно-историческо разузнаване
През 80-те въпросът може би е предизвикан
От разбираемо отъждествяване на духовност и култура
Както при организираните в храма на Великата Майка
Срещи придобили известност като Бели петъци
При духовниците общуването с Великата Майка довежда
До корибантско изстъпление агентът монах директно
Заявява че е изпратен на Атон от Политбюро и има лично
Поръчение от Людмила Живкова въпросът е
Дали не е време този другар да се върне в страната

Издигането на Великата Майка на боговете
В политиката първоначално като първи зам.-председател
На Комитета за изкуство и култура, а малко по-късно
И като негов председател протича успоредно с изграждането
На разузнавателна структура без аналог в разузнаванията

На другите братски страни от Източния блок и Югославия
(Те не разполагат с Велика Майка и тракийски Дионис)
Вместо като Тито да дарят на манастира трактор и генератор
Разузнавачите от КИР открадват от Зограф черновата на Историята
При отчета на изпълнението на плана за 1300-годишнината
От създаването на българската държава се докладва
За подмяната с автентично копие на оригинала на Историята
(Подмяната на Историята съвпада с разгара на Възродителния процес)
Като му поднасят оригинала Тодор Живков казва Хубаво и свива рамене

Да направим легенда предлага генералът от ДС
На директора на Националния исторически музей
Десетки хиляди се стичат да видят изложената реликва
ВМРО обявява че ще направи жива верига около НИМ
В УНСС събират 3000 подписа за оставането на Историята
Върволица от плачещи хора съвсем искрено отиват
В последния ден да се простят с Нея под специална охрана
Както подобава по достойнство на тази светиня ще каже
По-късно о. р. ген. Б. Аспарухов с бронирана кола

Черновата на Историята напуска сградата на музея
Подменената История запечатана
В плексигласова кутия чудото
На неразличимостта на чернова и копие
На изборна и погребална урна

Великата Майка евое на Вакх
Великата Майка евое на Загрей
Великата Майка евое на Сабазий
Великата Майка евое на Учителя Дънов
Великата Майка на аполоновското начало

На хармонично развитата личност
Великата Майка на многоименния бог
На Александър Фол Любомир Левчев
Светлин Русев Вера Ганчева
Великата Майка на културата
Дъщеря на Държавна сигурност.

От всекиго според възможностите, всекиму според потребностите

Поетите се нуждаят

От много ласка

Карл маркс

Из Пепелта на Грамши

Не е майски този нечист въздух
който прави тъмната и чужда градина
още по-тъмна или пък заслепява

със слепи проблясъци

.....

Разлива смъртоносен мир
лишен от любов като съдбите ни
сред старите стени този есенен
май. В него сивотата на света
краят на десетилетието, който ни явява
приключило наред останки, дълбокото
наивно усилие да се пренаправи живота.
Тишината прогнила и безплодна

.....

Ти млад, през онзи май, когато грешката
бе още живот, през онзи италиански септември
добавящ към живота поне плам

.....

Като бедните беден, вкопчвам се
като тях в унижителни надежди
като тях, за да живея, се боря
всеки ден

.....

на животинското дъно
Авторитет и Анархия

.....

И усещаш как в онези далечни
същества, които – живи – крещят, смеят се
в колите си, в тези мизерни огромни

кооперации, където се потребява неверния
и експанзивен дар на съществуването –
този живот не е друго освен побиващи тръпки,

телесно, колективно присъствие.

Усещаш липсата на всяка истинна
религия; не живот, а оцеляване –

може би по-радостно от самия живот – подобно
на народ от животни, в чийто таен
оргазъм няма друга страст

освен всекидневната работа

.....

Диадеми светлина, които чезнат
проблясващи и студени с тъга
почти на море... Малко остава до вечеря
блестят редките квартални автобуси
с гроздове работници по вратите

.....

Нима ще поискаш, умрял без украса
да изоставя тази безнадеждна
страст да съм в света?

.....

Напускам това място, оставям те в свечеряването
макар и тъжно, тъй сладко спускащо се
за нас, живите, с восъчната светлина

.....

Животът е шумолене, и тези
изгубени в него, ведро го губят
щом им изпълни сърцето – тук

окаяни се наслаждават на вечерта – и в тях
обезоръжени, с мощ за тях митът
се възражда... Ала аз, със съзнаващото сърце

на откриващ живот само в историята
ще мога ли някога пак да се трудя с чиста
страст знаейки, че нашата история приключи?

PPP

Изграждаща се църква, жк Дружба

В примката на надземни тръби на топлофикация
Шоурум на великата стена охранявана от билбордове
Хранителна борса ограда от гофрирана ламарина с парцалаци
Стари предизборни плакати бензиностанция на газпром борса гуми
Ръждива вентилационна тръба да бъде твоята воля и под земята глух
Коловоз климатици накацали върху кърпки индивидуална изолация
Фиданки посадени в стари гуми зазидан училищен параден вход
Голи тухли от сгурия гол итонг жп прелез към несъществуващо
Светло минало надземен участък на метрото
Вечната форма изливана в бетон.

Почивай в мир

много ясно – почивай в мир
а влагата?
а мъховете?
а тежестта на надгробната плоча?
а пияните гробари?
а плячкосващите гробове?
а плъховете гризящи ковчезите?
и проклетите червеи
промъкващи се отвред
правейки смъртта невъзможна
или си мислите че ние някак
не си даваме сметка за нищо...

прекрасно е да кажеш почивай в мир
с ясното съзнание че това е невъзможно
само за мерака на оная с косата

да знаете даваме си сметка за всичко
паяците припкащи по краката
като бай хуй у дома си
не оставят грам съмнение по въпроса
да оставим бабините деветини
пред зейналия нашироко гроб
трябва да се говори в прав текст:
вие при на хляба мекото
ние на дъното на бездната

NP

Като немски войник при сталинград
Като чистачка завършила българска филология
Като дементен старец в падащия мрак
Като емигрант в хладилен камион
Като дъно на пресъхнал язовир
Като тусен лувертюр във френски затвор
Като беглец по изтъняващия лед
Като непотърсени трупове направени на препарати
Като дете замръзнало в колесника на самолет
Продължаваме

Мъртвите

Взemi преди лягане, с чисти помисли
Пред неизвестността, тежка стъклена чаша
Прозрачна с широко дъно, така
Тъмната течност ляга върху стъклото
Без да се смесва с него, също толкова
Тежка. Налей течността, тя ще потърси височина
Колкото малкия пръст на лявата ти
Ръка. Дръпни само няколко пъти
като внимаваш да проявяваш респект
И остави Romeo у Julieta No. 2
С тънък пръстен още топла пепел
Да тлее върху чашата. Прави това
Дори ако нито тъмният ром нито върху него
Изстиващата пура с категорична мекота
(Те образуват киселинността на пътя на всяка плът)
Видимо не намалява на сутринта
На първите дълги дни на очакване, дни наред
Една безсънна нощ без видимо основание
Ще забележиш, че при паленето на чуканчето
Пламякът достига веждите ти
А течността се е оттеглила към дъното в летливостта
На всичко, което се изпарява

Поезия vs. музика

Слушахме тази музика заедно

Но какво значи заедно

Това харесвам на поезията

Там никой не може да те работи

Че сте чели заедно

Брехт.

Четири процента

Той бе толкова страшен, че едва тогава разбрах,
че наистина е от африкански произход.

Граф Владимир Соллогуб за Пушкин, 21 ноември 1936 г.

Аз дойдох от африка

Преди петдесетина хиляди години

Ти бродеше из европа

С високоспециализираните ловци на мамути

През ледниковата епоха все още

Бяхме разделени от средиземно море

Аз донесох ново поведение

И взаимодействия с теб красива местна жителка

Не бяхме конкуриращи се за оцеляване видове

Както дълго се предполагаше и не избягвахме контакти

Аз донесох със себе си нови оръжия и инструменти

Но живеех в пещера като твоите предци

Създадохме семейство с теб

И отгледахме заедно дъщеря си

Откритията в пещерата бачо киро

Предоставят решителни антропологични доказателства

За ранното ни мирно съжителство

Дъщеря ни носи

Четири процента

Неандерталски гени.

Във всеки миг

Бъди готов за замяна

На смъртното наказание

С доживотен затвор

Без замяна

Никога не подавай

Молба за помилване.

Часовници

Първия часовник

Който си купих с първата

Учителска заплата в навечерието

На свободата беше руски пабеда

Все избързваше бях на двајсетина

Втория беше суоч

Купен в безмитната зона

На франкфуртското летище на път

За хюстън тексас вече всичко

Беше от пластмаса беше точен

Като му свърши батерията го заебах

Бях на трийсетина

После свърши ерата на часовниците

Дойдоха телефоните бързата им смяна

По-бърза от смяната на часовниците

Времето се свърза с геолокацията

Намираемостта навсякъде и по всяко

Време беше четирисетака

Време е за последния часовник

Часовника на татко.

Улицата на мъртвите

Нито дъжд нито град нито сняг
Суграшица сива сгурия се сипе над улицата
От детството първо магнаха трамваите
После изкорениха релсите накрая паветата
Пандемониум от старици протягат към теб
Ръце и угаснали погледи ти ме теглиш навън
Когато обичах тази улица още не знаех
Че е на мъртвата буржоазия.

Пред заложната къща

Сънувам този кошмар
Завещан от отците ни отново
И отново съвършеният
Египет на бъдещето

Още баща ми сънуваше това
На сутринта разказваше на майка която
Не искаше и да чуе за съвършеното
Робство на бъдещето

Имаше да отглежда
Нещо в настоящето месията
Идваше с всяко раждане
Всеки мензис всеки
Спонтанен аборт

Сестра ми така
И не се роди търсих я
Навсякъде в провинциите
Рогатата сестра
На прикованите

Която трябваше да ме
Освободи след тринайсет
Поколения тя не се роди
Спонтанно абортирана
От майка чакаща

Месията който да не идва
От страшното бъдеще

Наносите на миналото
Във влажното междуречие
Първите писмени паметници
Глинени таблички на мирния преход
Дебити кредити бюрокрация търговия храмови
Курви съпротивата още не е бунт първо
Изход от дълговото робство
В пустинята

Различаването между роб
И задлъжнял наемен работник
Легалистко изчисляване колко
Ангели могат да се разположат
На върха на топлийка

Изобретяване на лихвата
Нихилистично creatio ex nihilo
Предхождащо с векове писмеността
Най-голямото безчестие
Лъжата и дълга

Селянин искащ да стане
Будистки монах трябва да докаже
Че не е длъжник не е
Роб беглец чисто
Кредитно досие

Задлъжнелият по необходимост лъже
Разказва за злато откраднато от гнездата
На гигантски мравки работнички дългът е грях
Свободата опрощаване
На греховете

Възходът на монетаризираната
Икономика ранното питагорейство
Насилието на гражданската война наречена
Мирен преход безличието на пазара пари
Захранващи войната за повече роби
За работа в златните мини за пари
Прим изобразени с йероглиф сноп
Пшеница и нож сложната лихва
На високата теория

Апейронът на анаксимандър
Вечно безлично всеобемащо безгранично
Хомогенно вечнодвижещо се абстрактно
Първовещество крайна цел на всичко
И негово начало нещо превръщащо
Се във всичко парите аверсът богът
На града милетски лъв атинска
Сова колективно обещание
За плащане на всеки дълг
И данък теорията е съзерцание
Медитиращо върху парите

.....

Теологията е

Сега в машините
Започваме борбата
За истината в поезията

Стилизираме се все едно сме
Вече в Рая отблъскващи копелета все едно
Вървим по улиците на флоренция
По джовани вилани все едно сме
Призовани от небето за пророци
От предградията

Дойдохме от софия кучката
При справедливите хора на къв
Опит можем да се позовем кура ми
За къв хуй ни е

Пишеме Рай
За да се завърнем в Подуене
Ние решаваме кой влиза
В Рая на предградията

Заявяваме универсална
Познавателна претенция
Пред лицето на академията и
Лайфстайла учим на живеене
Във време на бежански поток

Никомахова етика
Идеща с арабите

За пореден път бог

Умира победен от по-силен
Бог започваме борбата
За истината в поезията

Рая на свещения гняв
Поезията тукашна форма
На нетукашен крясък политическа
Теология на павел в Рая вече
Не вярваме НЕ богословстваме
Крещим съзерцаваме

Беатриче говори като млада
Асистентка по антична литература
Теорията е страстта на омешването
В празнична процесия присъствам
На зрелище виждам теорията като
Пътуване до светилище до религиозно
Събитие изпратен специално
Да видя, за да разкажа

Космология на Рая
Бог математическа точка
На началото субстанциална
Светлина отрицателна любовна
Поема освобождаващо място
За обичаното

Поезия на втренчването
В нещата небето сокол на който
Свалят качулката кърмаче
Протягащо ръка

Към гърдата

Любов

В Рая на справедливостта

Гатанка

Политическото

В Розата на Рая

Що е

Нов живот

Все още не съдържа

Политически мотиви любов

И космология (без икономиката

Няма как баща ѝ е лихвар и брокер

На недвижими имоти) без политика но

После идва изгнанието

Misera Italia

Първият политически трактат

Въведение към Ад България има

Нужда от спасение политическо

Чистилице за алегии на трите

Звяра на алчността

И все пак Рай е

Надеждата за завръщане

У дома

Първородство на етиката

Пред метафизиката и космологията

Емпиреумът кожух на мотор или
Любов е в крайна сметка
Кой ще ми каже

Възхождането към Рая просто
Така дойдох от софия кучката
При справедливи хора

Поету поетово
Апаратчику апаратово

Чистилице за алегии
На зверове на алчността
Буквалността е
Розата на Рая

Аватар на теологията
В ексцесна любовна поема
Профанация на езика на откровението
Език на аналната пенетрация
Наречена мирен преход арабска
Натурфилософия медицина мистика
Дъщеря на кредитен милионер
Брокер на сриващо се ново
Строителство облечена
В пурпурна сангрия

Разбира от космология
Лунни петна първодвигател
Възникването на време
Пространството

На шест тя е в разцвета на красотата
която се разкрива на люлката
разлиства се когато се люлеем прави
и всеки пада върху другия
лице с лице както е писано
заедно с небето и земята едновременно
по корем и гръб

Тя споменава снизходително
в Чистилището за едно малко момиче

Тя не умира през деветдесетте

Педагогически настървена
С математическата точка на големия
Взрив в очите ѝ поезията е бого
Словие което трябва да
Отрича че е теология

Свобода която е опрощаване на дългове
Космическо обновяване потрошаване
На глинени таблички
На дълга и греха

Изтриване на клеймата
На господарите от лицето
Кое то обичаш

.....

Пред заложната къща
На пътен възел със стара гарица
Избавлението опрощаването е
Откупуване на залог дъщери
И синове слуги в чужд дом
Или продадени в чужбина
Семейство цигани както
И ние сами прощаваме
На всеки наш длъжник
Но не на теб

За да платим цената за булката
На брат ни да заколим воден бивол
На гроба на баща ни
Задлъжняхме

Ти знаеше че
Основата на трансатлантическата
Търговия с роби е задлъжняването
Дълговото робство въпреки че добре
Знаеше ти използва расизма като средство
На литературната борба както и ние сами
Прощаваме на всеки наш длъжник
Но не на теб

Ти знаеше че
Търговията с роби е геноцид
Съизмерим с разрушаването на цивилизациите
На новия свят или холокоста извършен от мафии
Познати ти от мирния преход първо развихрили
Криминално насилие върху още девствен пазар

Където всичко е за продан цената на живота
Рязко пада после идва генерала възстановява
Пред камерите реда оставяйки непокътнати
Най-апетитните хапки на изходния хаос
Моралът става въпрос на плащане
На дългове и данъци азът е
Чиста игра

А ти си артист

Ти знаеше че
Понятието за абсолютна частна собственост
Dominium на римското право произхожда
От робството където робът е човек
Който също е вещ нанесената му
Щета има същия легален статус
Като нараняването на домашно
Животно аграрен аргумент
При липса на аргументи
Използва селския си аз

Знаейки

Ти си представи живота
Като серия от комерсиални транзакции
И започна да виждаш връзката си
С космоса под формата на дълг
Който артистът не плаща

Няма да ти простим

Залагайки на бой с петли
Организиран от местния раджа
Задлъжняхме и бяхме
Продадени в ява

В мирния преход
Да си обект на анална пенетрация е
Престъпление ако си роден свободен
Необходимост ако си роб морално задължение
На освобождения при гладкото преминаване
От социализъм към капитализъм

Няма да ти простим

Поезията е хазарт
Със залог свободата ни
Ти склучи сделка
С организаторите
На играта

Майчините еринии
Събираци вземания
Дължими в кръв
Без остатък

Така ти стигна до твърдението
Че кредиторът се принася в жертва
На длъжника от любов към него и
Нарече това християндемократия
Задължителна за всеки стипендиант
На фондацията че уличаващият

В лъжа е лъжец че уличаването
В лъжа е грях че schuld означава
Едновременно дълг и вина

Неразплатил се длъжник
Прераждащ се като роб или
Вол кредитен милионер чиято
Главница се изплаща от поколения както и ние
Прощаваме на всеки наш длъжник
Но не на теб

Свободата е избавление
От дълговото робство в спарената
Влага на междуречието огнената пещ
На родния край заличаване на ипотека
Празничното потрошаване
На глинениите таблички
На мирния преход

Поетът е етически субект
Субектът е религиозна фантазия
Продължаваме напред.

Кланица в покрайнините

вихрушка гарги черни

парцали сняг завихрени

над кланицата в бяло

зелено червено

Пишецията се чувства предаден от приятел

Това, което детето чувства, когато майката излиза от къщи с непознатия мъж.

Това, което дърводелецът чувства, когато усети виенето на свят, знак за приближаването старостта.

Това, което художникът чувства, когато моделът повече не се връща, а картината незавършена.

Това, което физикът чувства, когато открива грешката в самото начало на серия от експерименти.

Това, което летецът чувства, когато над хребетите керосинът свършва.

Това, което самолетът – ако чувстваше – чувства, когато летецът управлява в нетрезво състояние.

Непроизволна рима

Мислех я за хедонистка

Подцених я.

Болница край реката

I

Пролетна разходка на кейовете
Срещу окръжна болница избуяващо
Запустение на отпадъци и зеленина цигански
Дилъри на кръв рушаща се топлоцентрала с фасада
На евангелистка църква лайновоз на път с предимство
Сложна регулация на подстъпи към подземен гараж
Скоропостижно избелели китайски жълти плочки
Павираци задница на мол долина
На смъртната сянка

II

Фигурки на плаващия кран
Работници пред кръводарителския център
Дилъри на противопожарната стълба на раковото
Отделение санитарни над гофрираната ламарина
На покривите гълъби под плочата на балкона
Лястовички над водната шир на реката
Отразени отлитащи сенки

III

Огънче припалено пред раково отделение
Плаващ кран виснал над водите скръбни пролетни
Голи дървета покрай брега баржа осветена
От прожектор на кърмата оранжеви лампи
По крайбрежната алея бавен влекач отразен
В стоманеносивата вода просветена перспектива

На булевард саркофага на мол опрял бетонно чело
Във вечността на струенето на реката

**Маяковски медитира след смъртта си за инфинитезималните шансове
за спасение на клеветниците и техните жертви**

Неведоми са пътищата господни
Много сигурни на клюкарките
И техните жертви много несигурни
На спасението момче с добра биография
Партийна кариера като по учебник
Личен секретар на троцки на ти
Със сталин секретар на съюза
На писателите негов е
Подписа на проклетата
Предсмъртна членска карта
След смъртта ми шеф в гулаг
Малко преди това ходих при него
Да си уреждам нова квартира
Нямах големи очаквания
Но той ме спаси от клюката
Че съм болен от сифилис пусната
Още навремето и претоплена
След самоубийството известно е
Къде е мястото в ада на тези
Фалшификатори на съдби и думи
Кръг осми ров десети в самия край
Момче с добра биография
Наредило в последния момент
В нощта преди кремацията
Да ми направят аутопсия
На приятелите не им хрумна

Нито на друзята чекисти
На никого не съм бил
Толкова благодарен
Дори в първата държава
На работниците и селяните
Неведоми са пътищата господни
Момче с добра биография
А ме спаси от клюка.

Съответствия

Свещената черна книга на любовта

По-позната като 120 дни на содом написана

В бастилията изгубена при щурма ѝ

Начало на великата френска буржоазна революция

Намерена през бел епок от немски венеролог

Каталогизира и описва цифром и словом

Шестстотин нейни разновидности подредени йерархично

В божествена комедия

В кулминационните форми

Розата на рая и ануса на ада

Малката смърт и голямата

Съвпадат.

Музей на поета авангардист

Учителю в непрогледната нощ на музеите

Окото ти самотно сияе върху велурена възглавничка

Некропол с липсващи тленни останки урна с липсващ

Праха след всесъжението на всички езически капища всички

Египетски пеци всички полицейски районни управления всички

Селскодремнобуржоазни храмове всички тракийски могили

На националсоциалистическия орфизъм учителю в непрогледната нощ

Окото ти самотно сияе върху велурената възглавничка на дисплеите

Авангардът е мисия сред езичниците.

Стенописът изобразяваше Девата от Гуадалупе сред пищен пейзаж, в който имаше реки, гори, златни и сребърни мини, петролни кули, огромни полета с царевица и жито, необятни ливади, където пасеше добитък. Девата бе разперила ръце сякаш даром поднасяше цялото това богатство. В лицето ѝ обаче имаше някакво несъответствие. Едното око на Девата беше отворено, а другото – затворено.

RB

Самопризнания на Д. И. Ювачов, арестуван като лидер на антидемократична нелегална групировка в областта на детската литература

Аз съм идеологът

На антидемократична група литератори

Основно работили в областта

На детската литература

Автор съм на авангардни

По същността си контрареволуционни

Стихотворения изявявал съм се

В антидемократични литературни салони

Съзнателно привнасях

В областта на детската литература

Политически враждебни на съвременността

Идеи вредях на делото на демократичното възпитание

На подрастващите поколения

Авангардната ми детска поезия

Недвусмислено противопоставена

На материалистическите установки на демократичната

Художествена литература изцяло се базира

На една мистично-идеалистична философия

Която в съвременните условия

По същността си е контрареволуционна

Признавам, че оглавявайки

Гореупоменатата групировка

Детски писатели целенасочено творях
Антидемократичното си дело

Подменях темата
За пионерското движение
С игрословици и броилки
Действащи разложително
Върху детското въображение
Приспивах класовото му съзнание

Книжките ми за деца
Могат да бъдат разделени
На антидемократични и халтурни
Бях едновременно саботьор
И приспособенец

Успях нито веднъж
Да не употребя думата пионер
Пиших за пионерското движение
Като за сборище на белогвардейски
Бойскаути

Резюмирайки показанията си
Признавам, че дейността на групировката
Детски писатели, която оглавявах, носеше
Антидемократичен характер и нанесе
Значителни вреди на делото
На демократичното възпитание
На подрастващите поколения.

Поезията е снайперистки двубой

Поезията е снайперистки двубой

Зад полярния кръг

Издебването е безкрайно

Бялата смърт е първа другарка

В решителния миг

Не си чувстваш пръста

Върху спусъка

Нека умрем от куршумите си

Не от сладкото унасяне

Нека куршума в главата

Ни събуди

За нов живот.

Работници III

(Нелегална мина)

¿Qué se hizo aquel trobar...?*

Jorge Manrique

Какво е останало от дългогодишната изкопна работа шахтови
Кули гробните могили на куповете пляка ръждиви електро
Стълбове с призрачни жици свързващи призрачни обекти металното
Шумолене на сухите папури стърчащата от снега четина
На мъртвец Паметникът на миньора той копае под заснежената
Пепел от бившите рудници събирач на отпадъци от бивш живот
В прокопана дупка към старите руднични забои блясъка на кюмюрите
За собственото кюмбе за продаване на черно незаконен миньор

В нелегална дупка към отдавна затворени подземни галерии.

---

* „Какво стана с онова правене на поезия...?“ (исп., прев. м., vs.).

Тези, които могат да си тръгнат, трябва да си тръгнат.
Те не бива да бъдат молени да останат.
Трябва да останат само тези, които не могат да си тръгнат.

Как да задържиш този
Който може да си тръгне?
Намиращите се в беда
Не могат да задържат никого.

Но и в добри времена
Не бива да задържаш никой, който може да си тръгне.
Защото може да дойдат лоши времена.

С нас в борбата ще тръгнат само
Застрашените като нас
Каква ни е ползата, ако на другите
Им харесват лицата ни?

Нека им кажем: днес
Улицата, която отвежда от нас, е още отворена
Обръчът около нас още не е затворен.
Всеки може да напусне, който има убежище другаде
Който има приятел сред враговете
Този може още да си тръгне.

За да останем накрая сами, само хора
Който не могат да си тръгнат.

BB

Силогизъм II

Не знам с какво съм заслужил

Да ме обичаш.

Ти го правиш.

Значи е незаслужено.

Хармс пише сценария на самоубийството на Маяковски

Много обичам маяковски
Мой любим поет като тийнейджър
Аз написах сценария
На самоубийството му:

Веднъж маяковски играл
На руска рулетка и се самоубил
Актриса от мхат изскочила от стаята
И закрепяла помощ!
Електромонтьорът кривцов
Извикал бърза помощ
Домашната прислужница скобелева
Се превърнала в скобина
И казала ето тази гражданка
Влезе в стаята с него
Бабата на скобина се пропила
И тръгнала да скитори
А кривцов нарисувал актрисата от мхат
С камшик в ръка
И полудял а актрисата от мхат казала
Той там се застреля аз отивам на репетиция

Хубави хора
А не могат здраво да стъпят
С двата крака на земята.

момчето от охраната
на игралната зала

момичето от салона
за лазерна епилация

Смъртта на Владимир Владимирович

Последна фабрика на радостта горелките на крематориума
Да не оставиш нищо на тъгата на сантименталността на червеите
Първи манифест на съветските анархисти декларативна резолюция
На креаториума на русийските и московски анархисти-биокосмисти
Публикуван в официоза известия от 4 януари 1922 г. незабавно тук и сега
За същностни и реални права на човека ние смятаме преди всичко неговото
Право на съществуване (безсмъртие, възкресяване, подмладяване) и правото на
Свободно придвижване в космическото пространство не мнимите провъзгласени
В декларацията на буржоазната революция от 1789-та безсмъртието е едновременно целта
И първа предпоставка на бъдещото комунистическо общество тъй като истинска социална
Солидарност е възможна единствено между безсмъртни смъртта разделя хората частната
Собственост не може да бъде премахната докато всеки човек притежава свое частно време
И собствен частен негов край ерго колективизация не само на пространството но и на
Времето освобождаване на живите и мъртвите от затвора на природата неограничен живот
И неограничена свобода на придвижване за всички живи и мъртви космически бунт
Безсмъртие на протоплазмата на едноклетъчните живи същества бактерии протозои някои
Водорасли възпроизвеждащи се чрез неограничено деление без да оставят труп след себе
Си инжектиране на подмладяваща урина от бременни безсмъртието на туморните
Клетки мирови некропол във вечно смръзналите почви на тундрата където мъртвите
Непокътнати да дочакат възкресението си без класовото разделение на криониката
Възкресение на телата нашето тяло трябва да бъде наше дело метализирано
Революционно дължимо ни от държавата социално-икономическо право
Властта да не оставя отделния човек да умира като частно лице
Да не оставя мъртвите да лежат мирно в гробовете примиряване на
Анархизма с тоталната власт в името на държавно гарантираното безсмъртие
Непосредствено след смъртта на владимир илич ние призоваваме
Към ускоряване на работата по преодоляване на смъртта, защото всички

Трудещи се и подтиснати по света никога няма да се примирят с факта
На смъртта на илич революцията не е достатъчно революционна ако
Не включва бунт срещу смъртта преодоляване на вкоренения предразсъдък
За необратимостта на времето борба срещу втория закон на термодинамиката
С помощта на журналистическа карта пререждаш десет пъти безкрайната вкочанена
Опашка за да видиш десет пъти трупа на владимир илич боготворейки
Живота се чувстваш като камък изваден от потока от компетентните органи
Пътят от радикалния анархизъм към приемането на съветската власт
Над живота и смъртта другарят сталин подкрепя основаването на първия по рода си
Институт по кръвопреливане с цел подмладяване с перспектива вечен живот
Богданов докладва за случай на взаимно преливане размяна на кръв между
Застаряващ литератор и млад студент със забележим ефект и при двамата
Преди да натиснеш спусъка пристига куриер от госиздат с том на большая
Советская энциклопедия том трети: антропотехниката е приложен клон
На зоологията който си поставя за задача подобряването на физическите
И духовни качества на човека със същите методи които прилага зоо-
Техниката за подобрения или създаване на нови породи домашни
Животни предвидимото съвпадение на историята и астрономията
И също: Бунтът на маяковски, анархистичен и индивидуалистичен, е
По същността си дребнобуржоазен, несъвместим с пролетарския мироглед
След като ти правят снимка с отворената беззъба уста лявата ръка на слабините
И подаващия се хастар на джоб идва ред на директора и специалистите
От института за мозъка основан за приютяване и изследване на същия
На владимир илич т.е. на материалистическите основания на гениалността
Анатомичен препарат състоящ се от трийсетхилядидеветстотинпетдесетитри
Среза с тристаишейсет грама по-лек от твоя за пантеона колекция
На велики мозъци включващ също така луначарски богданов и циолковски
Щото комунистическото общество на безсмъртните ще бъде също интерстеларно
Целта на ракетната програма на константин едуардович е преселението
На възкресените предци [отците] на други планети звезди светове
Патрификация на небето превръщането на небесните тела в обиталища

На сонмове възкресени отци евгени евтушенко в ролята на константин
Едуардович в игрален филм лъчисто човечество създаване на висша раса
От космонавти търси се достоен съпруг на валентина терешкова и
Мъртвия гагарин щастливият нов човек бива безболезнено
Умъртвяван на трийсетипет почти като теб преди да остарееш с
Еуфоризираща отрова наречена нирвана атомите остават вечно млади
И щастливи според гения от калуга родно място на съветското
Ракетостроене и руската теософия разговор на шкловски с циолковски
През трийсетте: непрестанно събеседвам с ангели споделил к. едуардович
С теоретика на литературата като похват и направа компетентните
Органи превантивно докладват че група пролетарски поети планирали
След смъртта ти колективно самоубийство на ред е булгаков съобщават
На йосиф висарионович който незамедлително вдига слушалката и
Успокоява другаря писател, че всичко ще се оправи яacobсон вижда връзка
Между революцията и Смъртта чк инфилтрира окултни общества
Две чекистки експедиции до тибет в търсене на шамбала тъмна е
Вселената другари много тъмна прекъсване на работата върху Рай за
Написването на монархия като едно време с репичка в бутониерата лежиш
В цял ръст с обувки J.M. Weston от boulevard malesherbes любимия ти чифт
С металните пластини на токове и носове ще издържат вовеки казваш вечно
Тракали навремето по пето авеню и бродуей със стихотворна стъпка размер
Четиресет и шести железни носове подали над ръба на зеенето на ковчега
Те не оставят нищо на тъгата на сантименталността на червеите неръкотворен
Паметник въздигнат сред горелките, сред пепелта по-траен от метала.

Хладнокръвно

Банален чат

На най-баналния език

Английски диалог между клиент

И служителка в колцентър

Някакъв фейк мистър смит

Мъжки торс

Без глава надървен

Искам да видя пътката ти

Или нещо в тоя дух

Какво стана с превода

Прати ми сметката си

Искам да свърша

Покажи ми пътката си

С моя бойфренд съм

Отиди в банята

Или да направим тройка

Той не е такъв човек

Какво става с превода.

Еклесиаст

Насред кланица под откритото небе на африка
В съпровод на слепи музиканти възпяващи касапите
Като лъвове царе на саваната той седи върху трон
От стари гуми използвани за пърлене на заклания добитък и
Неуморно призовава към прослава на бога като всеки друг
Уличен проповедник Касапите произнасят името господне
При всяко теглене на ножа Носачите облечени в бичи ребра
Като в богослужебни одежди прекосяват добре омесената
От хиляди крака каша от кръв кал слуз от вътрешности
До багажниците на колите капакът се затръшва царски двери
На олтара с тайната вечеря в края на пътя на всяка плът.

Бремето на полови излишества

Тежко тегне над главата ми

Но сега настана времето

Да сменя тематика

Новата ми тематика

Сте Вие и математиката.

НО

Аз съм момчето

Нощна смяна в мақдоналдс

Аз съм пенсионера

Охрана на комплекс от затворен тип

Аз съм богатата циганка

На касата в била привечер

Аз съм бакшиша на такси менте

Гласящ се за силна нощ

Аз съм мутрата

От заложната къща до гарата

Аз съм момичето

От localgirlsmatches

Посрещашо на линия

Аз съм солта на земята

Самодоволни прасета

Нова година е.

Кронщат. Виктор Борисович се спасява по леда

аз долуподписаният лев давидович автор
на октомврийския преврат и перманентната революция
отправих ултиматум към разбунтувалите се моряци на кронщат
преди да почне топенето на ледовете на финския залив което би направило
крепостта непревземаема виктор борисович литератор социалист-революционер* се
спаси по леда аз бях убит в мексико от агент на енкаведе забил
в главата ми пикел ледокоп

байонетът ми счупен мириша на риба отказа
от принципа е продиктуван от самия принцип самодеятелността
самоопределението на работническата класа трябваше да бъде отложена
за по-добри времена които така и не настъпиха въоръженият победоносен пророк
на революцията отрича собственото си пророчество на кръстовището
добре познато на макиавели взимането на мерки когато хората
вече не вярват да може да бъдат накарани да вярват със сила
сега щикът ми е счупен мириша на риба правя поезия
правя история с пикел в кронщатския лед

декларирам че аз бях този който пръв систематично приложи
дълго преди работникът на германския другар по оръжие ернст юнгер
една подвижна армия от милитаристки метафори метонимии антропоморфизми
към труда нарком на войната поел в рамките на идеала на военния комунизъм
функциите на нарком на труда в името на духа на работника във войника
духа на войника в работника тези потенциални дезертъори чието
място е в дисципа трудовите лагери милитаризацията на труда

---

* „Член открито враждебной марксизму кулацкой контрреволюционной партии, образовавшейся в 1902 г. в России из остатков народнических групп и борющейся против Октябрьской социалистической революции вместе с иностранными интервентами.“ – *Толковый словарь Ушакова, 1935-1940* (б. а.).

първият реализиран комунистически идеал сталин главен
комисар на украинската трудова армия жалък плагиатор
тривиализирал по-късно идеята ми мащабно
банално радикално зло в една отделно
взета страна в безкраен преход

нека кажа и аз лев давидович след края на ссср ме смесват с вас но няма
да се подписвам като литератор всичко написано от мен без друго носи воден
знак една от причините да избягвам да пиша анонимни писма твърдя в прав текст
че през февруари на паметната ни година изкарах ротата бронирани машини на улиците
на въстаналия петроград последната телеграма на николай II обкръжени от шкловски
т.е. дойдоха броневиките прекъсваме връзка ала аз също изобретих пръв
сипването на захар в бензина на всеки добре функциониращ механизъм
езика държавата революцията самотен човек върви по леда направо
в мъглата мъглата се вдига вижда целта вижда следите си на леден
блок в дрейф лента на мъобиус килватера така преминах
по изтъняващия мартенски лед на финския залив

мащабно банално радикално зло в една отделно
взета страна в безкраен преход от социализъм към капитализъм
слушай сюда в превод глей са в безпредела всичко си тече легално
освен първия милион на първоначалното натрупване на капитала после идва
диктатурата на закона контролен изстрел в тила дами идва течност от финландия
НЕ знам как функционира кредитната карта изпълнен с комсомолски плам да уча
блаупункт стерео подарък от пичовете от фракция червена армия без едно кво ви
дължа ухилен снимка пред кадеве шопинг излет в западен берлин отскачане
до финландия за лафче без бръмбари нефт срещу херинга от исландия дете
НЕ пристига първото ченч бюро в питер на ръка разстояние в смолни
киришинефтехимекспорт депутат от ненецкия автономен окръг
радиоактивно отравяне погребение със салют до морячетата
от курск хозрасчет комсомолско езеро ленинградска област

дачный потребителски кооператив указ 56 техснабекспорт
прокурора получава документ на финландски

глей са необясним обратен завой death from above
by mercedes балтийски ескорт фестивал бели нощи
сургутнефтегаз западни пенсионни фондове газообразно
росгосстрах трудоваци строят дачи в испания разрешите
доложить чувствам се като руска проститутка в цариград
виждам със собствените си очи пресъобщение за ареста си
с утрешна дата мъртвец осъден in absentia за укриване на данъци
национализиация на риска приватизация на печалбите милениумно
възстановяване на царските ордени седемнайсе мига от пролетта
ротееармеефракцион киришинефтехимекспорт роснефт газпром
балтийски ескорт мащабно банално радикално зло в една
отделно взета страна безпредела на прехода
финския залив гледка от първа линия

продължава лев давидович ето
за мен удари часа на кронщат бунта
на моряците от червения балтийски флот предвождан
от анархисти аз бях този който нареди безусловната капитулация
на бунтовниците пред лицето на грозящото начало на топенето на ледовете
с което се оправдавам приемайки парада на победителите наистина изчаках
до последния момент докато трае шурмът се приема почти без дебати новата
икономическа политика началото на безкрайния мирен преход
от социализъм към капитализъм изправен пред форсмажора
на мартенското топене на ледовете във виелица и огън
шурмувам другарите си по перманентна революция
с право се стоварва връз темето ми ледокопа

продължава виктор борисович

рибата тръгва да мята хайвер нагоре по реката
чиста форма въоръжено въстание плисък на пяна
бог загребва пясък от морското дъно късаме жиците
на телефоните от една точка насетне падат на правата няколко
перпендикуляра велик е бога на бягащите пиша но брега не се отдалечава
зад гърба ми телеграфни стълбове отрязани за огрев когато съдите
революцията не забравяйте да правите биография не история
всеки войник носи в раницата си своето поражение самотен
човек върви по леда в мъглата направо мъглата се вдига
вижда целта вижда следите си на леден блок в дрейф
лента на мьобиус килватера така преминах
по изтъняващия лед на финския залив.

Колелото следва копитото
на впрегатното животно
слуз от охлюв
или блик на диамант
въпреки усилията
по-силни са мравките.

Дама пика

По Александър С. Пушкин

Мото:

Отворих книгата

Миришеше на детство

Но не на старост странно

I

Седнахме да вечеряме

В пет сутринта всички насядаха безразборно

Без да спазват установения ред разбудените готвачки

Спретнаха бъркани яйца блюда със студени пастети

Лучена супа и омлети

Лучената супа се сервира

В края на сватбената нощ в меланхолия

На ларс фон триер спомняш си нали

За лека нощ си

Удряме по една плесница

Ти лягаш да спиш в гостната аз в спалнята

На бившето съпружеско легло

С детето

Поезията е хазарт

Осемдесет и седем годишна старица

Била някога la Vénus moscovite

И чиста кабастика

Горчив е хляба чужд
Би казал данте в рай и страшно
Тежки са стъпалата
На влизане в чужд дом
Но време е за сън
Вече е шест без петнайсет

II

Старицата стоеше пред огледалото
Закачено на стената в кухнята беше намокрила
Гребена на мивката и бавно се решеше
Не го видя в огледалото
Потопена в студения егоизъм
Като всички стари хора уродлива
И необходима украса на дома си

Притулено лицето
Зад боброва яка очите черни
Изпод шапката наричани по навик топли
От любовниците му тя не го почувства
Как се приближава
След седмица
Вдигайки глава от телефона
Момичето му се усмихна

III

Тя седна пред писмената масичка
Взе перо хартия и се замисли няколко пъти
Започваше писмото и го късаше
Ту ѝ се струваше прекалено снизходително
Ту прекалено жестоко

А неговото с обяснение в любов
Беше преведено дума по дума
От парфюма на зюскинд

Мокър сняг падаше на парцали
Уличните фенери мъждиво светеха
Лакеите извлякоха под мишници
Тъй рече далчев
Прегърбената старица загърната
В самурена шуба косите на момичето
Бяха окичени със свежи цветя
Каретата тежко потегли
По рохкия сняг

И сега се оказва така
Почти както при далчев портиера го нямаше
В последния момент си даде сметка
Че краткия член не е грешка

Апартаментата на старицата
Приличаше на склад с печални остатъци
От едновременна печална симетрия
Стенният часовник в гостната
Удари дванайсет един след друг
По всички стаи подеха
Невидими часовници

Събличаха старицата пред огледалото
Свалиха първо напудрената перука
Под нея се откри остригана до кожа
Сива четина жълтата брокатена рокля

Общата със сребро падна в подутите ѝ крака
Отново бе свидетел на отвратителното тайнство
На тоалета ѝ

Наведе се над ухото ѝ
И отново повтори молбата си
Старицата мълчеше не беше ясно
Дали не чува или от упорство

Той застана на колене
И започна да говори за любов
Беше готов да вземе
Греха ѝ върху душата си
Старицата и дума не отронваше
Закима с глава и вдигна ръка
Все едно засланыше лицето си
От удар с кухненски нож
Старата вещица

IV

Oubli ou regret?
Забвение или съжаление
Това не беше любов каза си момичето
И взе парите
Беше си снимало пътката
И я прати по месинджър
На господин смит
Винаги забвение
Никога съжаление
С безпокойство

Предвиждайки парични искания
Момичето изведнъж позна почерка му
Ти си чудовище
Каза накрая тя

Настъпваше утрото
Бледа светлина озари стаята ѝ
Путката ѝ беше студена ръка
Несподелила ръкостискането
Той я целуна по наведената глава
И излезе

Вече не беше преведено от немски
А от чист руски

Старицата бе успяла междуременно
Да изпълзи на четири крака от стаята
И седеше на пода в антрето облежната на стената
Окаменяла безмилостна изкуствена
Светлина я заливаше

V
Присъни ми се
Татко да чете сведенборг
Ангелът на смъртта я облада бодърстваща
В благи помисли
И очакване на полунощния жених
Каза той

С голям (земен) поклон според обяснението
На светите отци с покланянето с лице

До земята се изобразява нашето грехопадение
И няколко минути лежиш на ледения под
Осеян със смърчови иглички

Мъртвата го погледнала присмехулно
Присвивайки едното око
Кво толкова
Обичайните неща
В мрежата

Прибираше се и се разплуваше на леглото
Без да се съблича заспиваше по гръб
С отворена уста събуждаше се в три без петнайсет
От трамбоването на проходилката
Вратата се отваряше старицата проверяваше
Дали е в стаята понякога палеше лампата
Понякога дълго се взираше в тъмнината

Тройка седмица туз
Всеки двайсеичетири часа
Прощавам ти смъртта си
Каза тя при условие
Че се ожениш за момичето
Със студената пуйка

Нормално е
Да вземеш смъртта
За престаряла сурогатна майка

С тези думи тихо се обръщаше
И се чуваше отдалечаващо се

Трамбоване на проходилка
Той ставаше и записваше
Своето видение

Тройка седмица туз
Студена пуйка

VI

Тройка седмица туз
Не му излизаше от главата
И мърдаше устните му

Тройката разцъфваше
Като магнолия грандифлора
Седмицата я осеняваше
Като готическа порта
Тузът излизаше като замразена пуйка
От огромен фризер

Поезията е хазарт
Осемдесет и седем годишна старица
Някога била la Vénus moscovite
Чиста кабалистика

Пак вместо туз
Винаги пиковата дама
Намига и се усмихва
Старата вещица

Заключение:

Забивам нос

В черния форзац
Първо в началото
После в края на книгата

Мъча се да си припомня
Упойващата миризма
На августовско детско четене

Банката никога не губи
Разпечатва нова колода меша
И цепи

Играта продължава
В лудницата
На виртуалния капитализъм
Тройка седмица туз
Тройка седмица дама
За да има ред
В играта и сметките

Миришеше на детство
Не на старост странно

Към перманентната революция

Как да не се продадеш

Щом не вярваш в безсмъртието

Как да се продадеш

Щом вярваш

Всеки път отново
Щом прекосявам градовете им
В търсене на прехрана, ми се казва:
Покажи какво има в теб
Сложи го на масата!
Достави стоката!

Кажни нещо, което да ни въодушеви!
Разкажи ни за нашето величие!
Отгатни тайните ни желаниа!
Покажи ни изхода
Бъди полезен
Достави стоката!

Застани до нас, за да
Ни надвишаваш!

Покажи се като един от нас, ние
Ще те наречем най-добрия
Можем да платим, разполагаме със средства
Никой освен нас не може
Достави стоката!

Господствай като ни обслужваш!
Бъди дълготраен като ни осигуряваш трайност!
Играй играта ни, ние разпределяме плячката!

Достави стоката! Бъди честен с нас!

Достави стоката!

Щом видя гниещите им лица

Гладът ми минава.

ВВ

Сънувам, че се разхождаме с Венци Арнаудов наврѣх Цветница и сме ирационално щастливи. Венци е в рисковата група, разказва ми в детайли с обичайния си мек и решителен глас за погребенията в масови гробове на остров Харт. Днес се решава съдбата на българската Революция, казва, докато методично пали пура, днес, Влади, или роби завинаги, роби на внуците на нашите потисници.

Любовта е по-студена от смъртта

По Райнер Вернер Фасбиндер

Интригата е елементарна
Женен педал търси да отклони
От самия себе си
Собствените си подозрения
Че е педал

Набелязва си кой да е педал
На негово място
Пише анонимни писма
Пуска слухове
Че друг е женен педал

Елементарно
Пушкин е убит в дуел.

Смъртта е кола с двама или трима далечни приятели. Лица които не мога да забравя: синкави, студени, само на крачка от здрача. Смъртта е кола в движение по булевардите на Мексико Сити търсеца напразно къщата ти: следа от въглен, опашка от въглен, пръсти от въглен, потъващи в тъмнината. Смъртта са устните на Р. Б. и Л. Х. на задната седалка на маршрутка: вече знам че от тези булеварди няма измъкване. Оставям ти го като залог: краят на детството ми.

RB

Троцки потегля за Мексико на празен норвежки танкер, 19 декември 1937

Сънувах танкера да гние в неподвижните води
На неделния следобед навлязъл дълбоко в реката
Някъде тук големия ръждив кораб запречил с нос
Пътния възел с туловището си жп гарата кърмата му
Опираше в панелните блокове на започващия отгътък
Коловозите някогашен работнически квартал тласка
Водите на морето гордия и луд океан империята
На съдбата lux perpetua коничната сянка

(Троцки потегля за Мексико на празен норвежки танкер)

Възпламенява близкия тропик разгорещява ледената
Голяма мечка причинява приливите и отливите вдъхновява
Води небесните знаци отваря годината с мощния удар на своя рог
Продухва топли целува изцежда прави на вино увеличава
Хуморите опложда рибите в различни мигове вечност
Безкрайния коноид цели народи изпадат от времето
И паметта вади всеки в гробището от мълчание
Дъвче пепел като хляб пълни стридите.

В къпинака

Никой на пътеката и нищо, нищо освен къпини
Къпини от двете страни, нищо, че отдясно може би са повече
Къпинена алея, извиваща се надолу, и морето
Някъде в края ѝ се надига. Къпини
Едри колкото върха на палеца ми, безмълвни очи
Абаносови в живия плет, налети
Със синьо-червени сокове, разточително стичащи се по моите пръсти.
Не съм и помисляла, че сме такива кръвни сестри. Те сигурно ме обичат –
Как само се притискат, сплесквайки бузите си.

Отгоре враните, черен, какофоничен рояк –
Късчета изгоряла хартия, кръжащи в избеляло небе.
Те кряскат в един-единствен, несекващо протестиращ глас.
Все едно няма и никога няма да има море.
Избуялите зелени ливади горят, светещи сякаш отвътре.
Стигам до храст, облепен от мухи – те са плодовете му
Синьо-зелените коремчета, витражните крилца върху екран от театър на сенките.
В шемета на меденото къпинено пиршество те вярват в съществуването на рай.
Още една извивка на пътеката – и това е краят на къпинака.

Сега остава да се появи единствено морето.
Между две възвишения порив на вятър ме връхлита като във фуния
Зашлепява ме с призрачното си пране право в лицето.
Тези хълмове са прекалено нежни и зелени, за да са вкусвали някога сол.
Минавам между тях по козята пътека. Последната извивка ме отвежда
На северната им страна – рижа скала
Гледаща към нищото, нищо освен огромно пространство

Бяла, оловна светлина и звънтящо ектение сякаш коват
Млатейки безспир по неподатлив метал.

SP

Всъщност Евридика

Всъщност евридика

Слезе в подземното царство

За да е с орфей

Той седеше при мъртвите

Защото там е мястото на поезията

Но тя беше смела и упорита жена

И насила го измъкна

На белия свят той обаче като повечето

Поети взе че се изпедераста

Тя отвърна лице от него

Това митът описва като обръщане

Главата назад

Но тя спаси мизерния педал

От дома на мъртвите.

Посещение при възстановяващ се

Побългарено по Роберто Боланьо

1989-та е и Революцията е претърпяла поражение

но ние все още не го знаем.

На 22, 23 сме.

Венци и аз вървим по улица в бяло и черно.

В края на улицата, в кооперация изскочила от филм от 60-те е
домът на родителите на Теди Радев.

Годината е 1989-та и на Теди Радев са му бръкнали в мозъка.

Жив е, Революцията е претърпяла поражение, денят е хубав
въпреки тежките облаци напредващи бавно от север прекосявайки полето.

Теди ни посреща, излегнат на дивана.

Но преди това говорим с родителите му, хора вече на възраст
господин и госпожа Чухалови които съзерцават как гората
гори като факла кацнали на зелена клонка стърчаща в съня им.

И майка му ни гледа и не ни вижда или вижда в нас неща, за които не знаем.

1989-та е и макар всички врати да изглеждат отворени
всъщност, ако се вслушаме, щяхме да чуем как
една по една вратите се затръшват.

Вратите: метални части, подсилени стоманени плочи една по една се затварят
във филма на безкрая.

Но ние сме на 22 или 23 и безкраят не ни плаши.

На Теди Радев са му бръкнали в мозъка – два пъти! –
и един от аневризмите му се спукал наред Съня.

Приятелите казват, че е изгубил паметта си.

И тъй, Венци и аз си проправяме път сред мексикански филми от 60-те
и стигаме до изпосталелите му ръце почиващи върху коленете в жест на благо очакване.

1989-та е и е Мексико и приятелите казват, че Теди е забравил всичко, дори собствената си хомосексуалност.

И бащата на Теди казва, че всяко зло било за добро.

И навън вали из ведро:

във вътрешния двор на кооперацията дъждът се излива по стълби
и площадки

и протича по фасадите на Първа частна банка първи частен университет
които бдят в полупрозрачността над 1989-та.

И Теди почва да говори. Видимо е развълнуван.

Щастлив е, че сме дошли да го видим.

Гласът му като на птица: остър, друг глас
все едно са му направили нещо на гласните струни.

Косата му вече пораства, но още се различават белезите от трепанацията.

Добре съм, казва.

Понякога сънят е толкова монотонен.

Кьошета, непознати местности, но все в един и същ сън.

Естествено, че не е забравил, че е обратен (смеем се)

както не е забравил да диша.

Бях на косъм, казва след дълго обмисляне.

За миг ни се струва, че ще заплаче.

Но не е той, който плаче.

Нито е Венци, нито аз.

И все пак някой плаче докато нечувано бавно се свечерява.

И Теди казва: да се чупиш веднъж завинаги и говори за Вера която била с него в болницата
и за

други физиономии които ние с Венци не познаваме и които той също сега не разпознава.

Чупенето в черно и бяло на филмите от 60-те-70-те.

Стефан Данаилов и Георги Георгиев-Гец преоблечени като полицаи

Прекосяващи с моторите си безкрайния залез на Мексико.

И някой плаче, но не сме ние.

Ако се вслушаме, щяхме да чуем да се затръшват историята или съдбата.

Но ние само чуваме да хълца някой, който плаче

Някъде си.

И Венци започва да чете стихотворения.

Чете стихотворения на Теди, гласът на Венци тъй прекрасен докато навън дъждът се
излива

И Теди прошепва, че обича френските поети.

Поети, известни само на него, Венци и мен.

Момчета от невъобразимия по онова време град Париж с очи зачервени от самоубийство.

Колко му харесват!

Като на мен улиците на Мексико през 1982-а.

Бях на петнайсе и тъкмо бях пристигнал.

Бях емигрант на петнайсе, но първото което улиците на Мексико ми казват е
че там всички сме емигранти, емигранти на езика ни.

О прекрасните, не възвеличени никога по достойнство, страховитите
улици на Мексико увиснали над бездната
докато другите градове по света потъват
в еднообразие и безмълвие.

И момчетата, безстрашните хомосексуални момчета шампосани като светци
фосфоресциращи през всички тези години от 1989-та до 2017-та.

Като във времеви тунел, дупката отваряща се дето най-малко я очакваш
метафизическата дупка на юношите педалчета, които се изправят
– по-храбри от всички! – пред поезията и злощастieto.

Но е 1989-та и главата на Теди носи неизличимите следи от трепанация.

Това е годината предхождаща сбогуванията
напредваща като огромна дрогирана птица
по задъдените улици на махала
спряла във времето.

Като река от черна урина околоръстна на главната артерия на Мексико
река на шумоленето и плуването на черните плъхове от Западен парк
словесен поток течният пръстен на квартали изгубени във времето.

И макар че гласът на Венци и настоящият глас на Теди

писклив като на анимационен герой
изпълват с топлота злощастieto на състоянието ни
аз знам, че в образите които ни съзерцават с изпреварващо милосърдие
в прозирните икони на мексиканските страсти
сгушени ни очакват голямото предупреждение и голямата прошка
онова неназовимо, неразделна част от съня, който много години по-късно
ще наречем с всевъзможни имена, означаващи поражение.
Поражението на истинската поезия, която пишем с кръвта си.
И със семето и потта, казва Теди.
И със сълзи, казва Венци.
Макар че никой от трима ни не плаче.

Джоджен джоджен

о боже

джоджен.

За удавилото се момиче

1

Когато тя удави се и плуваше надолу
От малките реки в големите
Опалът на небето изглеждаше тъй чуден
Сякаш трябваше да умилюсти трупата.

2

Водораслите и речните треви обрастнаха я цяла
И тя започваше да натежава
Плуваха рибите хладно покрай крака ѝ
Животни и растения обременяваха последния ѝ път.

3

Небето беше вечер тъмно като дим
Звездите нощем със светлина уравнисяваха.
Но сутрин беше ясно, за да има
И за нея още залези и зазорявания.

4

Когато тялото ѝ се разложи във водата
Се случи тъй, че Бог (ужасно бавно) полека лека я забрави
Лицето първо, ръцете после, косата най-накрая.
Тогава стана мърша тя в реките с много друга мърша.

Един ден ще се срещнем

Аз съм предопределен
Да стана сериен убиец
Ти тъкмо се записваш
Да следваш криминалистика

Сънуваш повтарящ се сън
В който вървиш сред разчленени тела
Аз вече съм усетил
Че това е възможно

Виждам те склонена
Над обемисто досие на неизвестен извършител
Лицето ти се откроява в кръгчето светлина
На нощна лампа

Аз точно слагам нежно ръка
На тила на първата си жертва
Един ден ще се срещнем
И съдбите ни ще се свържат завинаги.

Натюрморт ordine geometrico

очила часовник

три презерватива

сутрешен триъгълник

Сладострастният дървесекач

Когато блеснаха трионите
И зазвънтяха звънко брадви –
Приятелките ми привели клоните
така започнаха да ми се нравят.

Приятелки, обсипвам ви с целувки,
Тъй хубаво е да ви пипам.
Тъй нежни сте! Тъй гъвки!
Коя е най-прекрасна питам!

Да плъзгам устни по крака ви е отмора,
приятно е да пипам вашите гърди...
О хора помогнете хора!
О Боже, Боже помогни!

1938

ДХ & НБ

Месията няма валиден акт за раждане и смърт

Незаконороден и възкръснал някъде

В далечните провинции на изток

Месията няма валиден акт за раждане и смърт

Идещ от самата граница ернесто гевара роден между

Пампасите и джунглата невъзкръснал в боливия

Месията няма валиден акт за раждане и смърт

В престъпна схема за аборти без издаване

На епикриза и касов бон.

Троцки в Истанбул

(По Хайнер Мюлер)

Новината за самоубийството

На владимир владимирович ме завари

В истанбул какво да кажа

Работата е ясна

Революцията е маска на смъртта

Смъртта е маска на революцията.

Мостът над София

На паметта на Мария Вирхов

Живота губи своя вкус
за вечеря люти чушки
на котлон с гол реотан
мъртвите разчистват терена
за живите но са по-големи.

Аз не сънувам
облегнат на леко открехнатото крило
на трикрил гардероб наблюдавам в полумрака
леглото пред себе си и се събуждам

Голото дете с отрязана опашка
говореше и каза
на поповата лъжичка

Градът е плоска карта
Разгръщам книжката
с надигащите се картинки
Мостът сива ивица
сложена на кръст с канала
Нямам време да отгърна
на следващата страница
Дъгата на моста под който тече
реката на живота ми.

Орфей открива за себе си новата социална поезия

Надушили кръв

Сенките се скупчват

Но къде е жертвеното животно

Аз не съм

Няма по-хубава поезия

От всекидневния труд.

Всички работят за нея

Сервитьорката бави сметката

Никой не спира на пешеходната пътека

Упорит просяк се лепва за теб

Жената от информацията е излязла за по цигара

Гишетото за билети е в почивка

Кондуктора на перона е мудар темерут

Ослепителна мацка ти иска огънче

Трудно се обяснява в такава ситуация че не пушиш

Полицая ти иска личната карта за проверка

Всички работят за нея

За да изпуснеш влака

Веднъж Езоп го посетили две ченгета

И фанали го за дупето

На тая басня смисъла е ясен:

„Я стига с тиа басни!“

1937

НО

Смъртта на братчеда

Братчед ти беше пътник знаеш си
Беше си отишъл още преди коледа но позволи
Да те откараме в скъпарския хоспис поотложихме дет се вика
След нова година ти пак си знаеше своето не били мили
Като ти сваляли памперса кво да ти кажа само майката е
Мила а и тя не е след определена възраст леля ми до последно
Или може би само смъртта е мила без ограничения не знам
Ти ще кажеш били сме те подвели имало кой да се грижи за теб
Добре върнахме те у дома в изходното положение нали това искаше
Деня беше бял като усмивка на дете отидохме на хълмчето
Дъщеря ми се спускаше с шейна господи толкова беше щастлива
Тогава извъня телефона въздуха помътня като в аквариум
На побеснели от глад риби когато господаря който ги храни
Сянката на господаря който ги храни се надвеси над тях
В асансьора някакъв непознат стар негър с бяла брада ме погледна
Мрачно от огледалото хванаха те за ръцете и краката като труп
За да те прехвърлят на одеяло на пода с което те изкараха
До носилката на стълбищната площадка дишах във врата на момчетата
От траурната агенция да са мили нали това искаше беше ми сърдит
Заради стихотворението което написах като те закарахме в хосписа
Поетите са кучки на смъртта братчед прости ми

бакърена фабрика.

по анди уорхол

обичам ел ей

обичам холивуд

красиво е

всички са от пластмаса

аз обичам пластмасата бих искал

да съм от пластмаса.

Възхвала на верността

Няма по-хубаво нещо от верността
Дори когато изневеряваш разчиташ
Човека с когото го правиш да ти бъде верен
Докато го правиш

Няма по-хубаво нещо от верността
Дори когато плащаш на курва очакваш
Всичко да е коректно имаш известно доверие
В сводника верен си на моментната транзакция

Няма по-хубаво нещо от верността
Дори когато те лъжат за пари и удоволствия
Знаеш че лъжещите те се надяват да не бъдат лъгани
От тези с които те лъжат и дори от теб докато те лъжат

Няма по-хубаво нещо от верността
Дори когато източваш карта язовир ддс страна
Ти имаш доверие в банкомата надяваш се на добросъвестността
На данъкоплатците очакваш от крана

Да потече вода няма по-хубаво нещо
От очакването да потече вода няма по-хубаво
От верността.

III

морето си отива в отлива да се отлива
морето си отива да си ляга да заспива
както се вика инцидента исчерпън
любовната лодка в бита се разби
С живота сме квит няма нужда от списъци
на взаимните болки беди и обиди

(По Владимир Владимирович Маяковски)

Спасението на слона

Божество от маса плът
В огромен чувал от набръчкана кожа
Умираш във вечната женствена кал
От която се ражда живота

Мръсна гълпа от малки хора
Приличащи на недохранени деца около теб
Щурат се поливат изсъхващата ти кожа
Като спичаща се кал

Замъкват те с въжа на сянка
Трупат изумрудена трева до хобота ти
Слагат ти система зад мъртвия парцал на ухото
Закачат банката на забит в калта чатал

Изправят те на крака все едно
Опъват купола на циркова шатра
Невярващо се колебаеш на място
Но те не те оставят

Да се слегнеш обратно и
Ти божеството изпълнено с почуда
И припомнено от тези суетящи се същества
Достойнство пристъпваш

Вдигнали те на крака те предпазливо
Благоговейно отстъпват

Парфюмът

Направих от теб парфюм

Миналата пролет

Ти продължаваш да настояваш

Че още имаш реплики

Не: ти си завинаги

Част от ексклузивната колекция

Бодлеровски флакони.

Танкерът

Ръждиво и златно морето и корабът

Олекнал в пътя си към последния пристан
Туловището изплувало ватерлинията високо
Над водите оголвайки ребрата на шпангоутите
Набраздени от някогашното обилие от течове
Безутешно навирен носът като на черна триера
На някой син победоносно завръщащ се от лабиринта
На водите и сънищата забравил уговорката с баща си
От радост че е победил и отсякъл бичата глава на океана

Океана и брега който е умирането

Това изплуване тази голота античното черно навирване идат
Да посрещнат края витлото се пени наполовина извън водата
Като все още въртящи се колела на преобърната кола
Огромният танкер изпълнен с остатъчни взривоопасни
Газове като аеростат леко навлиза в плитчините излиза
На самия плаж безшумно засяда без дори да обяви
Преди да започне дългото нарязване за скрап за смъртта си
С метално яростно стържене на кила в мекия пясък.

Поезията е болест.

Лекарството е

По-лошо от болестта

Обичаше да повтаря татко

Испанската поговорка

Чийто смисъл на български

Чак сега разбирам

Поезията е болест.

Музата на прокълнатите поети

Това е събирателен образ
Всеки ще намери своя собствен траш

Задължително от най-дълбоката провинция
Габърчетата на българите антилските колонии

Там казанчето не работеше десет години изливаше се
Вода с подръчни захабени пластмасови средства

Мивката в кухнята не спираше да капе
Мръсните съдове стояха с дни след медения месец

Чистенето беше акт на геройство наред локдаун
Въвеждане на извънредно положение

Антидепресанти сънотворни домашна ракия
Пълно с блистери чекмедже на кухненската секция

Нашествие на обувки в антрето тоалетната спалнята
Четирикрилия гардероб любовта може всичко обичаше да казва

Защо не се ожениш за мен казваше аз съм
Музата на прокълнатите поети.

Любовта е твоята родина

Любовта е твоята родина

Студенината моята

Намираш родината ми за ужасна

Упрекваш ме че съм се родил там

И там съм ходил на седмична детска градина

Наричаш я егоистична самотна обречена

Заслужаваща съдбата си най-лошата съдба

Прехвалваш ми твоето родно място

Наричаш въпрос на избраничество

Да си роден там първородство привилегия

Даваш ми да разбера че съм човек втора категория

Защото родината ми е родина втора категория

В която всичко е по-скъпо а заплатите по-ниски

Където гигантите на онлайн търговията

Не доставят определени продукти

И никога няма безплатна доставка

Колкото и да е скъп закупения продукт

Негласно се съгласяваш с дискриминирането

На моята родина тя го заслужава

Може но това е

Моята родина.

Когато отчаян смях
На дете ти се причуе
Като крясък на сойка

Вече си готов.

Сини картици

(1)

Изпаднали от тъмна парцалива торба, тези две
Мъртви къртици на каменистия път
Безформени като захвърлени ръкавици, почти една до друга –
Син велур, сдъвкан от пес или лисица.
Ако беше една и сама, би била достойна за жалост
Дребничко създание, което е изровила някоя по-едра твар
От света под корените на бряста.
Ала второто трупче превръща историята в двубой
Между слепи близнаци, фатално белязани от лошия си нрав.

Далечният небесен купол е трезв и прозрачен.
Хлътващи в жълтите си пещери, окапалите листа
Между пътя и повърхнината на водата
Не разкриват зловещи следи. И вече
Трупчетата на къртиците изглеждат естествено като камъни.
Тирбушонестите носове, белите длани
Издигнати нагоре, кочанеят в интимно близка им поза.
Трудно е да си представиш прилива на ярост –
Изтлял сега, дим от някаква отколешна война.

(2)

Нощем крясъците на битката се надигат
В ушите на ветераните. И отново
Впълзявам в меката къртича козина.
Светлината е смърт за тях, изпива ги.
Придвижват се през немите си помещения, докато спя

Разгребвайки с длани земята настрани, изкоренители
По петите на тлъстите чеда на корени и камъни.
Денем – само изхвърлената горе земя.
Там долу всеки е еднакво сам.

Гигантските ръчици правят прави пътищата
Проправят ги, кръвопускатки вени
Дълбаейки за допълнително –
Буболечки, сладки момици, надкрилия – нови порции ядене
Още и отново. Ала небесата
На блаженото преяждане са все така далечни
Недостижима мечта. Случващото се между нас
Остава на тъмно, изпарява се
Лесно и често като всяко дихание.

Започвай сбогуването

Започвай да се сбогуваш
не можеш да кажеш
че нямаше предизвестия
ето, падна простира
остана да виси
на вертикални струни

Започвай да се сбогуваш
роди се дъщеря ти
което те прави баща
събирай трохите
посети от нея сънувайки
нашествието на мравки

Започвай да се сбогуваш
събери книгите в кашони
някои ще отидат в мазето
някои в гаража други ще се пресяват
за да стигне една до бялото нощно шкафче
на най-студената сутрин

Започвай да се сбогуваш
разходите за живот нарастват
все по-алчно е подземното царство
есента все по-златна
като в христоматиен стих
от хьолдерлин или пушкин

Започвай сбогуването
рано или късно (толкова късно)
всичко ще бъде опаковано
след толкова живеене на едно място
остават валма прах
и много боклуци

Вятърът ще се разходи тук.

Паметник на морето

Мир над пеещото съзвездие на водите
Блъскащи се като раменете в навалица
Мир в морето на вълните на добра воля
Мир над надгробната плоча на корабокрушенията
Мир над барабаните на горделивостта и мъгливите зеници
И ако аз съм преводачът на вълните
Мир също над мен

Ето я формата осеяна с пукнатините на съдбата
Калъпът на мъстта
С гневливите си фрази отронващи се от побелели устни
Ето я формата изпълнена с прелест
Когато си благ и застинал там хипнотизиран от звездите

Ето я смъртта неизчерпаема от зачатъка на света
Защото един ден никой не ще се разхожда из времето
Никой по протежение на времето павирано с планети покойници

Това е морето
Морето със собствените си вълни
Със сетивата си само негови
Морето опитващо да счупи оковите си
Искащо да подражава на вечността
Искащо да е белият дроб или мъглицата на страдащи птици
Или градината на звездите тегнещи в небето
Над мрака който влачим
Или може би ни влачи

Когато изведнъж политнат всички лунни гълъби
И стане по-тъмно отколкото по кръстопътищата на смъртта

Морето се качва в каляската на нощта
И поема към тайнството на дълбоките си обиталища
Дочува се само шумът от колелата
И крилото на звездите терзаещи се в небето
Това е морето
Поздравяващо нейде далече вечността
Поздравяващо забравените светила
И познатите звезди
Това е морето което се пробужда като хлипането на дете
Морето отварящо очи и търсецо слънцето с малките си треперещи ръце

Морето тласкащо вълните
Вълните си които разбъркват картите на съдбите
Надигни се и поздрави любовта на човеците

Чуй нашия смях и нашия плач също
Чуй стъпките на милиони същества в робство
Чуй неспирния протест
На тази мъка наречена човек
Чуй хилядолетната болка на гърдата от плът
И надеждата която се възражда всеки ден от пепелищата си

Ние също те чуваме
Как преживяш толкова звезди уловени в твоите мрежи
Как вечно преживяш вековете претърпели корабкрушение
Ние също те чуваме
Когато се мяташ в ложето си от болка
Когато гладиаторите ти връхлитат един върху друг

Когато гневът ти кара да избухнат меридианите
Или пък когато се полюшваш като голям пазар в празничен ден
Или пък когато проклинаш човеците
Или се правиш на заспало
Тръпнещо в огромната си паяжина в очакване на плячката

Плачеш без да знаеш защо плачеш
И ние плачем вярвайки че знаем защо плачем
Страдаш страдаш както страдат хората
Нека чуя да скърцат зъбите ти в нощта
И да се въртиш в ложето си
Безсъницата да не те оставя да успокоиш болките си
Деца да замерят с камъни прозорците ти
Да ти скубят косите
Бухай бухай разкъсай до кръв дробовете си
Да ръждясат пружините ти
И да се видиш тъпкано като надгробна моарава

Но аз съм скитник и се боя да не ме чуеш
Страх ме е от твоята мъст
Забрави проклятията ми и нека пеем заедно тази нощ
Хайде стани човек както понякога аз ставам море
Забрави злокобните поличби
Забрави изригването на моите ливади
Протягам ти ръцете си като цветя
Хайде нека заключим мир
Ти си най-могъщият
Нека стисна ръцете ти в моите
И да бъде мир между нас

До сърцето си те усещам
Когато чуя стенанието на твоите цигулки
Когато си проснат пред мен като плача на дете
Когато потънеш в мисли лице в лице с небето
Когато се мъчиш забил глава във възглавниците
Когато усетя че плачеш зад стъклата на прозореца ми
Когато безпричинно плачем както плачеш ти

Ето го морето
Морето в което се разбива миризмата на градовете
Със скута си пълен с лодки риби и други радостни неща
Тези лодки дето хвърлят мрежи на брега на небето
Тези риби дето се вслушват във всеки лъч светлина
Тези водорасли със столетни съновидения
И тази вълна която пее по-хубаво от другите

Ето го морето
Морето което протяга членове и се вкопчва в бреговете си
Морето което обгръща звездите във вълните си
Морето с кожата си подлагана на мъчения
И внезапното пулсиране на вените си
Със своите дни на мир и ноци на истерия

И от другата страна какво има от другата страна
Какво криеш море от другата страна
Началото на живота дълго като змия
Или началото на смъртта по-дълбока от самото теб
И по-висока от всички планини
Издигащи се от другата страна
Хилядолетната воля за направа на форма и ритъм
Или вечната вихрушка от прекършени венчелистчета

Ето го там морето
Морето отворено широко
Ето го там морето изведнъж разломено
За да види око началото на света
Ето го там морето
От една вълна до друга времето на живота
От вълните му до очите ми отстоянието на смъртта

VH

Оумуамуа

Първият известен междузвезден обект
Засечен при преминаването през слънчевата система

Изглежда като астероид движи се като комета
Няма видима опашка при приближаване на слънцето

Парче азотен лед което постепенно ерозира
Има форма на бисквита не на пура

Демонстрира негравитационно ускорение идва
От вега съзвездие лира и се насочва към пегас

Изходната планетарна система и възрастта
На странствието неизвестни

Преминаваш еднократно през слънчевата система
Посланик отдалеч дошъл първи

Присъниха ми се Сталин и Дилън Томас: двамата се намираха в някакъв бар в Мексико Сити, седнали на малка кръгла маса – маса за канадска – но те не мереха сили на канадска, а се съревноваваха кой ще издържи да изпие повече. Уелският поет пиеше уиски, съветският диктатор – водка. С напредването на съня обаче аз бях единственият, който изглеждаше все по-замаян, все по-близо до повика за повръщане.

RB

Еби им майката на драма кралиците

Бачкай здраво

По-полека с чистенето

И миенето на съдове

Прегърни дъщеря си

Напиши стихотворение

По-кратко с чувствата

И съпътстващите разходи

Еби им майката

На драма кралиците.

На приятел, опериран от рак на белия дроб

Виждам как скалпела прониква
В теб като в още топъл самун бял хляб
Който до вкъщи изяждаме до половината
Това е белия ти дроб

Ти си белия ми хляб от детството
Когато двегодишен очаквах
Татко да го пуснат от острова
На свободата майка

Питаше какво ще направиш
Когато татко дойде аз изкрещях
Щего изпеча и щего изям
Това е белия ти дроб

Ти си белия ми хляб
Моля те не свършвай
Моля те

Върни се завинаги

Верую

Вярвам

В смъртта

След смъртта.

Анди уорхол

Голямото спускане

Между горния и долния свят

Червено пластмасово корито увито

Като фалопиева тръба около дърво на живота

Косите ти на назорей божи избуяли още в утробата

Щръкнали левитиращи носещи се нагоре чисти и сухи

Працящи от статично електричество

Живота на Флора

Ти имаше големи крака и изтрити накриво токове.
Тури си цветето. Чакай малко, тръгваме заедно на път.
Ти имаше големи крака. Каква тъга се носи из въздуха!
Кой си хапеше опашката? Кой възпяваше тоя въздух?

Ти имаше големи крака, скъпа приятелко, на сухо оставена.
Голяма светлина извираше от теб. От краката ти, викам, извираше
и без никой да се усети, те засмука нищото.

Голям шум се носеше от стаята ти. Кво става с Флора?
Нищо, само големите ѝ крака изпълват цялото пространство.
Да, владееше те неизмеримата горчивина на някоя обувка.

Насам-натам се мотаеше между две нажежени ютии:
Флора, само внимавай, понеже краката ти са тъй големи
Че магазинът за обувки ще те наеме, за да излага на показ огромните си калъпи.

Флора, колко пъти обикаляше квартала
молейки за малко олио и блясъка на луната правеше магии.
Изведнъж двете ти чудовища скачаха на леглото
чудовищата ти, ужасени от хлебарка.

Флора, червените ти чорапи висят като езици на обесени.
Тия сиракинчета на що за крачища ще се наденат? Къде ще иде последният ти чифт?

Виж, Флора: краката ти не се побират в реката, дето води в нищото
в онази страна, дето няма големи крачища, нито малки ръце, ни обесени.

Ти искаше да думкат тъпана, за да се спуснат птици
птици, пеещи напосред пръстите ти, докато тъпанът ечеше.

Свиреп вятър надипля коравостта на ходилата ти
всичко, минаващо през главата ти, додето ютията те превива.

Флора, ида да те придружа до последния ти пристан.
Ти имаше големи крака и изтрита накриво токове.

VP

Младенецът от Овча купел

Не миришеше на урина и старост

Санитарките пипаха внимателно с латексовите ръкавици

Санитарят беше едро здраво и любезно момче

Апаратът за кислород уютно бълбукаше

Силиконовият шлаух закрепен за носа

Му придаваше вид на същество от бъдещето

В полуотворените от изтощение или младенческо блаженство

Уста няколко изгнили зъба.

Любовта е

1

Любовта е меденосладката отмала
На прага на съня скланяща
Към писане или балкониинг
И двете дълбок копнеж по пропадане
В бездънното без бърджи
Това че на сутринта се събуждаш
До топло уханно тяло
Не бива да те заблуждава
В свободно падане си
Поне от снощи

2

Любовта е луда синхрония
На времена пространства и хора
Свободно придвижване на стоки
Услуги капитали и уви пак хора
По време на зверска карантина
Бягство през полоси на смъртта
По време на берлински стени
Сърфиране по гребена на вълни
По сушата между южна и северна корей
Преодоляване на разстоянието между
Острова на свободата и маями
На гума от трактор
Сред гъмжило от акули и течения
Отнасящи те в открития океан

3

Любовта е педалско начало
Правещо те страстен хетеросексуален тапир
Разнополов екстаз като предверие
На изпедерастяване любов
Към животните неусетно
Преминаваща в содомия
Чичолина поемаща отзад члена
На черен кон и благовещение
От симоне мартини изгубване
На човешки облик и подобие
И предсмъртно преображение
На рафаело

4

Любовта е утринно ухание
На бял люляк
От отворена врата на балкон
С цъфнал кестен отпред
Смрад от комини на пеш
На концентрационен лагер
Аромата на ръцете на мама
И мускусната торбичка
Безупречната чистота
На дупките на анална порнокралица
И старица в терминален хоспис

5

Любовта е диханието
На спящата ти тригодишна дъщеря

И снимките на автора на алиса
В страната на педофилските чудеса
Чист математически парадокс
И гнусно кръвосмешение
Гол мъж на четири крака
И на каишка
Куче на рейнджър американска
Кучка онуй
Що движи нашто слънце и звездите

6

Любовта е похабяване
На гласа на ейми уайнхаус
От някакъв нещастник
На маяковски в цял ръст
От елементарна руска рулетка
На очакващата ни вечност
От няколко години брак
На левски и ботев
От България

7

Любовта е пречупване
На всяко човешко достойнство
В секретна база на цру
Чрез уотърбординг
И 168-часово лишаване от сън
Манипулации с вируси
В китайска лаборатория
С отчайващо слаб протокол за сигурност
Налудната увереност

Че се излиза жив
От месомелачката на интимността
Тракийски мит за завръщане
От онзи свят
Ако не погледнеш назад
Вярата във възкресението

8

Любовта е меланхолия
Очакваща достатъчно дълъг лост
За да вдигне света си
И годото на обикновена голяма баданарка
Надежда за изкупление
Искането на всичко
И трезвото примирено приемане
На прощална свирка
Очакване на второ пришествие
И договор за правото
На реципрочно ползване
На полови органи

9

Любовта е тънкият мартенски лед
На финския залив преминат
От смел гениален евреин есер
Спасяващ се от чк
Дилемата на болшевика
Бивш меншевик троцки
Да се присъедини към бунта
На кронщадтските моряци
Или да щурмува крепостта им

В името на бъдещия сталинизъм
И пикела в главата си
Революцията
И контрареволюцията
Мирен преход
И хайтянско клане
На комунистическите капиталистически
Прасета

10

Любовта е притомата
На безкрайното очакване
На непристигащ мъж
Пътник блокиран в огнената пещ
На закъсняващо с часове бдж
Ледено инстантно съобщение
От порносайт кали
Из ъвейлъбъл в радиус от 2 мили
През гугъл преводач
Мълчаливата любов
На западноберлинчанче
И аз съм българче обичам
Не знаещо немски
В слънчев бряг
От 70-те

11

Любовта е нечовешкият крясък
На побесняла от хронично недоебаване
Жена при битов скандал
И нишката на шепота

На здраво опъната
Доскорошна девственица
В стая на общежитие
Заучените реплики
Подмокрящи всяка жена
И мъж и тремолото в гласа
При въпроса
Искаш ли да те еба
Що движи нашто слънце и звездите

12

Любовта са надрусани кандидат-студентки
При първия им групов секс
След приемния тест в унесесе
И трезвата методичност
На сериен извършител
На сексуални престъпления
С летален изход
Нежността на педофил
И бруталността на строителен
Работник от малцинствата
Снобът който едвам го вдига
С тарковски и пуберът
Лъскаш чекии
До изнемога
През безкрайните следобеди
На лятната ваканция

13

Любовта е сън за щастие
На сакат човек

И 120 дни на содом
На затворник доживот
Зрялата негърска красота
На гласа на били холидей
И ангелския трансджендър
На еврейчето ейми
С гласище на тъотка
От гетата на черните
Дълго след излизането
На евреите от тях
Книга изход
И робство на плантация за захарна тръстика
Някъде в карибите

14

Любовта е правене на парфюм
От убити рижи момичета
Харесвано от всяка жена
И правенето на сапун
От евреи цигани хомосексуални
Психично болни
Харесвано от всеки патриот
Пияни на кирка
Скандинавки на слънчака
Духащи на мангали
И триумфа на волята
На лени рифенщал
Любимата овчарка на хитлер
И любимата му ева браун
Содомията на кръвта и почвата
И родино ти си земен рай

Майчината любов

15

Любовта е измръзнали
От напрежение крайници
И вряща тиква
Сладкишчета с хашиш
И агенти под прикритие
Чистата параноя и
Чистата прозирност на битието
Движението на колективното съзнание
В неонов кръг
Над главите на надрусани
Терминални хосписи
Под карантина
Народни писатели
Съвкупляващи се
Със затворения си народ и
Малцинствения ботев
Хомосексуалния левски
Революцията
Нищото в чист вид

16

Любовта е да се завреш
Между краката на любимата
За да избягаш от света
При адско цепене на глава
И да изскочиш на улицата пред кола
За да омекотиш удара за детето си
Да биеш чекии на порно

И да мислиш за нечутия още глас
На момичето от чата
Архилох и чалгата от самото начало
На 90-те слънчевото затъмнение
От 648-а пр.н.е. куче влачи рейс
Диря няма

17

Любовта е

Поезия.

Пепел виждам пепел
Сенки от пепел под краката

Ти си сладост ти си ухание
На горска ягода напечена
В усойното си скривалище

*Пази писането като момичето
В момичето и смъртта*

Полово неутрално

Аз съм чудовище
От женски пол в ранните часове днес
Бях умъртвена с инжекция
В затвор в индиана

Аз съм майка на 4 деца
Четири като заглавно ч
Изглеждам ужасно
Но мъжете намират нещо в мен

Убих брутално
И напълно вменяемо
Бременна жена в осмия месец
Набелязах жертвата в интернет форум
Беше целенасочено
Доста рисърч беше

Баща ми настояваше
Че 4 прилича на заглавната буква ч
Фирмата изиска документ
Че съм стерилизирана
За да получа работата

Мъжете са прасета
Новия искаше още едно дете
Как да стане кажи ми
Шефа иска едно мъжа друго

Но и двамата искат
И ако не им дадеш
Квото искат
Оставаш на улицата

Удуших я значи
После изрязах матката
Оставих я да лежи в локва кръв
Съвсем не беше като по филмите
И не съм сигурна че 4 прилича
На заглавно ч

Занесох бебето
На мъжа си нали това искат
Мъжете баща ми
С неговото заглавно ч
И смрадта на дъха му
Във врата ми

Мъжете са прасета
Мъжете вярват каквото им е приятно
Да вярват заглавно ч
Още едно дете
Сигурност
Че няма да изляза в майчинство

Нищо лично
По пътя за камерата за екзекуции
Коридора ми заприлича
На кокошарник не знам дали съм

Белката прегризала мрежата

Или удушената кокошка

Наистина нямам какво да кажа

За последно.